بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

RAHMET DAMLACIKLARI

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

رَبِّ اجْعَلْنِى مُقِيمَ الصَّلٰوةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِى رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ

İbrahim-40 ve meali

“Rabbim! Beni namaza devam eden bir kimse eyle. Soyumdan da böyle kimseler yarat. Rabbimiz! Duamı kabul eyle.”

HALİL İBRAHİM KUL
Web: www.halilibrahimkul.com

Yazar
Halil İbrahim KUL

Yayın editörü
Halil İbrahim KUL

Dizgi, Grafik ve Mizanpaj
İsmail KUL

Tashih
Arif SEVGİLİ

Kapak
Fazlı KUL

Baskı yeri
İstanbul topkapı

Web: www.halilibrahimkul.com
E-posta: halilibrahimkul_@hotmail.com

ÖNSÖZ

Hamd alemlerin Rabbi olan Allah (c.c) a Salat ve selam onun habibi ve iki cihan güneşi Muhammed Musdafa (s.a.v) ya dır.

Aziz kardeşlerim bu kitapçığı sohbetlerimizden derleyip kitap haline getiren kardeşlerimizden Yüce Rabbim razı olsun.

Aynı şekilde yapımında ve dağıtımında maddi ve manevi emeği geçen tüm kardeşlerime ve okuyanların tümüne Yüce Rabbim sevgi, muhabbet ve ilim irfan hazinesinden ikram eylesin.

Çok kıymetli kardeşlerim: Her mümin din kardeşim çok iyi bilir ki; Namazın farzından ,vacibinden, ve sünnetlerinden söz eden çok hocalarımız var ve bu konuda da çok kitaplar yazılmıştır.

Biz bu kitapçığımız da namaz ile kulun Allah a yakınlığından söz ettik.

Çok kıymetli kardeşlerim bu kitapta namaz ile yüce Rabbimizin namaz kılan ihlas ehli kullarına ikram ettiği nimetlerden söz ettik.

Namazın bize getirdiği güzelliklerden ve namazın bizi koruduğu çirkinliklerden söz ettik.

Hidayet Yüce rabbimden olduğu gibi Yüce Rabbimiz; hak edenlerden de yakınlığını, muhabbetini ve sevgisini asla esirgemez. Bu konuda bize düşen vazife kulluğun gereğini yapmaktır.

Çünkü O şeksiz şüphesiz adalet sahibidir.

HALIL İBRAHIM KUL

YAZARIN HAYATI

Halil İbrahim KUL 02/06/1963 Sivas İmranlının Uyanık köyünde dünyaya geldi.

İlköğrenimini doğduğu köy (Uyanık) de okudu. Aynı yıl içinde İstanbul'un ilçesi olan Kadıköy'e geldi. Kartal Pendik imam hatip lisesinde öğrenim gördü.

İmam hatip sonrası Nakşibendî, şeyhlerinden Sivaslı, Bünyamin Yıldırım hoca Efendiden, İslam esasları; tasavvuf, Kur' an-ı Kerim, , hadis, İslam, akaidi, fıkıh, siyer, tefsir gibi İslam hukukuna ait tüm bilgileri üstadı Bünyamin Yıldırım hoca efendinin maddi olarak kelam ve sohbetlerinden on beş yıl faydalandı. Manevi olarak da sevgi ve muhabbetinden ilim tahsil etti.

Çocukluk yılları köyünde, gençlik yılları İstanbul, Kadıköy de geçti gençliğinde, yıllarının çoğu dekorasyon ve tadilat işleri ile geçti.

Evli, altı çocuk babası, hayatının çoğunu hakkı sevenlere, kitap yazılarıyla, vaaz ve ilahi kaset (CD) leriyle maddi ve manevi sohbet hizmetleri ile değerlendiriyor.

Halil İbrahim Kul; 1990 yılında Şeyhi Bünyamin Yıldırım Efendi Hazretleri tarafından

İstanbul'un Avrupa yakasına emri bil mağruf (irşad) vazifesi ile vazifeli olarak gönderilmiştir.

Hizmetlerinden memnun olan şeyhi Bünyamin Yıldırım hoca efendi, Halil İbrahim Kul'a Oğlum biz seni adım, adım izledik, her gittiğin yerde bir muhabbet izi bıraktın, sen bizi memnun ettin Allah da seni memnun etsin.

Buyurmuş ve: Oğlum bundan sonra ihvanın hizmetlerini yap (derslerini tarif et) buyurarak halifelik görevine layık görmüş ve vazife vermiştir.

Halil İbrahim Kul bu bir denemedir imtihandır, inanç ve ihlâsı ile mahcup ve mahzun olmuş;

Acaba bu güne kadar nefsim beni bu arzu ile mi dolandırdı düşüncesi ile çok üzülmüştür.

Bu mahcubiyetinden ve üzüntüsünden, haberdar olan, şeyhi Bünyamin Yıldırım Efendi hazretlerini, evinde ziyaret ettiğinde; Şeyhi Bünyamin Yıldırım Efendi Hazretleri şöyle buyurdu;

Oğlum biz sana imtihan (deneme) amacı ile söz söylemedik, biz denemeyi daha evvel yaptık, sonuçtan memnun olduğumuz için sana görev verdik;

Verdik diyorum çünkü görevin verilmesini isteyen büyüklerimiz, ben tebligatımı yapıyorum. Sende vazifeni yap..... devamla

Biz henüz senin hiçbir alametini meydana çıkarmadık, sen bizim hizmetlerimizi yapmaya devam et Allah ikramları ile seni memnun edecektir.

Bizim vazifemiz Allah a kul olmak, Rasulullah efendimize ümmet, piranlarımıza layık ihvan (derviş) olmaktır. Buyurarak hizmet görevini tekrarlamış ve hizmete memur edildiğini müjdelemiştir.

Yüce Rabbimiz, cümlemizi rahmetine, Rasulullah efendimizin şefaatine ve cümle Ehlullahın himmetlerine nail eylesin

Halil İbrahim KUL

Hikmetli sözler
İlim: Eğer okumak, yâda bir üniversite bitirip diploma almak olsaydı, Allah (c.c) onu mutlaka ve mutlaka Habibine nasip ederdi.
Halil İbrahim Kul

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمَـنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ للّهِ رَبِّ الْعَالَمِين ا لصَّلاةَ و سَلامٌ عَلَى
رَّسُولنَاَ مُحَمَّدٌ و عَالهِ وصِحبِه ا جَمعَينَ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحيمِ

وَقُلْ رَبِّ اَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ
وَاَعُوذُ بِكَ رَبِّ اَنْ يَحْضُرُونِ

Mümin un- 97-98 ve meali

De ki: "Ey Rabbim!
Şeytanların
Vesveselerinden sana
Sığınırım.
"Ey Rabbim! Onların benim,
yanımda bulunmalarından da
Sana, sığınırım.

Müminun- 97-98 ve meali

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
رَبِّ اجْعَلْنِى مُقِيمَ الصَّلٰوةِ وَمِن ذُرِّيَّتِى رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ “Rabbim! Beni namaza devam eden bir kimse eyle. Soyumdan da namaza devam edenler yarat. Rabbimiz! Duamı kabul eyle.
İbrahim suresi-40 ve meali

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ الله الرَّحْمَنِ الرَّحِيم
اِنَّ وَلِيِّـىَ اللّٰهُ الَّذٖى نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحٖينَ **Benim dostum Kitabı indiren Allah'dır. O iyileri dost edinir.**
Araf- 196

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمـَنِ الرَّحِيمِ

مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْاٰخِرَةِ نَزِدْ لَهُ
فٖى حَرْثِهٖ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا
نُؤْتِهٖ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِى الْاٰخِرَةِ مِنْ نَصٖيبٍ

Şura - 20 ve meali

Ahiret gelirini isteyenin gelirini artırırız. Dünya gelirini isteyene de ondan veririz; ama ahirette bir payı bulunmaz.

Şura - 20 ve meali

Allah Rasulü Buyurdular ki;

Allah bir kula iyilik murad ettiğinde, onun kalbinin kilidini açar ve onun kalbinde yakınlık ve sıdk hâsıl eder. Onun kalbini, içine girenleri koruyan, bir muhafaza kılar ve o kimsenin kalbini selim, lisanını sadık, ahlakını müstakim, kulağını işitici ve gözünü de görücü kılar.

Hz. Ebuzer (ra) Ramuz el E-hadis

Allah Rasulü Buyurdular ki;

Az olsa bile tevfiki ilahi çok akıldan daha hayırlıdır ve daha faydalıdır.

Dünya işlerinde akıllı olmak zararlı, ahiret işlerinde akıllı olmak sevinç vericidir. (sahibini saadete ulaştırır.)

İbni Asakir Muhtarul-E-hadis

Hikmetli söz

Haset ve fesat hastalığı duyguları kirlendirir.

Gönül gözünü ve akıl (anlayış) gözünü kör eder. O gözün sahibi hayrı şer, şerri de hayır, gibi görür.

Halil İbrahim Kul

Hikmetli söz

Yaradan; insanların değerini hayat imtihanı ile ölçer.

Halil İbrahim Kul

Hikmetli sözler
Abdest; bedendeki; maddi kirleri yok eden ilahi bir rahmetdir. Namaz ise duygularda ki; manevi kirleri yok eden Cenabı Hakkın kullarına lütfu ihsanıdır. Eğer böyle bilirseniz ibadet etmeniz çok kolay olur. Aksine; namazı borç bilirseniz işte o zaman ibadet etmek nefse zor gelir.
Halil İbrahim Kul

SOHBET- 1

HALİL İBRAHİM KUL HOCA EFENDİNİN

2009 RAMAZAN AYı'NIN SON GÜNÜ SANCAKTEPE, TEPE CAMİSİNDE YAPıLAN, BİR SOHBETİ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَقُلْ رَبِّ اَدْخِلْنِى مُدْخَلَ صِدْقٍ وَاَخْرِجْنِى مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِى مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا

وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ اِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا

İsra 80- 81 ve meali

Deki; Ey Rabbim, beni koyacağın yere doğrulukla koy ve çıkaracağın yerden doğrulukla çıkar. Katından beni destekleyecek bir kuvvet ver.

Deki; Hak geldi batıl ortadan kalktı. Zaten batıl ortadan kalkmaya mahkûmdur.

Efendiler Cenabı Hak okuduğum ayeti kerimede buyuruyor; **"Hak geldi, batıl zelil oldu,** yok oldu. Hak geldi, hakkı sevenler hak ile batılı seçmeye muvaffak oldu". Hak bize ne zaman geldi?

Hz. Âdem (a.s)'la geldi. Hani bize soruyorlar ya; Müslüman mısın? Biz de diyoruz; Elhamdülillah. Tekrar soruyorlar; ne zamandan beri Müslümansın? Biz de diyoruz ki; **Galu Beladan beri.**

Ne demek Galu Bela? Allah'u Teâlâ henüz dünyayı yaratmadan ve dünyaya hiçbir insan göndermeden, dünyada hiçbir varlığı yaratmadan insanların ruhunu yarattı. Ruhlarımıza şu soruyu sordu;

"Ey kullarım ben sizin rabbiniz değil miyim?

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

وَاِذْ اَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَن۪ٓي اٰدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَاَشْهَدَهُمْ عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْۚ اَلَسْتُ بِرَبِّكُمْۜ قَالُوا بَلٰىۚ شَهِدْنَاۚ اَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اِنَّا كُنَّا عَنْ هٰذَا غَافِل۪ينَۙ

Araf- 172 ve meali

Hani Rabbin (ezelde) Âdemoğullarının sulblerinden zürriyetlerini almış, onları kendilerine karşı şahit tutarak, "Ben sizin Rabbiniz değil miyim?" demişti. Onlar da, "Evet, şahit olduk (ki Rabbimizsin)" demişlerdi. Böyle yapmamız kıyamet günü, "Biz bundan habersizdik" dememeniz içindir.

"Ey kullarım ben sizin; Rabbiniz değil miyim" Sualine biz de Bela rabbimizsin dedik.

Bela ne demek Arapça da? Elbette, tabi yani kesinlik ifadesi olarak kullanılıyor. Ama bizim Türkçede Bela, musibet olarak kullanılıyor.

Hak bize ne zaman geldi? Daha kısa konuşalım. Allah Resulü (s.a.v)'in peygamberliği ile beraber bize hak getirildi, Kuran getirildi, saadet getirildi. Allah'tan başka inanca sahip olanların inançları, inançsızlığının çürükleri hepsi halka bildirildi.

Halk anladı ki, puta tapmaktan, taşa tapmaktan, ateşe tapmaktan kimseye fayda yok ve peygamberimiz (s.a.v) buyuruyor;

"Ümmetim üzerinde en çok korktuğum şey, ümmetimin şirk koşmalarıdır. Dikkat edin, ben onların aya, güneşe, haça, puta tapacaklarını haber vermiyorum. (Artık bundan sonra kimse puta tapmayacak) **Fakat gizli emellerine ulaşmak için Allah'ın sevdiği güzel amelleri çirkin göstermeye çalışacaklar. İşte benim en büyük korkum budur"** buyuruyor.

İşte bugün gerek dünya üzerinde, gerekse ülkemizde hakkı sevenlerin sevdası put gösteriliyor, Şirk gösteriliyor, haksızların puta tapmaları, haksızların maddeye, menfaate tapmaları, haksızların köpeğe tapmaları, kediye tapmaları, haksızların yatak odalarında köpekle yatmaları güzel gösteriliyor.

İşte şirkin en büyüğü budur.

Peygamberimizden sonra ne ateşe tapan var, ne puta secde eden var. Artık öyle bir cehalet yok. Demek ki şirkin en büyüğü, Allah'ın sevdiği güzelliklere, amellere engel olmakmış. Kim diyor?

Kâinatın efendisi, Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v) efendimiz. Öyleyse dikkat edelim, kim haklı olan insanı haksız gösteriyorsa, kim hakkı sevenleri haksız gösteriyorsa, kim Kuran eğitimi alanı gerici gösteriyor,

hayatı, geleceği engelleniyor diye gösteriyorsa, bu insan Şirk ehlidir.

Allah'ın sevmediği şeyleri insanlara sevdirmeye çalışan Allah düşmanıdır. Bundan hiç şüpheniz olmasın.

Öyleyse diğer bir deyimle Hak geldi batıl zail oldu. Diğer bir cephesine bakıyoruz. Bu mübarek Ramazanda hak ile batıl da seçilmiş oldu.

Zaman, zaman söylüyorum, tekrar söyleyeyim;

Biliyorsunuz: Ramazan ayı bize İslam'ın gelişinin yıldönümüdür. Bunu hafızalarınıza yerleştirin.

Hani derler ya; hocam bizim yılbaşımız Muharrem ayı ya, doğrudur ben yılbaşından söz etmiyorum. Ben İslam'ın bize tebliğ tarihinin yıldönümünden bahsediyorum.

Çünkü Kuran ramazan ayında indi. Cebrail (sa.v)'la kâinatın efendisi bizim peygamberimiz Ramazan ayında Cebrail (a.s) ile tanıştı. Ramazan ayında vahiy ile tanıştı. Ramazan ayında ümmetini hakka davete başladı.

Yani Kuran'ı Kerim'in bize geldiği gece, peygamberimizin bize şefaat müjdesinin verdiği gece, gün, ay hepsi içinde.

Dolayısıyla bugünde hak ile batıl seçiliyor. Neyle? Bakınız şu mübarek Ramazan'ı şerif ayında imanı en zayıf olan insanlar dahi camilere koşuyorlar. Kuran okuyor, okuyanı dinliyor.

Namaz kılıyor ancak babası, dedesi belki hacı, hoca, kendisi de sigara içiyor. mübarek günde dahi hiç Allah korkusu yok, hiç peygamberinden ve insanlardan utanmadan sokaklarda sigara içiyor kadını erkeği.

Efendiler böyle bir insanın babası peygamber de olsa oğlunun yüzüne tükürür, torunun yüzüne tükürür.

Esasen hepimizin dedesi de peygamber ya. Öyle değil mi ki? Biraz ileriye gidersek, hepimiz Hz. Âdem (a.s) ın oğullarıyız, torunlarıyız. Yani dedemiz peygamber. Ama şimdi benim kardeşim benim babam hacıydı, benim babam hocaydı diye övünüyor.

Senin babanın hacılığı, hocalığı sana kalmaz. O beraber gitti. Amelini yaptı, nöbetini tuttu, huzurullaha gitti.

Sen necisin? Onu bana haber ver. tuttuğun nöbet kimin nöbeti? Mü'min nöbeti mi, Sarhoş nöbeti mi, berduş nöbeti mi? Tuttuğun bu nöbet kimin nöbeti?

Beş vakit namaz ehli misin, zikir ehli misin, tefekkür ehli misin, şükür ehli misin?

Yoksa bunların karşısında duran Ebu Cehil'in bir benzeri misin? İşte bunun hesabını yapmak senin işin.

Dolayısıyla bu Ramazanı şerif günlerinde hak ile batıl seçildi, birbirinden ayrıldı.

Hak ehli hakkın evlerine koştu. Haksızlarda ne Ramazan'ı gördü, ne rahmeti duydu, ne bereket, ne mağfiret, her şeyden habersiz olarak kendi manevi mekânlarını cehaleti ile biraz daha ateşe yaklaştırdılar.

Öyleyse, şimdi bize mümine düşen vazife; Sözümüzün geçtiğine nasihat etmek, emribil mağrufu ihmal etmemek, bunun yanında da mümin kardeşlerinden hayır duayı esirgememektir.

Örneğin

Ya Rabbi eğer çoluk çocuğu varsa, çoluk **çocuğuma** İslam ahlakı nasip eyle. Ya Rabbi yakın akrabalarıma güzel ahlak nasip et, Diğer taraftan Ya Rabbi ben Müslüman'ım deyip, imanın şuurunda olmayan kardeşlerime imanın tadını tatmayı nasip eyle. Yani bize, Müslümanlara düşen vazife bu ve buna benzer hüsnü niyetle yüce Mevla ya yakarmaktır.

Sonra hak batılı seçtikten sonra Cenabı Hak buyuruyor. بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

وَنُنَزِّلُ مِنَ الْقُرْاٰنِ مَا هُوَ شِفَاۤءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِن۪ينَۙ وَلَا يَز۪يدُ الظَّالِم۪ينَ اِلَّا خَسَارًا

İsra 17 ve meali

Kur-an-ı Müminlere şifa ve rahmet olarak indiriyoruz. Ancak zalimlerin zararını (kaybını) artırır.

Daha açık olanını söyleyelim. Bu elinizdeki Kuran öyle bir kitaptır ki; hak ile batılı seçen, müminlere şifa kaynağıdır". Kime? Hak ile batılı seçmiş olanlara şifa kaynağıdır. Zaten hak ile batılı seçmeyen, küfür ile imanı fark etmeyen bir insan mümin sınıfından mahrum kalan insandır.

O adam sınıfta kalmıştır. Henüz nefsi münafık sıfatını geçememiştir.

Dolayısıyla müminler safında yer alamamıştır. Müminler safında yer alamayınca da, Kuran'ı Kerim'in maddi ve manevi şifasından mahrum kaldığı için gözleri bozulmuştur.

Yani gözleri münafıkların gözüne dönmüş, Kuranda ve doğrularda yanlış aramaya yollarına baş vuruyor, Kuran ehlinde yanlış aramaya başlıyor, Kuran ehlinin kelam sözünde yanlış aramaya başlıyor.

Yani gözleri bozuluyor, gözleri münafıkların gözüne, sözleri de münafıkların sözüne benzemeye başlıyor.

Ancak kul Cenabı Hakkın dünyaya göndermiş olduğu ilahi nuru, rahmeti peygamberlerle gelen, peygamberler zinciriyle gelen hidayet nurunu gördükten sonra o nura yönelip, o nurda bir istikamet sahibi olunca o bozuk gözlük çıkarılıyor.

Cenabı Hakkın Kemalat gözlüğü, rahmet gözlüğü, bereket gözlüğü, irfan gözlüğü o gözlere takılıyor.

Bu defa o gözlüğü takan insanlarda şu güzel nimet başlıyor; Allah diyenlere karşı bir sevgi, hakkı söyleyene karşı itaat, haksızlara karşı kalbinde, gönlünde muhalefet başlıyor. Hakkı sevenlere karşı gönlünde muhabbet başlıyor. Görüyor musunuz?

Gözlük değişince o insan için dünyanın rengi de değişiyor. Öyleyse, dünyanın rengini değiştirmek

elinizde. Muhabbet ehliyle olursanız, onlar size muhabbet gözlüğü takar. Ama fitneyle olursanız, fitne de size fitne gözlüğünü taktırır, haberiniz olsun.

Tabi Kuran'ı Kerim şifadır buyuruyor. Cenabı Hak. Kime? Müminlere. Ama kardeşim okuyor, şifa bulamıyor.

Niye? Çünkü Kuran'ı başına, dişine hastalığına şifa etmeye çalışıyor. Onu da başaramıyor.

Çünkü Kuran'ı Kerim'de murad edilen şifa, insanların imanını, ihlasını aydınlığa çıkarmaktır. İsyandan kurtarmaktır. İnsanları hakka bağlamaktır.

Eğer Allah, (cc) dilerse insanların hem maddi hem de manevi hastalıklarına Şifa vesilesi kılar, oda yine ehline malum olan bir ilim dalıdır.

Bakın dikkat ediniz, başka bir şey söyleyeyim; siz Kuran'ı hatim yaparsınız, o Kuran'dan bir hastalığa şifa bulamayabilirsiniz. Fakat Kuran ehli biri Kuran'ı Kerim'den bir ayet okur, iki ayet okur, nazar eder, bakarsınız şifa bulmuş.

Niye; Yahu ben hatim ettim de Şifa bulamadım. Esen hatim ettin ama o ayetin sırrından haberin yok. Yaşantısından haberin yok.

Bir gün yine bir mekândayım. İzmit civarlarındayım. Oralarda hizmet ediyorum. Bir hoca efendi ile karşılaştık. Kendisi de hafız, hocalıktan emekli olmuş.

Dedi ki; hocam benim kızımın ellerinde bir şeyler çıktı, ben Kuran'ı birkaç defa hatim yaptım, bir şifa olmadı. Doktorlara götürüyorum, bir şey bulamadılar dedi. Bu sizin cemaate gelenleri görüyorum, çok şifa buluyorlar dedi.

Benim kızımı da okur musunuz dedi. Olur dedik. Şifa Allah'tan okuduk. Cenabı hak şifa vermiş, bu defa oğlu geldi. Baktım ki oğlu biraz hain. Beynamaz.

Dedi ki; hocam bende rahatsızım. Dedim ki; seni okuruz ama senin şifan sana bağlı. Aynen böyle dedim. Nasıl hocam dedi. Dedim ki; yarısı sana bağlı, yarısı bize bağlı.

Bize düşeni biz yaparız ama sana düşeni sen yapmazsan, sende hastalığın ile yarım kalırsın. Hakikaten, okuduk hastalığının birazı geçti, birazı geçmedi.

Aradan birkaç ay geçti. yine geldi. Hocam oku. Dedim yok. Hocanın okuması ile geçmez. Niye? İtaat edeceksin. Burada bizimle beraber olacaksın, dışarıya çıkacaksın, bize atacaksın öyle mi dedim.

Öyle yağma yok, o atanlar okusun, seni iyileştirsin dedim. O taşladıklarınla beraber ol, onlar toplansınlar sana Kuran okusunlar. Sende şifanı bulursun.

Kuran'ın insanlar üzerinde maddi şifası da vardır, manevi şifası da vardır.

Esasen Kuran'dan şifa alacak insan, bir defa Kuran ehlini dinlemesi ve anlaması lazım.

Şöyle diyelim, şifa denince siz ne anlıyorsunuz?

Asıl önemli olan mesele bu. Şimdi şifa derseniz, bir tarafınız ağrır. Gidersiniz doktora, ilaç verdi, iyileşirsiniz. Fakat birkaç sene sonra yine hasta olacaksınız. Demek ki, asıl şifa bedenin sağlığı değilmiş. O geçici bir tedaviymiş.

Kuran'ı Kerim'de murad edilen asıl şifa, insanları, Cehennem karanlığından imanını, ihlasını aydınlığa çıkarmaktır. İsyandan kurtarmaktır. İnsanları hakka bağlamaktır.

O zaman kul asıl şifayı buluyor. Yani öyle bir şifa ki, artık elinden alan kimse yok. Hem de nasıl biliyor musunuz? Doksan yaşında, yüz yaşında vefat etse, cennete giriş yaşı kaç biliyor musunuz? Erkeklerde yirmi beş, otuz, kadınlarda on beş, yirmi yaş arası.

Yani en dinamik yaşında oluyorsun. Yaşlılık yok, ihtiyarlık yok. Bir gün peygamberimiz sahabeyi kiram efendilerimizden yaşlı bir hanım validemize şaka yapıyor.

"Yaşlı hanımlar cennete yaşlı olarak giremeyecekler" buyuruyor.

O valide sultan öyle hıçkırarak ağlıyor ki, benim halim ne olacak diyor.

Ama biri bize cehennem haberi verse, hiç umurumuzda değil.

Çünkü o yönde ihlas çok zayıf. Peygamberimiz bu yaşlı validenin halini görünce buyuruyor ki;

"Hanımlar yaşlı olarak cennete girmeyecekler, cenneti kazanan bütün hanımlar on beş, yirmi yaş arası cennete girecekler" buyuruyor.

Bu defa o ağlayan validemizin öyle gülüşü vardı ki diyor sahabeler, ağzındaki çürük dişleri görünüyordu, o kadar kahkaha ile güldü.

Ama biz ne cennete seviniyoruz, ne cehenneme üzülüyoruz. Yani bizim imanımız o kadar körlenmiş. İşte bu Kuran'dan nasibini alanlar, cenneti duyunca içinde sevgi, cehennemi duyunca içinde ateş yanar.

Hatta sahabeden biri diyor ki, Allah resulü cehennem sözünü ağzından çıkardığı zaman abdestim bozulurdu diyor. O kadar cehennem korkusu var.

Yakinen iman var. Ama biz de böyle bir sadakat yok. Çünkü biz imanı kazanmadık efendiler. Bize imanımız, babadan, dededen miras kaldı.

Ama sahabenin imanı öyle değildi. Onlar müşriklerin karşısında kılıçlarıyla, mallarıyla, canlarıyla o imanı kazandılar.

O yüzden onlar için iman ve İslam değerliydi. Ama biz babadan, dededen kalma bir mirasa sahip olduğumuz için, bizim için imanın pek de değeri yok. Olsa da olur, olmasa da olur.

Çoğumuzun bakışı böyle; eğer öyle olmasaydı, bugün bizi küfür ehli ezemezdi, ezmeye cüret

edemezdi, küfür ehli bizi aşağılayamazdı, bizim imanımızla alay edemezdi. Dinimizle, başörtümüzle, sakallıyla, çarşaflıyla v.s. hiçbir değerimizle alay edemezdi.

Üniversite kapılarından ne bir sakallı geri gönderilirdi, ne de başörtülü döndürülemezdi.

Buna hiç kimsenin gücü yetmezdi. Çünkü bizim için imanın pek değeri kalmadı. Bu memleketin yüzde doksan dokuzu Müslüman, peki bu Müslüman'ı engelleyen kim?

Yahudi'nin uşakları. Onların sayısını hesap etseniz, tükürükle boğar bu Müslüman.

Ama onlar bizi rencide ediyor, sebep? İmanımızın ışığı sönmüş. İmanımızın gücü kalmamış. İmanımızın basiretini söndürmüşler. Neyle? Kurandan ayrı koymuşlar kardeşim. Nasihatsiz bırakmışlar. Âlimleri elimizden almışlar.

Büyükler buyuruyor ki; Bir âlimin ölümü, bir âlemin ölümü gibidir.

Bakın âlimlerimizi elimizden aldılar. Bugün bize Kuran doktoru lazım, Kuran ahlakında olan Ehlullah lazım. Kuran fikrinde olan abidler lazım, Salihler lazım, bizi ayağa kaldıracak, kurtaracak onlardır.

Efendiler senin veya benim oğul ve ya kızlarımız zahirde beden doktoru olmuş bu Allah için çok önemli değil çünkü bu denli beden doktorları o kadar çok ki hem de iş bulamayacak kadar çok.

Bu gibi konularda sözlerimizi çok iyi anlayın kardeşlerim ben okumayın, veya doktor olmayın demiyorum bize iman, itikat, ahlak ve salih amel doktorları lazım diyorum; bunun iman ve İslam hayatımızda ki önemini vurguluyorum.

Aldatmayalım kendimizi, bizim oğlumuz, sizin kızınız Kuran doktoru olmuyorsa, olmak istemiyorsa; siz biz de buna göz yumuyorsak; işte o zaman dinimizi bir gün elimizden alırlar.

Sen önce dininin doktorunu yetiştireceksin. Öbürleri zaten doktor yetiştiriyor kardeşim. Bu memlekette doktor yok değil ki. Her meslekte doktor var. Yalnız Kuran doktorumuz yok denecek kadar az, ahlak doktorumuz yok, edep, hayâ, iman doktorumuz maalesef çok az.

Yok denecek kadar az. Çektiğimiz bütün sıkıntıların çoğunluğu bu yüzdendir.

Müslüman'a nasihat ediyorsun, dinlemiyor. O sana nasihat ediyor. Ben bu olaylarla o kadar çok karşılaştım ki.

Bir gün vatandaş beni davet etti, gittim. Tabi daha davetliler gelmedi, ev sahibi ile başbaşayız. Bakın çok enteresan bir mesele. Ev sahibi başladı bana nasihat etmeye. Yarım saati geçti, ben hiç konuşmadım. Akşam ezanı okundu, bir yaz günüydü.

_Dedim kalk namaz kılacağız.

_Dedi ki; ben bilmiyorum.

Bir abdest alayım dedi. Abdest aldı geldi.

_Dedim ki geç namazı kıldır.

_Ben bilmiyorum dedi.

_Ben de bilmiyorum dedim.

_Sen hocasın. Dedi

_Bilmiyorum dedim. Namazı kıldır dedim, amacım başka

_Hocam kıldıramam dedi.

_Dedim yahu namazı kıldıramazsın, sorsam namaz kıldırmayı bırak, kılmayı da bilmiyorsun.

Peki, Allah'tan korkmadın mı bana yarım saattir nasihat ediyorsun.

Evime gel bana nasihat et, etrafımı toparla dediğin insanı, evine davet ettin. Yarım saattir hakaret edercesine bana nasihat etmeye sıkılmadın mı?

Şimdi bizim insanlarımız böyle, hocayı davet eder, hocam bir Kuran oku. Sen hocanın çobanı mısın yahu? Sen hocayı yönetecektin madem, niye davet ettin hocayı? Okuyacaksan, Kuranını okursun. Bir Müslüman hocayı yönetmeye utanır; hayâ eder.

Unutma ki; sen hocayı (din adamını) nefsine göre yönetmek istersen, imansız kalmaya mahkûm olursun.

Çağırıyor, hocam mevlit oku. O da okuyor. Ne güzel, kuzu gibi, ne güzel hoca ya, öyle de güzel sesi vardı ki. Dışarıdakiler öyle der.

Peki, sana ne verdi? Senin zevkine göre, nefsine göre iş yaptı değil mi? Ama biz gideriz, Müslüman'a

nasihat etmeden yemek verdirmeyiz. O zaman biz gaddar oluyoruz. Önce hak et bakalım yemeğini.

Önce hak et bakalım, gel, bir Allah de. Allah diyeni dinle. Ondan sonra hep beraber afiyetle yiyelim.

Sonra bakın, bizim büyüklerimiz yemek yemekte dahi o kadar ahlaklıydı ki, o mekânda, yani şöyle bir mekânda oturduk, yemek yiyeceğiz, o mekânda oranın hocası başlamadan oradan büyüğü, küçüğü, hiçbirisi kaşığını yemeğe sürmezdi. O denli bir edep vardı, saygı vardı.

Hatta ve hatta onu geçin, bir evin büyüğü, babası veya anası, daha kaşığını çorbaya, pilava daldırmadan o evin küçüğü kaşığı eline almazdı. Böyle bir edep vardı.

Öyle bir edebin sahiplerinden de âlimler türüyordu, veliler türüyordu. Ama bugün bakıyorsunuz, bırakın babasından sonra başlamayı, babası içeri giriyor, çocuk sırt üstü yatıyor. Ben gittiğim böyle birkaç yerde, çocuk yatıyor, babası kaldırmaya çalışıyor, kaldıramıyor.

Kaç tanesini tokatladım öyle. Ondan sonra gidince öyle güzel kalkıyor ki, ne olacak tokatlarsan, yobazlık değil mi? Terbiyenin adına bir Müslüman yobazlık diyorsa, ondan daha büyük bir yobaz bulunamaz bu dünyada.

Bakın bugün okulda, öğretmene saygısı olmayan bir öğrenci var. Bakın ister ortaokul düşünün, ister lise düşünün ister üniversite. Hocalarla alay eden bir öğrenci topluluğu var. Ve bu öğrencilere verilen hiçbir

Şey yok. Çünkü öğretmenine, hocasına saygısı yok ki, adam ilim öğrensin.

Ben diyor, diplomaya çalışıyorum, sen bana diplomamı ver. Amacı diploma, yani o diploma ne olacak?

Bir makamı işgal eder. Bütün amacı, hedefi bu. Ama diploma ile adam olunmuyor. Diploma ile bir makamı işgal edersin ama adam olamazsın, zalim olursun.

Hırsız olursun, haksız olursun. Fakirin, fukaranın cebindeki parayı sömürmenin planını yaparsın, cehennemin dibine de inersin. İniyorlar da.

Bir gün rahmetli Timur hocanın sohbetindeyim. Bir bayram namazı kılıyoruz. Birisi geldi dışarıdan daha oturmadı. Sağa sola baktı böyle beygir gibi. Çok af buyurun.

Ne diyor yahu bu dedi böyle. Hiç kimsede ses yok. Dedim ki; senin gibi kerestelere secde etmesini öğretiyor. Sen buranın kâhyası mısın? Otur bakayım. Kendine yandaş bulamayınca oturdu.

Eğer yanında üç beş tane yalandan haklı diyen olsa var ya orada cinayet çıkaracaklar. Camiye böyle gelenler, gelmesin. Gelirse belasını da bulur, gider. Camiye hidayet için gelinir. Camiye hizmet eden, hizmet ehlini dinlemeye gelinir camiye. Ben namaz kılmaya geldim, gideceğim, gibi nefsani düşüncelerle bu

kürsülerdeki irşad ehlini ve taliplerini huzursuz etmeyiniz.

Kuran kurslarında hocalar yetişir, bu camii kürsülerinde de o aldığı eğitimi sana aktarırlar. Herkes âlim olamaz, herkes hoca olamaz. Öyle bir imkân yoktur.

Buralar hakka davet kürsüsü, hidayet kürsüsü, irşat kürsüsü. Yalnız namaz kılmak için camiye gelinmez. Ama bugün ülkemizde yalnız namaz için camiye geliniyor. Onun içinde camiye gelen, camiyle alay ediyor, hocayla alay ediyor.

Camiye dinini öğrenmeye geleceksin. Camide kendindeki eksiği temin etmeye, tedarik etmeye geleceksin. O zaman cami sana nimet verir. Resulullah kürsüsünden akan o ilahi şefaat, fiyuzat seni bulur. Bu kürsüler Resulullah kürsüsüdür.

Geçen dersimizde söyledim bu camide üç tane kürsünün değeri var, özelliği var, dokunulmazlığı var. Minber, Mihrap, Kürsü.

Bu üç makama işi olmayan çıkamaz. Eğer böyle değer verirseniz, o kürsü de size hidayet nazarıyla nazar eder.

وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضَوَلَا يَؤُدُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

Bakara -- 255

Onun (Allahın) kürsüsü gökleri ve yeri kapladı. Onları (mülkünü ve mülkünde olanları) korumak ona ağır gelmez. o çok yüce ve çok büyüktür.

Allah'ın kürsüsüdür buralar. Allah'ın kürsüsünde insana verilemeyecek nimet yoktur. Allah'ın kürsüsü arzı da semayı kaplamıştır. Yeter ki sen almaya gel. Ama ben namaz kılıp gideceğim dersen. O zaman evde kıl kardeşim. İrşat olmak isteyene engel olma. Niye şeytanın düdüğünü çalıyorsun, neden şeytanın memuru oluyorsun?

Bakın şu üç şeye şeytan hükmedemiyor. Ama Şeytan bir memurunu gönderiyor, Şurada birkaç insanı huzursuz edince bütün insanlar rahmetten mahrum kalıyor. Ama o insanın da gelecekte başına felaket geliyor, nereden geldiğini bilmiyor.

Günün birinde Kâğıthane'de bizimle biri çok uğraştı. Cemaate geldi, biraz hizmet ettik. Ondan sonra siyasete gitti. Siyasetten bize muhalefet etmeye başladı. Bizi şikâyet etti, bir hayli uğraştı. Birkaç defa polis gönderdi.

Dikkat ediniz, bizim polisten, jandarmadan kaçacak bir durumumuz yok. Biz Allah diyoruz. Allah demenin suçu yoktur. Kuran'ı anlatmanın suçu yoktur. Ancak fasıkların bazı oyunlarıyla, bazı maddelerle, bazı imanı olmayan yargıçların oyununa gelerek Müslüman mahkûm ediliyor. Yoksa Kuran'ı anlatmak suç değil, benim sözüm değil ki, Allah kelamıdır. Allah kelamını anlatıyorum. Suç benim değil ki! Eğer ceza verebiliyorsan, onun sahibine ver. Varsa gücün buyur ver.

Zalimler çeşitli oyun ve hilelerle Müslümanların gözlerini korkutuyorlar, ürkütüyorlar, dağıtmaya çalışıyorlar. Dolayısıyla çok uğraştı, kaç defa şikâyet etti, bizi huzursuz etti.

Fakat Mevla buna bir bela verdi, kocaman İstanbul'a sığmadı. Elindeki evini elinden aldılar, dört katlı binası vardı, tefecilerin eline düştü. Evini elinden aldılar. Canını da alacaklardı, İstanbul'dan kaçtı. Kaçarken de demiş ki; ben duymadım ama cemaatten duyanlar söylüyor; ben bu tokadı kimden ve nerden yediğimi iyi biliyorum demiş.

Efendiler dikkat ediniz, eğer ben size hakkı anlatıyorsam, böyle eğerek, bükerek değil, nefsime göre değil, eğer hakkı anlatıyorsam, muhalefetiniz Allah'adır, muhabbetiniz de Allah'adır. Benim şahsıma değildir. Allah ile savaşıp da kazanan kimse yoktur ki, siz kazanasınız.

Nice Firavunlar savaştı. Nice Nemrutlar savaştı ama Allah'u Teâlâ dalga geçti, sinekle helak etti. Basit bir sinek, o da kanadı kırık, topal bir sinek ile. Bir de ömür veriyor, Cenabı Hak Nemrut'a biliyor musunuz? ömrünü de uzatıyor. Bütün dünyaya destan olsun diye ibret vesikası olarak ömrünü de uzatıyor. Sinek beyninde yaşıyor.

Hâlbuki teknik olarak bir sinek burundan içeri girse havasızlıktan ölür. Yaşama imkânı yoktur. Ama o imkânı veren Allah, Nemrut'la alay etmek için, ya da

Nemrut gibilerle alay etmek için, iman ehline de cesaret vermek için bunu yapıyor. Ama bizim halkımız Nemrut'u sinek helak etti deyip geçiyor.

Düşünsene kardeşim, bugün Nemrut gibi niceleri var. Eğer Nemrut'un hikâyesini anlatıyorsan, ibret alamıyorsan, imanın kuvvetlenmiyor, Nemrut'un çocuklarından korkuyorsan, demek ki o hakikat olan hikâyeyi anlamadın.

Sinekle Nemrut gibi bir kâfiri helâk eden, bugünün Nemrutlarını helâk edemez mi?

Şeksiz şüphesiz helak eder, ama sen İbrahim ve İbrahim'e tabi olan askerler gibi olacaksın.

İşte o zaman bütün Nemrutları gücünde nihayeti olmayan, Allahın sinek orduları bu günün nemrutlarını ve uşaklarını helâk eder.

Sinekler Allah'ın askeri olur, helâk eder. Bulutlar Allah'ın askeri olur, geçmişteki kavimleri helak ettiği gibi. Bugün böyle diyor da, öyle dedim mi, fasıklar havaya kalkıyor, dava açıyorlar. Ne diyorlar? Bu böyle dedi. Ben düşünüyorum ve size soruyorum.

Bugüne kadar akan, ırmaklar deryayı dolduramamışta, bir selle gelen su, nasıl denizi doldurmuşta, Marmara denizi o kadar insanları helâk etmiş. Kabahati bir dereye bulan yönetim, kabahati bir dereye bulan anlayış, Allah'ın gücünü anlamaktan aciz bir anlayıştır.

Dere doldurdu denizi değil mi? Şöyle bir düşünün yahu; derenin akıntısı neydi ki? Aktı on dakika veya yarım saat. Bir saati geçmiyor sel suyu. Yani selin akıntısı bir saati geçmiyor. Yani bir saatte Marmara denizini bir dere doldurmuş. Televizyonda izleyen zavallı Müslümanlar da buna inanıyor.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
اَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِاَصْحَابِ الْف۪يلِ ﴿١﴾ اَلَمْ يَجْعَلْ
كَيْدَهُمْ ف۪ي تَضْل۪يلٍ ﴿٢﴾ وَاَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا اَبَاب۪يلَ ﴿٣﴾ تَرْم۪يهِمْ
بِحِجَارَةٍ مِنْ سِجّ۪يلٍ ﴿٤﴾ فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَاْكُولٍ ﴿٥﴾

Fil suresi ve meali

1-2) Rabbinin, fil sahiplerine ne yaptığını görmedin mi? Onların tuzaklarını boşa çıkarmadı mı? (3-5) Üzerlerine balçıktan pişirilmiş taşlar atan sürü, sürü kuşlar gönderdi. Nihayet onları yenilmiş ekin yaprakları hâline getirdi.

Aziz kardeşlerim; Yüce Rabbimiz Habibine hitaben; Habibinin şahsında da bütün kullarına hitaben buyuruyor ki;

Habibim, fil ashabını görmedin mi? Fil ordusuna Rabbin neler yaptı? Sen şöyle bir geçmişe bak" buyuruyor.

Senin Rabbin o inkarcıları, kuşlarla helâk etti. Her kuşa üç tane taş veriyor. Her biri iki taş ayak,

tırnaklarında, bir taşı da ağzında. Üç tane taş, yani bir kuş, üç tane kâfir askeri helâk ediyor.

Cenabı Hak bunları da bize anlatıyor. Ey kullarım siz vazifenizi yaparsanız, bütün dünya ve içindekiler benim askerim. Bakın Amerika'dan bir lav fışkırtıyor, Amerika perişan oluyor.

Önüne geçebiliyorlar mı? Eğer biz Allah'ın askeri olsak, Allah'u Teâlâ kendi askerlerini harekete geçirdiği zaman, dünya kâfirlerini Nemrut misali helâk eder. Gücünden bir şey kaybetmedi ki, kaybeden biziz.

Kaybeden bizim imanlarımız. Kaybeden bizim eksikliğimiz. Kaybeden bizim Kuransızlığımız. Kaybeden bizim itaatsizliğimiz. Bakın bir din adamını dinlemeye tahammül edecek cemaat yok.

Camide cemaatte ezan okunsun, hoca sözlerini, konuyu biraz toparlayayım desin, cemaatte kıyamet kopuyor. E biz öyle değiliz. Doğru da sizin hocanız da öyle değil. Kısmen alıştırdık sizleri.

Efendiler bizi de biri alıştırdı. Her güzellik bir güzelden alınır. Biz de kaçıyorduk, Ama bir gün o güzellerden bir güzel tuttu bizi, dedi ki;

Delikanlı. Allah'ın emri Müminlere kolaydır. Sen şimdi yapamam, başaramam endişesi taşıyor ve korkuyorsun, hal bu ki o düşünceleri sana nefis fısıldıyor ama sen farkında değilsin; sen evliyanın gönlüne girersen evliya sana sevdiğini sevdirir.

Sen kendi nefsine kalırsan, bir ömür boyu hakkı sevemezsin, ibadet yapamazsın" Diyerek Aldı bizi eline, sevdiğini sevdirdi.

Ya işte bizde; şimdi size sevdiğimizi sevdirmeye çalışıyoruz. tabi ki; bu sohbet meclisinde rahmetin tecellisi ile damarlarınız biraz yumuşayınca, gitmeyi dahi unutuyorsunuz.

İşte bunun adına Allah aşkı diyorlar. Bunun adına şefaat diyorlar. Bunun adına himmet diyorlar. Bunun adına hidayet diyorlar.

Evet, Cenabı Hak, aşkından, muhabbetinden, feyiz bereketinden ayırmasın.

Efendiler biliyorsunuz, bugün teravih namazının son günü. Son teraviyi kılacağız, fakat yarın teravih namazı yok. Yarın gelirseniz inşallah tespih namazı kılarız. Bu mübarek Ramazan gününü, bayrama bağlayan geceyle, mübarek bir gece olduğu için ihya etmiş oluruz, değerlendirmiş oluruz.

Cenabı Hakkı, Rasulullah efendimizi, Kuran'ı inşallah hoşnut etmiş oluruz. Böyle bir gayret, böyle bir çalışmamız olsun. Gelene hizmet yaparız, gelmeyen yine gelmesin. Kendi kaybeder.

Allah rızası için El Fatiha.

	Hikmetli söz	

Bilmediğini bilmeyen bir insana, ilim sırrı öğretme imkanı yoktur. Biliyorum hastalığına yakalananlar, hem kendilerine, hem de etrafındakilere zarar verirler.

Halil İbrahim Kul

YARAB LUTFUN BOLDUR SENİN

Nuru cemal nurlarından
Aldır güzel huzurlarından
Lütfeyle uyandır duygulardan
Yarab lutfun boldur senin.

Kuluz elimizden tuttur

Bize rasulünü buldur
Mana göllerine daldır
Yarab lutfun boldur senin.

İlmihalimizi bildir
Ama gözlerimizi açtır
Rahmetin gönlümüze saçtır
Yarab lutfun boldur senin.

Gönül testimizi aşkınla doldur
Cümle gaflet ellerinden aldır
Sevdiğin âlemlere vardır
Yarab lutfun boldur senin.

Açılmaz kapıları açtır
Geçilmez engellerden
Arz ettiğin ele vardır
Yarab lutfun boldur senin.

Âlemi irşada gezdir
Sırrımıza sırlarını sezdir
Dilimize hikmet dizdir
Yarab lutfun boldur senin.

Cümle nebilerine erdir
Her birinden imla aldır
Şefaatlerine bizi erdir
Yarab lutfun boldur senin.

Sırdan sere yolu buldur
Can içinde canan gördür
Bu zalim nefsimizi öldür
Yarab lutfun boldur senin.

İkiliği gönlümüzden kaldır
Tevhidin nuruna vardır
İlahi sırları bildir
Yarab lutfun boldur senin.

Kimimiz ölü, kimimiz sağız
Kimimiz hasta, kimimiz amayız
Biz her birimiz viraneyiz
Yarab lutfun boldur senin.

Sahabelerin sırrına
Eriştir bizi sadakatlerine
Hem muhabbet hallerine
Yarab lutfun boldur senin.

Ebu Bekir sadakati
Ömer'in çok adaleti
Osman'a verdin Kurana hizmeti
Ali'ye verdin ilim nezaketi
Yarab lutfun boldur senin.

Eriştir Nakşi bendiye
Aşkı Mevlane Rumiye
Erdir Huzur'u Aliye

Yarab lutfun boldur senin.

İman bağımız şenlendir
İmanımız kemaline erdir
Nurun ile bizi nurlandır
Yarab lutfun boldur senin.

Hazineyi rahmanından
Ayırma rıza yolundan
Tuttur sevdiklerin kolumuzdan
Yarab lutfun boldur senin.

Bizi dervişandan eyle
Rızana erişenden eyle
Nurunla görüşenden eyle
Yarab lutfun boldur senin.

Kaldır aradan engeli
Vurdur nefise çengeli
Bilelim mana âlemini
Yarab lutfun boldur senin.

Gönlümüz lutfunu diler
Onun için durmaz inler
Rızanı her zaman bekler
Yarab lutfun boldur senin.

Sohbette niyaz ederiz
Zatından medet dileriz

Garip kullarınız böylece biz
Yarab lutfun boldur senin.

Halil İbrahim'e kulum de sevindir
Engel manileri özünden kaldır
Nurun ile azasını nurlandır
Yarab lutfun boldur senin.

SOHBET -2
NAMAZ KONULU
HALİL İBRAHİM KUL HOCA EFENDİNİN

2009 ramazan ayInda İstanbul Sancaktepe,
Tepe camisinde yapılan, bir sohbeti

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

فَاِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلٰوةَ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلٰى
جُنُوبِكُمْ فَاِذَا اطْمَاْنَنْتُمْ فَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ اِنَّ الصَّلٰوةَ كَانَتْ عَلَى
الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا

Nisa - 103 ve meali

Namazı kıldınız mı, gerek ayakta, gerek oturexcellent ve gerek yan yatarak hep Allah'ı anın. Güvene kavuştunuz mu namazı tam olarak kılın. Çünkü namaz, müminlere belirli vakitlere bağlı olarak farz kılınmıştır.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللّٰهِ وَاِقَامِ الصَّلٰوةِ
وَاِيتَاءِ الزَّكٰوةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْاَبْصَارُ

Nur 37 ve meali

Bir takım insanlar (Allah'ı zikir ederler) ki, ne ticaret ne de alışveriş onları Allah'ı anmaktan, namaz kılmaktan ve zekat vermekten alıkoymaz. Onlar, kalplerin ve gözlerin allak bullak olduğu bir günden korkarlar.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اُتْلُ مَا اُوحِيَ اِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَاَقِمِ الصَّلٰوةَ اِنَّ الصَّلٰوةَ
تَنْهٰى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللّٰهِ اَكْبَرُ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مَا
تَصْنَعُونَ

Ankebut 45 ve meali

Ey Muhammed! Kitaptan sana vahyolunanı oku, namazı da dosdoğru kıl. Çünkü namaz, insanı hayâsızlıktan ve kötülükten alıkor. Allah'ı anmak olan namaz elbette en büyük ibadettir. Allah, yaptıklarınızı biliyor.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَاْمُرْ اَهْلَكَ بِالصَّلٰوةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا نَسْـَٔلُكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوٰى

Ta-ha 132 ve meali

(Ey Rasûlüm), ailene ve ümmetine namazı emret. Kendin de ona devam eyle. Biz senden bir rızık (ailenin geçimini temin için çalışmanı) istemiyoruz. Seni, biz rızıklandırırız. Güzel akıbet takva sahiplerinindir.

AZIZ MÜMINLER:

Namaz bahsine geçmeden önce biraz olsun namaza hazırlıktan söz edelim.

Yüce Rabbimiz namazdan önce bizden abdest yani temizlik istiyor.

Buda demek oluyor?

El cevap:

Bir kul, ancak ve ancak Mevla'nın huzuruna temizlenerek çıkabilir.

Temiz olmayanı ve temizlenmeyeni yüce rabbimiz huzuruna kabul etmiyor ve muhatap almıyor

Aziz müminler:

Abdeste baktığımız zaman bir çok hikmetler görüyoruz, bunlardan bazılarını zikredelim.

a) Boy abdesti; insanı tepeden tırnağa paklayan bir temizlik sistemidir. Eğer boy abdesti olmasa insanlar her türlü hastalığın mekânı olurlar. Aynı zamanda boy abdest görünmeyen kirleri temizler.

b) Normal Namaz abdesti için mesanemizi ve makatımızı temizce (teharetliyor) yıkıyoruz yani günde en az beş defa vücudumuzu bakterilerden temizlemiş, korumuş oluyoruz.

c) Aldığımız abdeste biraz bakar ve düşünürsek vücudumuzun devamlı olarak mikroplarla karşı karşıya gelen azalarımızı, yıkadığımızı göreceksiniz.

Örnek: El ve Kollar çalıştığımız için devamlı mikrop taşıyan cisimlerle muhataptır, yüzümüz yine öyle başımız yine öyle ayaklarımız yine öyle

Hatta tıp doktorları insan vücudunun en çok mikrop üreten azaları kasık araları (mesane) ve kulak arkaları olduğunu tespit etmişlerdir.

Yani Yüce Mevla'mız bizi abdest emriyle nice, nice mikroplardan korumuş oluyor; maalesef bizler çoğumuz; Yüce Rabbimizin bize vermek istediği nimetlerden habersiz olduğumuz için Yüce Rabbimizin verdiği emirler bize ve nefsimize biraz ağır gibi geliyor, bazen de emirlere karşı geldiğimiz de oluyor.

Hal bu ki; bizim temiz olmamız veya olmamamız arasında rabbimiz açısından ne bir kar var nede bir zarar. Aksine karıda bizim zararı da. Yüce rabbimiz neyi emretmiş ise o emirde biz kulların sayamayacağımız kadar karı vardır.

Çünkü Rabbimiz kullarına merhameti ile muamele ediyor, merhamet nazarı ile bakıyor. Biz aciz bir kul olarak Yüce Rabbimizin bize sunmuş olduğu nimetlerin belki de binde birini ancak fark edebiliriz.

Sebebine gelince biz insanlar nefis elinde olduğumuz için bize sunulan nimetlerden sadece içinde madde ve menfaat olanları fark ederiz diğer nimetleri nefsimiz bize göstermek istemez. Bu halimiz de bizi nankör sınıfına düşürdüğü için maalesef manevi nimetlerin çoğundan mahrum kalarak bir çok Müslüman kardeşlerimiz iç aleminde huzur bulamadığından huzursuz ve isyankar olarak kendisine verilmiş olan cennet sermayesi ömrünü isyan ile bitirir.

Aziz müminler:

Kendimize şöyle bir sual soralım.

Yüce Mevla her kulu değil de niçin huzuruna çıkacak olan kulu abdest ile yükümlü kılıyor ?

Bu suale cevap olarak elbette ki akıllı bir insan şöyle düşünecektir

Elbette ki; Yüce Rabbimiz iç ve dış azasını temizlemiş olan kuluna rahmet nazarıyla nazar ederek kalbini ruhunu gönlünü dolayısıyla bütün azalarını

ihsanı ile şenlendirmek kulunu şereflendirmek için böyle yapıyor diye düşünecek ve tasdik edecektir..

Evet aziz müminler:

Bir kul kulluğunun edası ile abdestten sonra namazı için Yüce Mevla'nın huzuruna çıkınca Yüce Mevla da o kuluna cennet nimetlerinden ikram ederek onun kulluk duygularını geliştiriyor ve o kul kulluğu ganimet bilerek bütün ömrünü ilahi bir zevk ve neşe içinde rabbinin huzurunda geçiriyor.

Aziz Müslümanlar:

Bizim bu ve buna benzer sözlerimiz ihlas ehli kul olarak hakkın huzuruna çıkan kullar içindir.

Aksine namaz için mescitlere gelip de namaz kılan Allah'ın huzurunda divan duranların huzurunu bozanlar için değildir o tür insanlarla müminleri birbirinden ayırmalısınız ki namazda ve zikirde yüce Mevla'nın vermiş olduğu müjdelere erişe bilesiniz.

Aziz müminler:

Bu mübarek Ramazan'ı şerif'in bereketinden, midelerimizi dolduruyoruz. Biraz da nasihat ve amel ile imanımızı doyurmaya gayret edersek Allah'u Teâlâ da bizden memnun olur. Zaman, zaman söylüyorum, efendiler Kuranı kerim'in üslubuna bakıyorsunuz, çok önemli şeyleri Cenabı Hak tekrar, tekrar zikrediyor.

Yani insan için hayati önem taşıyan şeyleri, mesela namaz. Onlarca, ayeti kerimede tekrar eder.

Hâlbuki cenabı hak bir kere emrini bildirir ikinci veya üçüncüye hiç bir mecburiyeti yoktur. Konuşacak, kelamı yok değil. Ama biz kulları için hayatımız kadar önemli olan konuları tekrar, tekrar bizlere açıklıyor ve habibi vasıtası ile de uygulamasını öğretiyor ve eğitiyor.

Değerli Müslümanlar:

Yüce Rabbimiz: Namazdaki önemi, Allah ile kul arasındaki ilgiyi, beyan ediyor ve açıklıyor. Namazın diğer bir adı neydi?

Kul ile Allah arasında özel bir sevgi, özel bir ilgi, sevgili ile konuşmanın bir adı ve adresidir. Namaz.

Ama insanlar, namaz benim borcumdur, hele bir kılayım da bitireyim kurtulayım.

Böyle değildir kardeşim. Böyle bir namaza Allah'ın ihtiyacı yok.

Yani namaz Allah'u Tealanın kula en büyük hediyesinden birisidir. Cenabı Hak; o hediyeyi alıp başına taç, derdine ilaç edinenlerden eylesin.

Kıymetli Müslümanlar:

Şimdi de iman ile amel arasındaki güzellikten birkaç örnek verelim; Cenabı Hak Kuranı kerimde iman ile ameli çoğunlukla beraber zikrediyor. Mesela herkesin bildiği Asır suresinde bakıyorsunuz Tin suresine bakıyorsunuz öyle, başka surelerde öyle iman ile amel beraberler. Ve beraber zikrediliyorlar.

Bunun iman ve İslam hayatında sayılamayacak kadar önemi vardır.

Eğer böyle olmasaydı, Cenabı Hak hep aynı şeyi tekrar etmezdi. Eğer siz Kuranı kerim okurken, bir kelimeyi iki defa görür ya da bir ayetin cümlesini başka bir ayette gördüğünüzde, ona şöyle biraz eğilin.

Rabbim bana bunu ikinci defa tebliğ ediyor. Benim için bu çok önemli olsa gerektir inancı ve anlayışı ile biraz olsun o ayette biraz inceleme yönüne gidin.

Bakın görün o zaman hayatınızı değiştirecek bir ahlak olur. Yani iman hayatınızda size ilahi bir bahçe açacak, size yeni, sevdiğiniz ve hayal edemediğiniz kadar güzel bir daireyi (manevi daireyi) size hediye edecektir; Yüce Rabbim.

İman dairesi, ihlas dairesi, itikat dairesinden size ilahi bir daire hediye edilecektir. Bunu göreceksiniz. Ama o yönde biraz olsun zaman ayıracaksınız.

Ama eğilmezseniz, zaten ben bunu biliyordum, bu cümle benim ezberimde derseniz, o zaman o ayetin rahmetinden ve şefaatinden mahrum olursunuz. İlminden mahrum kalırsınız. Sadece lafzını ezber etmiş olursunuz. O da Allah nazarında çok bir değer ifade etmez.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَصْرِ ﴿١﴾ اِنَّ الْاِنْسَانَ لَفٖى خُسْرٍ ﴿٢﴾ اِلَّا الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ﴿٣﴾

Asr suresi ve meali

(1-3) Asra yemin ederim ki insan gerçekten ziyan içindedir. Bundan ancak iman edip iyi ameller işleyenler, birbirlerine hakkı tavsiye edenler ve sabrı tavsiye edenler müstesnadır.

Aziz din kardeşlerim

Burada Yüce Rabbimiz kim zarardan kurtulmak istiyorsa şu güzellikleri kendinde toplasın,barındırsın. Buyurmaktadır.

اِلَّا الَّذٖينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ **Kim Salih ameli ile imanını süslerlerse ben onlara bir kapı açarım.** Bakınız dikkat ediniz. Ben onlara bir kapı açarım. Nedir o kapı; Ya Rabbi? Diye soruyoruz Yüce Rabbimiz cevap veriyor.

وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ (Vetevasav bilhakkkı), ne demek bu? **Onları hakkı söyleyen bir memur tayin ederim.** Bakın dikkat edin. Eğer siz imanınızı amel ile süsleyebilirseniz, işte o zaman Allah'u Teala sizi hakkı söyleyen bir memur tayin ediyor. Ne güzel değil mi!

Efendim bu memurun belgesi yok. Herhangi bir devlet memuru gibi kimlik vermiyor. O memuruna kendi sevgisini verir. Hakkın memurunun kimliği bunlardır; Sevgi, Şefkat, muhabbet, merhamet ve insana insan değeri vermektir.

Bakınız Eğer insan sevgiden, muhabbetten mahrum kalırsa, Allah'ın evinde dahi birbirlerini gıdıklarlar, rencide ederler. İşte bu sevgisizliğin alametidir. Ama kul Allah'u Tealanın sevgi ilminden, muhabbet ilminden, kemal ilminden biraz nasiplendiği zaman, o kul hikmet konuşur, dinleyenler de şad olur.

Efendim hikmet bilmeyenler var, cemaate çatar. İster hacı olsun, ister hoca olsun. Sizin yüzünüzden falan olmuyor, sizin yüzünüzden, filan olmuyor. Başkasının yüzünden değil, bir de benim yüzümden desen. O zaman kendine gelir de Allah'a yalvarır tövbe edersin. Ne güzel olur, benim kardeşim?

Onun için büyükler buyuruyor;

Sen seni bilirsen sendedir hüda, Sen seni bilmezsen sen haktan çok uzaktasın.

Ya işte insanın kendini bilmesi gerekiyor ki, hakkı bilsin. Kendini bilmek ne demektir? Kendindeki günahları bilmektir.

Adam diyor ki ben beş vakit namazımı kılıyorum, misal çok duyuyoruz bunları. Hacca da gittim, orucumu da tuttum. Ben cennetliğim.

Bakınız ve dikkat ediniz, böyle diyen bir insan Cenabı Hakkın nimetlerinden mahrum kaldığı gibi, cennetinden de mahrum kalır. Böyle diyen bir insandan daha günahkar bir insan tasavvur edemezsiniz. Neden? Çünkü insan Allah'a karşı o kadar günahkar, o kadar

suçlu olduğunu bilmez ise, hayal edemediği kadar günahların içinde demektir.

Peygamberimizin günahı neydi ki, günde yüz defa tövbe ediyordu. Hiç düşündünüz mü?

Dikkat ediniz. Kim tövbe eder onu söyleyelim. Allah'a karşı eksikliğini hisseden, Allah'a karşı kulluğunun şuurunda olan insanlar her gün tövbe eder.

Neden derseniz. devamlı tövbe eden o insan iyi bilir ki; Allah'u Teala kuvvet vermez ise, şu nefesi alsa veremez, verse alamaz. Öyle değil mi? Bir azanı çalıştırmazsa Cenabı Hak, kim çalıştırabilir ki?

Örneğin bazen aklınız durabilir, bir an için hafızanız karışabilir. Ne yaptığınızı, nerede olduğunuzun bilincinde olamıyorsunuz.

Gençlerde pek olmaz da, biraz dünya meşakkatiyle yoğrulmuş elli, atmış yaşındaki insanlarda olur. Bir an ne yaptığını bilmez.

Hadi bakalım Allah'u Teâlâ o nimeti sana tekrar vermez ise, sen o aptallığınla hayatının sonuna kadar kalırsın. Görüyor musunuz? İster genç ol, ister yaşlı ol.

Kul bunun farkına varınca, Ya Rabbi senin verdiğini verecek kimse yok, senin verdiğine de engel olacak kimse yok. Senin vermediğini de verecek bana kimse yok.

اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَعِينُ

Ya Rabbi ancak sana ibadet eder, senden yardım dileriz. Aslında biz bunu namazlarımızda hep söylüyoruz. Başka bir deyişle

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

قُلِ اللّٰهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَٓاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَٓاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَٓاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَٓاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ اِنَّكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَد۪يرٌ

Ali İmran- 26- ve meali

De ki: "Ey mülkün sahibi olan Allah'ım! Sen mülkü dilediğine verirsin. Dilediğinden de mülkü çeker alırsın. Dilediğini aziz edersin, dilediğini zelil edersin. Hayır, senin elindedir. Şüphesiz sen her şeye hakkıyla gücü yetensin."

Yani; Ya Rabbi senin verdiğine engel olacak bir kuvvet yok. Senin vermediğini verecek bir güç yok. Senin yücelttiğini düşürecek bir güç yok. Düşürdüğünü de yüceltecek bir güç yok.

Cenabı Hak kendini bilenlerden, iman ile ameli birleştirenlerden eylesin.

Efendim bu yüzden İslam âlimlerin çoğu şöyle demiştir; amel imanın bir parçasıdır. Amelsiz imanı muhafaza etmek pek mümkün değildir.

Dikkat ediniz. Şöyle diyelim: Bir ağaca su vermezseniz, meyve ağacına, ilk evvela bir sene o ağacın

meyvesinin küçüldüğünü görürsünüz. İkinci sene biraz daha küçük, susuz ve tatsız olarak görürsünüz.

Fakat aradan bir sene daha geçerse meyve değil de, ağacı dahi kuru görürsünüz. İşte amel insandaki iman, ağacın topraktan aldığı sudaki hayat gibi, insan imanına hayat veren bir gücün adına biz amel diyoruz. Amelsiz imanı koruma şansımız yok. Amel imanın kalkanı, duvarı, çatısı.

Bakınız, şu duvar çatılar olmasa, bizi yağmurdan kimse koruyamaz. Ama çatımız var, duvarımız var yağmur yağsa da biz kuru kalıyoruz. İnsanın ameli olmaz ise, iman kuru kalır. Kuru olan imanda, insanı ibadete getiremez. Camiye getiremez, tekkeye götüremez, Kuran okutamaz, ibadet ettiremez, secdeye eğilemez.

Yani insanda amel olmadığı için, imanın o insanı Allah'a götürmeye gücü yetmiyor. Eğer insanda amel yoksa nefis gıda alır.

Nefsin götüreceği yer de kahve, kumar, eğlence, dedikodu, gıybet, yani hakkın sevmediği her kötülüktür.

Onun için bütün mezhep imamları iman ile ameli birleştirmişler.

Amel olmaz ise kâfir mi olur insan? Olmaz ama cenneti de bulamaz.

Geçtiğimiz derslerimizde söyledim. Bir insan Le ilahe İllallah der, şefaat hakkı kazanır.

Ama eğer sen dünyada Şefaati kazanmadıysan, ahrette şefaat var dersen, Hz Âdem (a.s)'dan bu güne bugüne kadar (vefat eden amelsiz insanlar) kabir azabında, kıyamete kadar da kabir azabında olacaklar. Sende o azap çekenlerden olursun.

Neden kardeşim ben kabir azabından kurtuluş hakkım varken, neden kabir azabına düçar olayım?

Kabir azabı ne demek biliyor musunuz? Cehennem azabına eşit demektir. Yani kabir azabıyla, cehennem azabı aynı şeydir.

Çünkü Rasulullah efendimiz buyuruyor; kabir ya cennet bahçesinden bir bahçedir ya da cehennem çukurundan bir çukurdur.

Niye cennet demiyoruz? Çünkü cennet kıyamet koptuktan sonra, insanların amelleri günahları, sevapları tartılacak, hayırlar, şerler ortaya dökülecek, cenneti hak edenler cennete o zaman gidecekler.

Fakat o güne kadar kalanlar da, cenneti hak edemeyenler, dünyada günahkâr olanlar, itaatsız olanlar, ibadetsiz olanlar, amelle imanı birleştiremeyen insanlar, o güne, mahşer gününe kadar kabirde cehennem azabı çekecekler. Öyleyse, biz imanla ameli birleştirelim.

Efendiler bakın dikkat ediniz, biz sizi bulamıyoruz. Biz nasihat edeceğiz insan bulamıyoruz. Evlere gidiyoruz insan yok. Camiye gidiyoruz insan

yok. Tekkeye gidiyoruz insan yok. Yani biz nerde bulalım?

Şu mübarek Ramazanda, üç beş dakika nasihat edeceğiz, yine bulamıyoruz. Ezan okunuyor, camiye gelmiyor.

Hâlbuki insanlar eskiden, hoca arar, bana nasihat et derdi. Bana kuran öğret derdi. Bana fıkıh, Arapça öğret derler ve hoca ararlardı. Köy köy giderlerdi. Kasaba, kasaba gidenlerde vardı. Ama bugün ayağına getiriyorsun, adam gelip de bir tas su içmiyor.

Kardeşim hadi söyleyin bakalım biz sizi nerde bulacağız? Eee hocasız kalan ibadetsiz kalıyor ibadetsiz kalanlarda lain şeytanı razı ediyor.

O zaman Şeytanın ne kabahati var be kardeşim?

Bakınız bu hakikati Rabbimiz şöyle haber veriyor.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَقَالَ الشَّيْطَانُ لَمَّا قُضِيَ الْاَمْرُ اِنَّ اللّٰهَ وَعَدَكُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ فَاَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِيَ عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ اِلَّا اَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تَلُومُونِي وَلُومُوا اَنْفُسَكُمْ مَا اَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا اَنْتُمْ بِمُصْرِخِيَّ اِنِّي كَفَرْتُ بِمَا اَشْرَكْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ اِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ

İbrahim- 22- ve meali

İş bitirilince şeytan da diyecek ki: "Şüphesiz Allah, size gerçek olanı söz verdi. Ben de size söz verdim ama yalancı çıktım. Zaten benim sizi zorlayacak bir gücüm yoktu. Ben sadece sizi çağırdım, siz de hemen bana geliverdiniz. O hâlde beni kınamayın, kendinizi kınayın. Artık ben sizi kurtaramam, siz de beni kurtaramazsınız. Şüphesiz ben, daha önce sizin, beni Allah'a ortak koşmanızı kabul etmemiştim. Şüphesiz, zalimlere elem dolu bir azap vardır."

Buna mukabil olarak, bazı kitaplarda zikredilir ki;

Şeytan; Cehennemliklerin içinde, sallanarak cehennem kürsüsüne çıkacak, cehennem ehli dünyada ona tabi olduğu için yine ondan medet bekleyecekler, o zaman yine diyecekler ki; işte şeytan bize yol gösterecek diye ümit edecekler.

Şeytan kürsüye çıkınca şöyle diyecek: Ey cehennem ehli, artık buradan size kurtuluş yok.

O cehennemlikler. Diyecekler ki; bizi buraya sen getirdin; hani kurtaracaktın.

Şeytan onlara diyecek ki siz yalan söylüyorsunuz. Siz cehennemi arıyordunuz, bende size cehennem yolunu gösterdim. Öyle değil mi?

Hangi Müslüman bilmez ki, kahvede Allah'ın laneti var. Hangi Müslüman bilmez, içkide, kumarda,

zinada Allah'ın laneti olduğunu hangi Müslüman bilmiyor.

Aynı şekilde camide Allah'ın rahmeti olduğunu hangi Müslüman bilmiyor. İbadette, itikatta Allah'ın rahmeti olduğunu bilmeyen Müslüman var mı söyleyin bakalım?

O zaman Şeytan diyor ki; siz cehennemi arıyordunuz, bende size yolunu gösterdim. Şimdi neden beni suçluyorsunuz? Kendinize bir kurtarıcı bulun diyecek. Ama kurtarıcıda bulamayacaklar.

Resulullah (s.a.v) Efendimiz buyuruyor; amel ile iman bakımından, hadisi Şerifi okuyorum.

Zina eden bir kişi mümin olduğu halde, zina etmez.

Şimdi bizim ülkemizde zina etmeyen var mı? Pek yok. Bakın zina eden, mümin olduğu halde zina etmez. **Hırsızlık yapan, mümin olduğu halde hırsızlık yapmaz. Şarap içen mümin olduğu halde Şarap içmez, içemez. Hadisi Şerif.**

Öyleyse bakın Şimdi dikkat edin su gibi Şaraplar içiliyor. Bunlara sorsanız hepsi Müslüman ve o Şarapçıyı sevenlere de Müslüman diyoruz. İnanınki bugün Şarapçıyı seven, yarın Şarap içmeye mahkûm olur. Yahu o güzel insan, Şarapçıdan ben kötülük görmedim der ve bu gibi cehalet haline devam edersen Bir gün o Şarabı tatmadan Allah canını almaz. O iyi gördüğün şarapçı seni kendine benzetir.

Sen Şarapçıyı seversen, Müslüman'dan kötülük gördüm, Şarapçıdan görmedim dersen bir gün o şarapçı sana Şarabı tattırıp da o iman devletini Allah senden almadan canını almaz. Onu da iyi bil.

Yine Resulullah efendimiz buyuruyor; **Münafıklarla bizim aramızdaki fark namazdır.** Şu hale bakın yahu. Görüyor musunuz amel ile imanı.

Hâlbuki münafıklar cehennemin en alt tabakasında yanacaklar. Kâfirden daha çok azap çekecek o münafıklar.

Çünkü Müslüman'a münafıklardan daha fazla zarar veren yoktur. En büyük zararı münafıklar veriyor.

Müslüman gibi görünüyor, Müslüman'ın imanını alıyor. Bir bakıyorsunuz, Müslüman,ın değerlerini ortadan kaldıran fitne ve fasıklardır. Mesela; bir bakıyorsunuz, Müslüman oğluna, kızına Kuran okutacak, Kuran ile muhatap edecek, hemen münafık burnunu uzatıyor.

Yahu sen çocuğunu gerici mi yapacaksın, hayatına mı mani olacaksın, çocuğunun geleceğini mi karartacaksın? Diyor. Kuran ilmini ilim saymıyor münafık. Bırak çocuğun okusun diyor. Allah, Allah, yahu Kuran okuyup da insan hayatına mani olan, mani olur diye düşünen bir insandan daha zalim kim olabilir. ki? Ama çocuğuna Kuran okutan bir Müslüman, bir toplumda Kuran okuyunca, o münafık da şöyle diyor;

vay be falanın oğlu veya falanın kızı öyle bir Kuran okudu ki herkes mest oldu.

Allah, Allah Hani Kuran okuturken gerici diyordun, hayatına mani olacak diyordun, şimdi ise hayran oluyorsun.Zavallı adam.

İslam'a giden önce dışlanır. Sonra da baş tacı edilir, tarih bunu canlı şahididir.

Onun için İslam büyükleri Şeriat, tarikat, hakikat, marifeti bir cevize benzetmişler. Şeriat cevizin kabuğu gibi demişler.

İslam'ın başlangıcı acı gibidir, ama biraz yol kat ettikten sonra, herkes hayran olur.

Mesela aranızda hafız olma arzusu olmayanınız var mı? Hoca olma arzusu olmayan var mı? Herkes de bu arzu var.

Niye? Nefis istiyor. Peki, hoca olmak için gayret eden var mı? Hafız olmak için gayret eden var mı?

E hadi gayret et bakalım, işte o nefse acı geliyor. Tıpkı zehir gibidir. Ama bedava hocalık olursa herkese hoş geliyor. Bana verseler bende alacağım ama vermiyorlar ki?

Ama öbürü, göz nuru döküyor. Zamanını geçiriyor. En genç, en dinamik çağını o kuran üzerinde geçiriyor. Sen de geçirirsen, o nimeti sende alırsın,

sende hak edersin. Allah esirgemez verir. Çünkü akıl vermiş.

Tabi efendim şimdi, zaman uzayıp gidiyor. Nasihat isteyenler var. Namazı kılıp gidelim diyenler de var.

Biz iki tarafın da gönlünü yapalım, sohbetimizi tadında bırakalım. Nefret ettirmeyelim.

Rabbim amelimiz yanında ihlas, ihlasın yanında itikat, itikat'ın yanında samimiyet sahibi olanlardan eylesin.

Efendim amel iman ile birleşince, dedik ki kul, Cenabı Hakkın memuru sınıfına geçiyor. Nerden çıkarıyorsun? Bak işte ayet öyle diyor. *Vetevasav bil hakkı.*

وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ

Kimde iman ile Salih amel birleşirse, ben ona hakkı tavsiyeyi nasip ederim. Hakkı tavsiye ne oluyor? işte o kişi Allah'ın memuru oluyor kardeşim. Dili ve kalbi hak için çalışıyor ve zamanını hak için harcıyor.

Sonra: *Vetevasavbissabr.* وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ

Ben ona sabır da veririm. Peki; sabır ne işe yarayacak? Herkes sabır istiyor ama, hak yolunda yürüyenler, taşlanıyorlar, dışlanıyorlar, hele, hele bu zamanda hapsediliyorlar. Hakir görünüyorlar. Neler, neler oluyor? İşte bütün bunlara, sabır gibi bir sermaye verdim buyuruyor Cenabı hak. (c.c)

Şimdi böyle bir zamanda ki sahabeye bakınız, herkes inkâr ederken, sahabe ikrar etti Ve biz bu gün onlardan söz ettiğimiz zaman ne diyoruz;

Örneğin Hz. Ebu Bekir demekle kalmıyor, ne diyoruz? Hz. Ebu Bekir (r.a).

Ne demek bu? Ben herhangi bir Ebu Bekir'den söz etmiyorum. Bilginiz olsun ki, ben Allah'ın razı olduğu Ebu Bekir'den söz ediyorum. Demektir.

. Hz. Ömer, Osman, Ali (r.a),

Bu gün Ebu Bekir çok Ömer, Osman, Ali çok. Ben onlardan söz etmiyorum ha, Allah'ın razı olduğu o mübarek insanlardan söz ediyorum, manasındadır radiyallahu anha.

Öyleyse, bugün biz de öyle bir küfrün kol gezdiği dünyada, bir asırda, biz de onlar gibi, Resulullah efendimizin sünnetini yaşayan, alimin ulemanın koltuğu altında, cemaatinde olursak, inanın onlara verilen şeref, bize de verilir.

Bugün, cennet kazanmak çok kolay. Cehennemi kazanmak da çok kolay. Ateş de çok yakın, nurda çok yakın. Ancak seçim de senin. Dilersen karanlığı seçersin, dilersen rahmeti seçersin. İşte bu karar sana bağlı. Allah'u Teala bu hakkı sana vermiş. Onun için de cennet, cehennem hak edilmiş. İraden ile karar veriyorsun.

Yarın; Ya Rabbi ben cenneti istiyorum. Beni falan engelledi, filan engelledi diyemiyorsun. Deme Şansın da olmayacak.

Çünkü cennet isteyen cennet yolcuları ile arkadaş olur. Cehennem isteyen cehennem yolcuları ile arkadaş olur.

Son söz olarak Allah kelamı, Kuranı kerim Nisa suresi yüz kırkıncı ayeti kerimeye gidin bakın.

Cenabı hak buyuruyor;

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِى الْكِتَابِ اَنْ اِذَا سَمِعْتُمْ اٰيَاتِ اللّٰهِ يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَاُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتّٰى يَخُوضُوا فِى حَدِيثٍ غَيْرِهِ اِنَّكُمْ اِذًا مِثْلُهُمْ اِنَّ اللّٰهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِى جَهَنَّمَ جَمِيعًا

Nisa - 140 - ve meali

Oysa Allah size Kuran'da "Allah'ın ayetlerinin inkâr edildiğini ve onlarla alay edildiğini işittiğiniz zaman, başka bir söze geçmedikleri müddetçe, onlarla oturmayın, aksi hâlde siz de onlar gibi olursunuz" diye hüküm indirmiştir. Şüphesiz Allah, münafıkların ve kâfirlerin hepsini cehennemde toplayacaktır.

Eğer siz, Allah'ın kelamıyla alay eden bir meclis görürseniz ve onlarla beraber oturursanız ve bende sizi onlar gibi cehennemde toplarım.

Eğer sizin imanınız varsa, Allah'a ve Allah'ın kitabıyla, Allah'ı sevenlerle alay eden birini

gördüğünüzde onlardan uzaklaşın. Onlar başka bir söze geçmeyince, onlara selam dahi vermeyin. Görüyor musunuz? Gidin ayeti okuyun. Bak numara veriyorum.

Yahu olur mu kardeşim? O insan yahu diyen kişi. **Sen, Allah'a isyan eden birine insan değeri verirsen, insanlıktan çıkmaya mahkum olursun.**

Ve bugün insanları katleden dünyayı kana bulayan Amerika'ya sen insan değeri verirsen, bir gün Amerika sana insan değeri vermeyerek sinek gibi ezer haberin olsun. Allah'u Teala bunun haberini veriyor be kardeşim; sen Allahın yarattığı kul üzerine Allah'dan daha mı merhametli daha mı adaletlisin? yada kendini öyle biri mi zannediyorsun?

Kuranı kerimde her güzelin ve her çirkinin haberi vardır. Ama sen alamıyorsun, göremiyorsun. Bazıları da diyor ki; hocam ben baktım Kurana da öyle bir şey görmedim. E göremezsin. Onu görebilmek için, ömrünün birazını Kur-an üzerinde ve Kur-an alimleri ile geçirmelisin. **Kör gözle nura bakılmaz.**

Örnek: Bir doktor film çektiriyor, bakıyorsunuz simsiyah bir şey çekilmiş olan filmde siz hiç bir şey göremiyorsunuz.

Fakat doktor filme bakıyor, diyor ki senin falan yerinde yara var veya kırık var diyor. Ama sen o kırığı göremiyorsun neden? E onunda gözü var seninde gözün var; haydi gör bakayım?

O doktor canım o görür, ben nasıl göreyim diyorsun değil mi?

Yahu bu da kuran doktoru kardeşim.

Sen ömrünü kurana verenle kendini aynı kefeye nasıl koyuyorsun? Senin Kuranda göremediğini Kuran doktoru görüyor.

Öyleyse sen tıp doktoruna inandığın gibi Kuran doktoruna da inan ve onu dinle ki, Kuranı tanıyasın, anlayasın, öğrenesin. Her Şeyin bir doktoru var.

Öyleyse siz iman doktoruna, ihlas doktoruna, itikat doktoruna yakın olun ki Allah'a yakın olasınız.

Cenabı Hak kendisine yakın olanlardan, Şeytana uzak olanlardan eylesin.

Cennetini, cemalini görmeye muvaffak eylesin. Allah rızası için el Fatiha.

Hikmetli söz

Sen, Allah'a açıktan isyan eden birine insan değeri verirsen, Allah'a savaş ilan eden zalimlerden biri olursun.
Halil İbrahim Kul

BEN MÜMİNE HAYRANIM

Yaradan ismini takar
Resulü şefaat eder
Melekiyyet hayran bakar
Ben Mü'mine hayranım ben

Kelamı hikmet doludur
Hayatı hizmet doludur
Her hali ibret doludur
Ben Mü'mine hayranım ben

Mü'mine yaradan nazarı var
İlahi hak pazarı var
O nefsine azarı var
Ben Mü'mine hayranım ben

Aşk elinden avaredir
Gönlü hakka püryaredir
Divanı hakta hazırdır
Ben Mü'mine hayranım ben

Zikir zevkiyle yaşarlar
Duygularıyla ilham tadarlar
Her yerde hakkı ararlar
Ben Mü'mine hayranım ben

Okur tevhidi ihlasla
Çeker gönlü daima yasta
Olur Allah için hasta
Ben Mü'mine hayranım ben

Muhammed'in ümmetidir
Müminlerin halifesidir
Yaradan'ın aynasıdır
Ben Mü'mine hayranım ben

Dostlarla yapar bayramı
Olmuştur cemal hayranı
Hak aşkında olur devranı
Ben Mü'mine hayranım ben

Okur durmaz Kur'an-ı nı
Çağırır hak sübhanını
Zikreder daim zatını
Ben Mü'mine hayranım ben

Hak yolunun yolcusudur
Her yerde Allah kuludur
Söylediği söz haktan olur
Ben Mü'mine hayranım ben

İlmin esrarını bilir
Yaradan'dan ilham alır
Dertliler şifaya gelir
Ben Mü'mine hayranım ben

Ebu Bekir Ömer Osman
Aliler Hasan Hüseyinler
Hak aşkına eylediler bayram
Ben Mü'mine hayranım ben

Şahı Nakşibendileri
Ol Muhammed zahitleri
Beraber Muhammed dervişleri

Ben Mü'mine hayranım ben

Mekki Seyyid Yahyaları
Ol Çorum-i Mustafa Rumileri
Beraber Mustafa Hakileri
Ben Mü'mine hayranım ben

On iki tarik pirleri
Mü'mindir hepsini adı
Yaradan vermiş onlara tadı
Ben Mü'mine hayranım ben

Mevlaneler ile döner
Abdulkadir ile zikreder
Şahı Nakşibend ile şükreder
Ben Mü'mine hayranım ben

Aşkla çekiyor dişini
Veysel ile yapar zikrini
Kabul eder hak fikrini
Ben Mü'mine hayranım ben

İlahi divan kurarlar
Yazıp arzu hal sunarlar
Umduğunu haktan umarlar
Ben Mü'mine hayranım ben

Ehramcı zade İsmail Hakkı
Mü'mine dem tutan saki

Beraber Bünyamin Yıldırım Efendi
Ben Mü'mine hayranım ben

Halil İbrahim der Mü'min adımız
Yaradan vermiş namımız
Şükretmek bizim karımız
Ben Mü'mine hayranım ben

SOHBET -3

NAMAZ VE ZİKİR AHLAKI

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

فَاذْكُرُونِى اَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِى وَلَا تَكْفُرُونِ

Bakara - 152 ve meali

Öyleyse yalnız beni anın ki ben de sizi anayım. Bana şükredin, sakın nankörlük etmeyin.

Zikirde murat Cenabı Hakkın razı olduğu bir kul haline gelmektir. Cenabı Hakkın razı olduğu ahlakı yakalamaktır.

Kul cenabı hakkın razı olduğu ahlakı yakalayınca birkaç nimeti yakalamış oluyor.

Madde bir: Zikreden bir kulu Cenabı Hak zikrediyor. Böyle bir nimet kazanıyor. Allah kulu zikreder mi? Ediyormuş. Ayeti kerimede buyuruyor;

فَاذْكُرُونِى اَذْكُرْكُمْ

Siz beni zikredin, ben de sizi zikredeyim" Allah kulu zikredince ne yapıyordu? Ona nimet veriyordu. Nimeti şöyle düşünün, anlamanız açısından örnek vereyim;

İki kişi bir hocanın önünde okurlar. Fakat birisi bir ayet okur, saatlerce mana verir, yinede ayetin manasını bitiremez.

Birisi de aynı ayeti okur, ama beş dakikada kadar açıklamayı zor yapar.

İkisi de aynı hocadan okudu. Aynı sınıfı paylaştılar, aynı nasihati gördüler, ama biri farklı, sebep?

Çünkü o insanın bir istikameti var. İşlerinde amaç ve gayesi Cenabı Hakkı razı etmektir. Ahlakının düşüncesinde, temelinde bu olunca, Cenabı Hakta onun okuduğu ilmi, ona birkaç defa katlayarak veriyor.

Bunun adına biz bereket diyoruz. Bunun adına biz himmet diyoruz. Bunun adına biz ilmi irfan, ilmi hikmet, ilmi ledünni diyoruz.

Yani bu, Allah'u Tealanın kuluna verdiği ilim. Fakat kuldan aldığı ilim sınırlı. Ama Cenabı Hak ilim vermek isteyince, o ilme hikmet katıyor. Bir bakıyorsunuz o insanın konuşması saatleri geçiyor ama konuşma hep tatlı oluyor. Hep hikmetli oluyor.

Ama ötekisi de aynı hocadan ilim almış, ama ilmine hikmet karışmamış bir insandan alınan ilimle kalmış oluyor. O durumda olanlara bakıyorsunuz, cemaati suçluyor. Cemaate hakaret ediyor.

Yani vaaz etmiyor, nasihat etmiyor, adeta cemaate hakaret ediyor. O insanlar, (çok af buyurun) kısır kalmış koyunlar gibi. Bir başkasından alır satar. Almazsa satamazlar.

Fakat ilmine hikmet karıştırmış bir insan, Cenabı Hakkın lütfuyla bir ayete onlarca mana verebilir. Her ayete mana vermesi ayrı bir sır, esrar çıkarır meydana. Ayrı bir hikmeti anlatır.

Şimdi Allah'u Tealayı zikredince ne olur? Şöyle biraz düşününüz? Bakınız biraz önce dedim ki; hep cenazelere giderler. Baş sağlığında bu ayetleri okurlar.

Tabi şu anda baş sağlığına gidenlerde böyle bir adet de kalmadı! Başın sağ olsun diyorlar. Ayet okuma yok. Bakın doğulular baş sağlığına gidince Kuran okumasını bilmese dahi şöyle derler; merhumun ruhu için el fatiha der ve orada hazır bulunan cemaate top yekün fatiha okuturlar. Görüyor musunuz?

Kuran okumasını bilmese dahi, o gittiği cemaate bir fatiha okutuyor ve hediye olunuyor.

Ama biz böyle şehirleştik ve şehirlerde her şeyi unuttuk. Halbuki gönül almaya gidiyoruz.

Yani Kuran ne için okunuyor? Bakın Allah kelamı kederi dağıtıyor. İnsandaki hırsı dağıtıyor. İnsandaki nefsin vesveselerini dağıtıyor.

Eğer siz sadece Kuran-ı alışkanlık olarak okursanız, Kuransız kaldınız demektir. Kuransız kalan bir toplum Kuran-ı nasıl anlaya bilir ki: hesabını siz yapın. Zaten Kuran-ı alışkanlık olarak okuyanlarda maalesef nimetlerden mahrum kalıyorlar; günümüzde olduğu gibi!

Demek ki, kuranın bir ismi de zikirmiş. Demek ki biz Cenabı Hakkı zikredersek Allah'u Teala bizim kederimizi dağıtıyor. Bize ilim veriyor. Bize güzel ahlak veriyor, bereket veriyor, nimetiyle yargılıyor ve bir şart koşuyor;

"Ey kulum ben seni zikrime muhatap kıldım ben sana, hikmet verdim. Eğer bunun değerini bilmez de

nankörlük edersen bu nimetleri senin elinden alırım, haberin olsun." Nedir o Yarabbi?

"Şükret.وَاشْكُرُوا لِى وَلَا تَكْفُرُونِ Nankör olma."

Görüyor musunuz? Şart koşuyor. Ben kime zikir gibi bir nimet verdimse, şükredici olsun, nankör olmasın.

Bir sanatkâr başarılı ise, o sanatkârda da Cenabı Hakkın hikmeti vardır.

Mesela bir usta vardır, bir sanatkâr vardır. Usta gördüğü işi yapar. Sanatkâr görmese de, o işi diğer bir işe baka, baka yapar. Bunun adı sanatkârdır.

Ama usta, sadece ustasından görmüş olduğu işi yapar.

İşte sanatkârda hikmet sahibidir. İrfan sahibidir. Yani sadece kitap okuyan, hoca olan hikmet sahibi olmaz. Doktor da hikmet sahibidir. Bazı doktorların ihlası güzeldir, bakıyorsunuz, aynı sınıfın doktoru,birisi

baktığı hastayı iyileştiriyor, diğeri de hasta ediyor. Vesselam.

Ama onların da diploması aynı, sınıfları aynı, branşları aynı değil birisi hastayı iyileştiriyor. Birisi ya hasta ediyor, ya da iyileştiremiyor. Vesselam.

Demek ki, kitap okuyan bizim kardeşlerimiz, Allah kelamını, kimisi o kitabın şefaatine mazhar oluyor. Kimisi şefaatinden uzaklaşıyor. Sebep neymiş?

Kitabı okurken değerini bilmemek, nankörlük

etmek. Allah'u Teala kitabı ile muhatap etmiş, kul diyor ki; Ben okudum da ne oldu kardeşim? Hatta duyarsınız; Kardeşim ben hafızım, okuya, okuya hiçbir şey öğrenemedim. Dikkat ediniz. Bakın böyle bir insan nankördür. Hâlbuki Cenabı Hak buyuruyor;

Habibim mahşer günü şu yedi sınıf insanı arşı alanın gölgesinde gölgelendireceğim."

Hiçbir gölge yok. güneş iniyor, insanlara bir metre kadar yaklaşıyor, beyinler kaynıyor.

O anda sadece arşı alanın gölgesi var. O gölgede gölgelenecek yedi guruptan birisi de hafızlardır.

Yani Allah'u Teala öyle bir nimet vermiş ve hatta hafızların kemikleri, etleri dahi mezarda çürümeyecek. Allah'u Teala sana öyle bir nimet vermiş, sen ya ben okudum da bir şey öğrenemedim diyorsan, bunun adı nankörlüktür. Ve o insandan da Cenabı Hak hafızlık nimetini zamanla çekip alıyor.

O nankör kişiye bakıyorsunuz, Kuran okumayı dahi unutmuş. Ben çok hafızlar gördüm bu şekilde.

Hatta bir gün bir haneye gittik, hane sahibi dedi ki; hocam benim oğlum hafız.

Dedim o zaman dinleyelim, bize bir Yasin'i Şerif okusun.

Hocam kitap açmam lazım dedi.

Olur dedim. Kuranı kerimi açtı, Yasin'in bir sayfasını yüzüne okuyamadı. Unutmuş. Ve bir de

hafızlar bize benzemez. Biz unuturuz, kekeleyerek okuruz, hafız unuttuğu zaman Kuran okuyamaz. Yani hafız unuttuğu zaman beyin gidiyor, göz görmüyor. Hafızasında var, hafıza gidiyor. Ağız okuyor, göz takip edemiyor. Allah'u Teala o nimeti alıyor.

Onun için kurandan yüz çevirenden Allah da yüz çevirir, بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَمَنْ يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمٰنِ نُقَيِّضْ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ

Zuhruf - 36 ve meali

Kim, Rahman'ın Zikri'ni görmezlikten gelirse, biz onun başına bir şeytan sararız. Artık o, onun ayrılmaz dostudur.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا

Cin -17 ve meali

Kim Rabbinin zikrinden (Kuran'dan) yüz çevirirse, Rabbi onu gittikçe yükselen bir azaba sokar.

"Kim benim zikrimden yüz çevirirse ona bir şeytan musallat ederim. O onunla arkadaştır". Görüyor musunuz? Efendiler zikir deyince iyi anlamak lazım. Kulun istikametinin, ahlakının, düşüncesinin rızaya uygun olmasına biz zikir diyoruz. Zikrin esası da odur.

Yani tesbih ile dervişlerin zikretmesindeki asıl hedef de odur. Efendim zikirsiz olmaz mı? E olsaydı, Allah zikir demezdi.

Zikre koca bir günün on dakikasını ayıramayan bir Müslüman'ın acaba Allah yolunda savaşma gibi, şehit olma gibi şansı olabilir mi?

Öyle bir şansı yok. Zikir başka ne işe yarıyor? Cenabı Hak buyuruyor: بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

يَا اَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِ اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصَّابِرِينَ

Bakra -153 ve meali

Ey iman edenler! Sabrederek ve namaz kılarak Allah'tan yardım dileyin. Şüphe yok ki, Allah sabredenlerle beraberdir.

İmanın temeli olan Allah'ı kendine yakın bilerek, Allahtan isteme gibi bir kuvvete sahip oluyor. Sabır gibi bir olumluluğa cenabı hak onu layık görüyor." Bakın sabır peygamberlerin ilmidir. Sabır herkes de

olmaz. Sabır peygamberler mirasıdır. O mirasa sahip olmak her yiğidin harcı değil. Evliyalardan, Allah dostlarından, o ilimden bir nasip alma vardır.

Yani bir ırmağın sızıntısı, o gönüle ulaşıyor. Bunun adına da keramet diyoruz. Mucize demiyoruz.

Neden? Çünkü mucize peygamberlerde olur. Evliyalara yansımasına da keramet diyoruz.

Öbürü de kerameti inkâr ederek küfre gidiyor. Kuranı kerimde keramet örnekleri vardır.

Süleyman (a.s)'ın Bel kız'ın tahtını Bel kızla beraber bir saniye içerisinde bir ümmetinin getirmesi, ki; bu hadise Kuranı kerimde genişliği ile anlatılır. Süleyman (a.s) getirseydi, mucize olurdu. Ama Cenabı Hak; Süleyman (a.s)'ın ümmetinden Kâmil bir iman sahibine getirtiyor; ve keramet örneğini bize Kuranı kerimde teşhir ediyor.

Onun için keramet haktır ve inkârı küfürdür. Dört mezhep haktır, inkârı küfürdür. Ama cahil derki; benim mezhebim kötü, Mezhep sahiplerini ölçme imkânını sana kim verdi; bire cahil.

Hatta tanıdığım bir bayan kuaförü vardı. Göztepe hastanesinin oralarda bir yerden geçerken, birisi bana seslendi. Hocam bir bakar mısın dedi. Baktım ki; o tanıdığım bayan kuaförü. Hayırdır dedim.

Dedi hocam biz bir şey tartışıyoruz. Bir bakar mısın dedi. Ne tartışıyorsunuz dedim.

Dedi ki; hocam bu bayanla mezhepleri tartışıyoruz. Tartışma mekânına bakın; bayan kuaförü. önünde çıplak bir bayan, öbürü çıplak bir bayanı tıraş eden bir kuaför. Küçümsüyor musun? Hayır küçümsemiyorum.

Yapılan şey ile tartışılan şey, yani karınca ile köpeğin dövüşüne benziyor. Dedim neyi tartışıyorsunuz?

Bayan Şafii mezhebindenmiş, bizim kuaförde Hanefi mezhebindenmiş; mezheplerin üstünlüklerini tartışıyorlarmış.

Bayana hitaben sordum, sen hangi mezheptensin? Şafii dedi. İmam Şafinin ismi ne dedim. Bilmiyorum dedi.

Kalfaya hitaben sordum; sen hangi mezheptensin dedim. Hanefi dedi.

Peki, Hanefi mezhebinin imamının adı ne dedim. cevapsız yüzüme baktı ikisi de.

Dedim yahu siz daha mezhep sahibinin ismini bilmiyorsunuz, mezhepleri tartışıyorsunuz. Siz önce Müslüman mıyım? Yoksa kâfir miyim? Bunu tartışsanız sizin için daha iyi olur diyerek bunlara bazı nasihatlerde bulundum ve oradan ayrıldım.

Dört mezhep haktır. On iki tarikat haktır. Keramet haktır. İnkârı küfürdür. Dört mezhebin fetvası bu yöndedir. Bütün fıkıhlarda da bu yönde fetvalar vardır. Onun için cahil cühelaya aldanmayın.

Zikir Allah'a yakınlıkla istek kapısını açıyor. Yani bir insan kime derdini anlatır? Yakın bir arkadaşınıza derdinizi anlatırsınız. Güvendiğiniz bir komşunuza ya da akrabanıza ya da güvendiğiniz bir iş ortağınıza derdinizi anlatırsınız.

İşte biz Cenabı Hakka zikirle derdimizi anlatıyoruz. Biz zikirle Cenabı Hakka diyoruz ki; Ya

Rabbi benim karanlık gönlümü, zikir nurunla aydınlatmanı diliyorum.

Ben her ne kadar aydınlanmaya layık olmasam da, Yarabbi senden başka gidecek kapı bulamıyorum.

Allah'u Teâlâ da huzura kolay, kolay kabul etmiyor. Fakat o zikreden insan o zikirden, amacından vazgeçmiyor. Hani kapının zilini çalan bir misafir gibi, o zikreden insan devamlı kapıyı çalıyor.

Ya rabbi ben sana muhtacım. Beni kapından reddetme dilek ve samimiyeti içerisinde olunca.

Yüce Rabbimizde: Ey kulum sen beni istiyorsan, zaten bende seni istiyordum.

Esasen zikir devamlı lebbeyk çağıran hacılar gibidir. Hemde bitmeyen tükenmeyen bir çağrıdır zikir.Ve kul yine boyun bükerek; Yarabbi emret bende onu yapayım. Senin şerikin yoktur. Senden başka güç kuvvet sahibi yoktur. Ya rabbi benim muradım sana gelmekti, ya rabbi nasip ettin, lütfettin, Yarabbi bende şuanda emrine geldim.

Şeytan taşlanıyor. Esasen şeytan taşlamak meselesi insanın kendi nefsini taşlamasıdır. Orada (taşın atıldığı yere) şeytan yok ki! Orada sadece beton bir direk var.

O direk sadece bir semboldür. Yani biz nefsimizi taşlamaya gidiyoruz. Burada zikirle nefsini taşlamayı öğrenmezsen orada da, kafandan tekkesini çıkarıp şeytana atasın, ayakkabını, terliğini çıkarıp şeytana atarsın, şemsiyesini şeytana atarsın, elindeki taşını

şeytana atarsın, ama asıl taşı nefsine atman gerektiğinden haberin dahi yoksa; işte o zaman melun şeytan diyor ki; ben şimdi seninle alay edeyim de gör diyor.

Ama sen burada nefsini taşlamayı sanat edinir, öğrenirsen, Oraya gidince de o mübarek mekânda Allah'ın davetlisine hakaret edemezsin. Etmemeyi öğrenmiş olursun.

Demek ki hacılığa burada hazırlanmak gerekiyor. Yani diyanetin iki konferans verip, gel sana hacılığı öğreteyim demesi ile hacılık öğretilmiyor.

Ama talim burada yapılıyor. Nefse insanlığın talimini yaptıracaksın, ahlaki bir talimle, meselenin aslına vakıf olacaksın, en azından vakıf olmaya çalışacaksın.

Kiminle? Allah'ı zikreden bir gönül sahibi ile. Zikrinde sabırlı olan insanlara Cenabı Hak sabrı ihsan ediyor. Sabırdan sonra "*vesselah*" namazı veriyor; çünkü sabırsızlar namaz kılamıyorlar.

Ramazanda bir kaç gün iyi bir Müslüman gibi oluyor; bir kaç gün sonra bakıyorsunuz İslam onlara hiç uğramamış gibi İslam'dan uzak bir hayatın insanı olmuşlar.

Ne namaz var, ne secde var. Bir aylık Müslüman diye Allah'ın kitabında, ayetinde bir İslam yok. Ramazanda oruç tutacaksın, namaz kılacaksın, teravih sana farz da diğer namazlar farz değil diye bir emir yok.

Sünnetlerde böyle bir şey yok. Hatta teravih namazı sünnettir.

Ne enteresandır ki, dervişler, o zikir ehli insanlar, devamlı olarak teheccüt namazı kılarlar. bu bizim kıldığımız ramazandaki teravih namazını bütün hayatında uyguluyor bu insanlar. Görüyor musunuz?

Bizim bazı kardeşlerimiz zanneder ki; zikirden bahsedince, toplumun çoğu böyle zannediyor. Zikirler veya nafile namazlar şeyhlerin dervişlere uygulaması, böyle bir şey yok.

Bakın Müslümanlar, uyanık olun. Allah dostlarının sanatı peygamberimizin yaşadığı hayatı kısmen kendisine inanan, talip olan insanlara o hayatı yaşatmaktır.

Bakın Şahı Nakşibendi Hazretlerinin hayatına, adına Nakşi denmiş. Yani asıl ismi, Muhammed Bahauddin. Ama Nakşibendi diyorlar. Neden? Allah Resulünün sünnetlerini kendisi ve dervişleri harfiyen işlediği için ona Nakşi demişler. Bu adamın yanına gidenler, nakış gibi işleniyor demişler. Böyle diye, diye sonunda da Nakşi kalmış adı.

Bu Kadir'in dervişi diye, diye, öbürleri de Kadri tarikatı konmuş. Yani o isimleri sen vermişsin, ben vermişim. Yani bu isimlerin çok önemi yok, ama zikrin önemi çok. İnsanlarımızın takıldığı nokta burası. Efendim Kadri tarikatıymış efendim Nakşiymiş, her

biri bir şeymiş, öyle değil kardeşim. O isimleri verenler halktır.

Bakın zikir Allah'u Teâlânın emridir. Farzı Ayn ve Farzı Kifaye ve vaciptir. Bu üç kısmada zikir girer. Niye? Mesela namaz zikirdir. Farzı ayndır. Emri Bil Mağruf zikirdir. Farzı kifayedir. İnsanın şahsında zikretmesi vaciptir.

Bakın hem farzı ayn, hem farzı kifaye hem vacip. Ve bunun hepsi de zikreden insanın hayatında toplanıyor. Öyle basit görmeyin. Ama toplumda acayip, acayip fikirler var.

Hele, hele bu basın yayın var ya, bu basın yayını izleyenin gözleri bozuluyor. Bakışları bozuluyor. Fikirleri bozuluyor. Tabi en çok izlenenler de belli kanallar. Ee o ekranların kameraların da zaten kime hizmet ettiği belli, amacı belli. Mutlaka ve mutlaka her ramazanda Müslümanların başına kendi seçtikleri bir sapık aktör belası çıkarırlar. Bu sene elhamdülillah çıkaramadılar. Neden? Çünkü Cenabı Hak onların başına büyük bela çıkardı.

Hem de öyle belalar çıkardı ki başlarına, başlarını kaşıyamadılar, Müslüman'a tuzak kuracak bir şey bulamadılar. Yoksa her ramazanı burnumuzdan getiriyorlardı.

Kendilerinden olan bir sahtekârı çıkarıyorlar, adına da şeyh diyorlardı; iyi dikkat ediniz; küfür öyle biliyor ki, bu memlekette Müslüman'ın rağbeti neye?

Baktılar ve tespit ettiler ki; bu Müslümanların tarikata rağbeti çok. Allah dostlarına rağbet çok.

Ne yaptılar? Kendilerinden olan bir Gündüz çıkardılar. Bir Kalkancı çıkardılar. Ondan sonra da işte sizin tarikat dediğiniz, işte sizin şeyh, Allah dostu dediğiniz kişiler böyle diyerek Allah'ın kullarını; Allah'a ve Allah'ın dostlarına düşman ettiler.

Çelik kapıya basit bir tekme ile yıkıyorlar. Arkasından da çıplak bir kadın ve erkek çıkıyor. Neymiş efendim şeyhmiş; Müslüman gafletinden sormuyor ki; sen ve ya o şeytanın şeyhi mi? cinlerin şeyhi mi? pezevenglerin şeyhi mi?

Eğer sen Allah'ın dostu ile düşmanlarını tanıyacak ahlaka sahip olmazsan; basın yayın da senin karşına şeytanın uşakların şeyh olarak çıkarır.

Biz basit bir ahşap kapıyı bile kıramıyoruz, yıkamıyoruz da onlar çelik kapıyı bir tekme ile yıkıyorlar, hemen kameralar hazır. Kim söyledi onların o anda banyoda olduğunu (..........)Bey ben merak ediyorum dedim, bu Müslim Gündüz senin evinde yakalanmadı mı dedim. Benim evimde yakalandı. Peki dedim, ben daha bir şey söylemeden, ben Müslüman diye aldım diyerek kendini savunmaya geçince; ben ona.

Dedim dur hemen lafımı kesme. Senin o çelik kapı o kadar çürük müydü? Yoksa siz menteşelerini

çıkardınız da, ahlaksızla anlaşma yaptınız, basın yayını gönderdiniz; bu Müslüman'ın başına çorap ördünüz.

Yok dedi ben onu Müslüman diye aldım.

Dedim siz halkı kandırırsınız. Ama bizi kandıramazsınız. Ee ne oldu arkasından kendisi de ondan daha rezil pisliklerle rezil oldu gitti.

Dikkat edin bakın bu basının Müslümanlara hazırladığı sayısız tuzaklar var. Ben bunlardan bazılarını söylüyorum ki, Müslüman uyanık olsun.

Mesela basın bir şeyi hazırlıyor. O Müslümanların önünü kesmek ve engellemek için.

Onlar tarikat ehlinin hizmetini durdurmak için hazırladılar. Zikir ehlini zikirden alı koymak için. Yani kulu Allah'tan ayırmak için oyun oynadılar.

Kadıköy'ün Fikirtepe semtinde ve orada el arabasında köfte satan fakir biriydi. Birileri paralar verdiler. O verdiği paraların karşılığında öne itiyorlar. Sonra diyorlar ki; bak bu işi yapacaksın ona göre. Bakın dikkat edin şimdi ne oldu? Holding sahibi oldu. Kim yaptı? O rezilliğin planını projesini çizenler bunu yaptı. Aynı şekilde onun suç arkadaşına (................) üniversite öğrencisi dediler. Sultanbeyli'de bizim arkadaşlardan tanıyanlar var. Bu otobanda otostop yapan ahlaksız fahişenin biriydi. Ve şuanda da Hollanda da porno filmleri çevirdiği söyleniyor. Ve bunu da kapalı bir Müslüman diyerek tekrar bu Müslüman'ın kanını emdiler, imanını emdiler.

Şimdi Bu Müslüman'da Allah'ı zikredelim deyince kardeşim zikredenleri gördük kardeşim, Kalkancıları gördük. Gündüzcüleri gördük.

Biz de diyoruz ki; görmedin, görmedin. görseydin eğer görmüş olsaydın bizimle böyle konuşmazdın.

O kâfirlerin oynadığı oyunun temelini anlardın. Ve dikkat edin, o (...............) masum hareketlerle televizyona çıktığı zaman, kardeşlerimizden biri telefon etti bana; hocam falan kanalı açar mısın dedi. Hayırdır dedim. Hocam bir aç dedi. Açtım, onlar konuşuyor. (.................) ağlıyor. Gözünden dökülen yaş, yanağına hiç dokunmadan aşağıya iniyor. Müslüman'ın gözünden çıkan yaş, yanağını yalayarak iner. Neden? Müslüman'ın yüzünde boya olmaz. Yüzünde hiç insan derisi yok göz yaşı yanağına hiç mi hiç dokunmadan aşağı iniyordu çünkü yüzünün tamamı boya.

Dedim yahu bu Müslüman değil. Bu Müslüman değil. Hatta uyanık insanlara bakın, o zaman Ali Rıza Demircan Hoca efendi ile beraber çıkmışlardı, dedi kızım seni bu iş için kullananlar yarın başka memlekete satarlar. Porno filmleri çevirirsin dedi. Ve hakikaten de adamın dediği gibi oldu.

Peki kardeşim bu gerçekleri nerden öğreneceksiniz? Hadi öğren bakalım, kim öğretecek? Nerden anlayacaksınız? E peki bu gerçekleri bilmezsen sen bana düşman olacaksın. Kâfirde hedefine ulaşmış olacak.

Hâlbuki şuna bakın; kurtuluş savaşı niçin olmuştu? Bir ninemizin başörtüsüne saldıran, bir kâfirin elini kesmekle olmuştu. Ama bugün bizim bacılarımızın, kızlarımızın başörtüsü kaybolduysa temelinde dostu düşmanı fark edemediğimiz yatıyor efendiler.

Ben şimdi düşünüyorum; Elhamdülillah Rabbim bazı nimetler verdi, İslam'ı öğrendik. Ama bizden sonrakilere biz nasıl öğreteceğiz? Ben hem onu düşünüyorum. Hadi biz öğrendik. Elhamdülillah kıbleyi de öğrendik, peygamberimizi de öğrendik, kitabı da biraz öğrendik. Amel de biraz öğrendik. Ama bu insanlara, bu neslimize nasıl öğreteceğiz, nasıl götüreceğiz? Ben hep bunun acısı içerisindeyim. Götüremiyoruz bak! Neden? Dostu, düşmanı tanımıyoruz ki. Müslüman'a tokat atan atıyor; sende tokat atarsın. Çünkü sistemin adamları Müslüman'ım diyerek Müslüman'a tokat atıyorlar.

Bir gün Fatih Camiine gitmiştim. Turistin biri çıkmış, minber de resim çektiriyor. Kızdım aşağıya indirdim. Biraz kızdım, itekledim. Hoca geldi ne yapıyorsun dedi.

Ben o kızgınlıkla sana ne dedim. Oda Ben buranın din görevlisiyim dedi.

Bende eğer sen bu mabedin görevlisiysen peki bu pisliği neden minbere çıkarıyorsun? Cenabı Hak buyuruyor: "*Müşrikin necessün*" müşrikleri mescitlere

bırakmayın. Müşriklernecistir. mescide giremez. Girmesi haramdır.

Sen bir müşrikin bizim minberimize çıkmasına izin veriyorsun? Sen neyin görevlisisin deyince!

Ne dedi biliyor musun?

Dedi ki; Hocam turistlerin dokunulmazlığı var. Biz bunlara bir şey desek hemen bizi hapsediyorlar dedi. Turistlere dokunulmazlık veren, sana niye dokunulmazlık vermiyor Müslüman? Hiç düşündün mü?

Düşünseydin, hesabını sorardın. Düşünemediğimiz için onlar hep bizim yakamızdan tutuyorlar, hesabını da soruyorlar. Bakınız kulluğun icabı üçtür. Zikir, fikir, şükür. Zikir kapısını açar, tefekkür kapısını açar, tefekkür cenabı hakka yalvarma, yakarma kapısını açar, sabır ve namaz kapısını açar; bütün bu güzel kapılarda kulu şükür nimetine eriştirir.

Cenabı hak buyuruyor ki;

"İnnellahe Meassabirin" اِنَّ اللّٰهَ مَعَ الصَّابِرِينَ

Bakara- 153 ve meali

Ben kendinde bu nimetleri barındıran kullarımı severim ve onlara kapı açarım.

Başka hangi kapıları açarsın Yarabbi diye soruyoruz. O zaman Yüce Rabbimiz.

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِى سَبِيلِ اللّٰهِ اَمْوَاتٌ بَلْ اَحْيَاءٌ وَلٰكِنْ لَا تَشْعُرُونَ

Bakara- 154 ve meali

Allah yolunda öldürülenlere "ölüler" demeyin. Hayır, onlar diridirler. Ancak siz bunu bilemezsiniz.

Yani Allah yolunda (*Şehid olmayı*) ölmemeyi onlara nasip ederim.

Yani o savaşanlara ebedi ölümsüzlüğü nasip ederim. Ölmeyen var mı? Varmış. Nerde var? Herkes anlatıyor, Kıbrıs savaşında falan geldi. Ölseydi, gelebilir miydi? Bakın, ebedi dirilik kapısı açılıyor.

"Ben onlara ebedi dirilik kapısını açarım. Düşmanla savaşma kapısını açarım, düşmanı zelil etme kapısını açarım ve kendilerini tarih boyunca yüceltirim. Buyuruyor. Görüyor musunuz?

Ve bugün biz düşmandan hep kaçmaya çalışıyoruz. Düşmana hesap sorma fikrini aldılar bizden.

Düşmanla savaşma fikrini bizden aldılar. Yunana kardeş dediler. Yunanla bizi kardeş ettiler. Ama bizim doğu ile iç Anadolu'yu düşman ilan ettiler.

Niye o da secde ediyor, sende secde ediyorsun. İki secde eden birbirine düşman olunca Yunan da bu memleketin sahibi olacak. Avrupa da sahibi olacak,

Amerika da sahibi olacak. Kardeşim niçin anlamak istemiyorsun.

Onun için Müslüman'ın kiminle savaşacağını bilmesi için Allah'ı zikreden kullara ihtiyaç var. Allah'ı zikredenlerin, Cenabı Hakkın o gönülden saçtığı ilahi nurlara, rahmete, berekete, o ilahi fiyuzata senin de benim de ihtiyacımız var kardeşim.

Bu ihtiyacımızı toplum olarak temin etmezsek, o zaman bize zelil, perişan bir hayat başlar. İki dünyada da zelil oluruz.

Rasulullah efendimiz buyuruyor;

Siz Emri bil mağruf yapmaz iseniz, hakkı söyleyip haksızlığa engel olmazsanız, Allah sizdeki heybeti alır, düşmanlarınıza verir. O zaman düşmandan kaçacak delik ararsınız, ama bulamazsınız.

Bugün ağzı açılan Amerika'nın silahından bahsediyor. Amerika'nın silahından ne olur yahu? Silahı kullanacak olan adamdır, adam.

Bir Yunan savaşı oldu, Yunanlılar askerleri kaçmasın diye Kıbrıs'ta, tanklara bağladılar.

Irakta bir savaş oldu. Başlarındaki kâfir olmasaydı, çöle gömülecekti. Av tüfeğiyle füzelerin düşüremeyeceği uçakları düşürdü Müslümanlar.

Sen Allah'ın kuvvetini bir anla, dünyayı dize getirirsin. Allah'ın kuvvetini biraz olsun kavra. Kavrayabilmen için de, biraz zikir hamuruyla yoğrulman gerekiyor.

Cenabı Hak, kalbimizde gönlümüzde; zikir, fikir, şükür lambasını yakmamızı nasip eylesin. Cenabı Haktan istemeyi, yakınlığı, sevgiyi, muhabbeti, o ilahi bağ ile bağlanmayı Cenabı Hak cümlemize nasip eylesin cümle geçmişlerimize rahmet hayatta bulunanlarımıza sıhhat afiyet ve ilim irfan bereketi nasip eylesin.

Allah rızası için El Fatiha.

GELİN DOSTLAR BİZE GELİN

Kulluğumuzu bilelim
Bizde sizinle gezelim
Nefisler başın ezelim
Gelin dostlar bize gelin

Aşkınızı ikram edelim
Nazarınızla nazar edelim
Gönül evini feth edelim
Gelin dostlar bize gelin

Baktığımızı tanıyalım
Gayrileri boşayalım

Düşmanları dışlayalım
Gelin dostlar bize gelin

Nuru cemal nur saçalım
Arzu merama ulaşalım
Kulluğumuz yaşayalım
Gelin dostlar bize gelin

Fiyuzat suyunuz alalım
Taliplere dağıtalım
Bizde gönülden şad olalım
Gelin dostlar bize gelin

Hallerimiz acıdan acı
Çok müminler çeker sancı
Ruhunuz cümle müminin ilacı
Gelin dostlar bize gelin

Çoğumuzun halı virane
Kimimiz oldu divane
Hepsi yalvara cenane
Gelin dostlar bize gelin

Aşkınızdan aşı yapalım
Gaflet elbisesini soyalım
Muhabbet libası giydirelim
Gelin dostlar bize gelin

Karanlık gönüllere lamba yakalım
Feyiz çeşmesi açalım
Yaradan nuru akıtalım
Gelin dostlar bize gelin

Ellerinizle uzanalım
Dilinizle konuşalım
İstenilen yere ulaşalım
Gelin dostlar bize gelin

Allah Muhammed askına
Düşelim nurlu yollarına
İlmi irfan dağıtalım
Gelin dostlar bize gelin
Alem irşada gezelim
Gönüldeki düğümleri çözelim
Mahzun gönülleri yapalım
Gelin dostlar bize gelin

Sissiz virane bu dünya
İrşad bekler inanların ruhu
Sizi arz eder müminlerin gönlü
Gelin dostlar bize gelin

Biz kaybolalım siz var olun
Düşmanların başını vurun
Nurunuzla gönlümüzü yıkayın
Gelin dostlar bize gelin

Vahdet olup cenge çıkalım
Ayrılık duvarlarını yıkalım
Uyuyan gönülleri uyaralım
Gelin dostlar bize gelin

Haysınız diri her zaman
Bekliyoruz sizden eleman
Bekletmeyin bizi eman
Gelin dostlar bize gelin

Sizsiniz Hakkın elleri
Söyleyen hikmetli sözleri
Sizsiz uyanmaz Ademoğulları
Gelin dostlar bize gelin

On iki tarik pirleri
Dört mezhebin ehilleri
Bekleriz her birimiz sizleri
Gelin dostlar bize gelin

İkaz irşad hüneriniz
Buna muhtacız her birimiz
Her köşede bekler fakiriniz
Gelin dostlar bize gelin

Halil İbrahim der çağırırım
Sizsiz irşadsız gafil kalırız
Ancak sizinle hakka yol alırız
Gelin dostlar bize gelin

SOHBET - 4

HALİL İBRAHİM KUL HOCA EFENDİNİN

2009 ramazan ayında İstanbul SancaktepeTepe camisinde yapılan, bir sohbetidir.

SETRI AVRET

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

مَا يُجَادِلُ فِى اٰيَاتِ اللّٰهِ اِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَا يَغْرُرْكَ تَقَلُّبُهُمْ فِى الْبِلَادِ

Mümin - 4- ve meali

Allah'ın ayetleri hakkında inkâr edenlerden başkası tartışmaya girişmez. Onların şehirlerde gezip dolaşmaları seni aldatmasın.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّج۪يمِ

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْاَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ اُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَاْخُذُوهُ وَجَادَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَاَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ

Mümin -5- ve meali

Onlardan önce Nûh'un kavmi ve onlardan sonra gelen topluluklar da yalanlamıştı. Her ümmet kendi peygamberini yakalayıp cezalandırmaya azmetmişti. Hakkı yok etmek için batıl şeyler ileri sürerek tartışmışlardı. Bu yüzden onları kıskıvrak yakaladım. Benim cezalandırmam nasılmış, (gördüler)!

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّج۪يمِ

وَكَذٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذ۪ينَ كَفَرُوا اَنَّهُمْ اَصْحَابُ النَّارِ

Mümin -6- ve meali

Böylece Rabbinin, inkâr edenler hakkındaki, "Onlar cehennemliklerdir" sözü gerçekleşmiş oldu

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّج۪يمِ

اَلَّذ۪ينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِه۪ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذ۪ينَ اٰمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذ۪ينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَب۪يلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَح۪يمِ

Mümin -7- ve meali

Arş'ı taşıyanlar ve onun çevresinde bulunanlar (melekler) Rablerini hamd ederek tespih ederler, O'na inanırlar ve inananlar için (şöyle diyerek) bağışlanma dilerler: "Ey Rabbimiz! Senin rahmetin ve ilmin her şeyi kuşatmıştır. O hâlde tövbe eden ve senin yoluna uyanları bağışla ve onları cehennem azâbından koru."

Setri avreti biraz anlatmıştık. Ama biraz daha izah etmemiz gerekiyorsa izah ederiz.

Setri avret: iman sahibi insanların Nâ mahrem bölgelerini kapatmasına, denir.

Bu halkımızın bildiği setri avret kısmıdır.

Setri avret bahsine girmeden evvela hemen bir hatırlatma yapalım; ve çok iyi düşünülmesi gereken bir husustur bu.

İnsanın kendisini yokdan var eden Allaha karşı bir kulun takınması gereken setri avret hususları.

Ümmet olan bir iman sahibinin Allah Rasulüne karşı takınması gereken setri avret hususları.

Ayrıca bir insanın, diğer bir insana karşı takınmasını gerektiren setri avret husus ve usulleri.

Diğer bir setri avret konusu ise cemaatlerin birbirlerine karşı takınması ve korunması muhafaza edilmesi gereken hususlarıdır.

Esasen, Setri avret, bir Müslüman'ın Allah'a karşı takınması gereken edebidir.

Bazı hanımlarımız veya erkeklerimiz, bakıyorsunuz evinde tişörtle gezen, çoluk çocuğunun içinde, adaba, edebe uygun olmayan hareketlerle gezenlerin sayısı az değil.

Hocam haram mı? Haram olmayabilir. Her şey haram ya da helal olduğu için yapılmaz.

Örneğin bir hanımefendi evinde açık gezer ama, haram değildir. Ama kapıyı çalan birine kapıyı açtığı zaman ne yapıyor haram ile karşılaşıyor.

Efendim diğer taraftan da sen günlük hayatında, setri avretten mahrum kalırsan, o zaman senin duygularında açıklığa karşı bir heves olur.

Bu hevesinde çocuklarına yansır. Bakın, sizin giysiniz çocuklarınıza yansıyor.

Yani bir annenin giysisinden kızı örnek alıyor. Bir babanın giysisinden oğlu örnek alıyor. Dolayısıyla biz günlük hayatımızda adaba uymayan davranışlarımızdan kaçınırsak, o zaman bizim bütün hayatımız setri avret olarak ibadete ve namaza dönüşür.

Efendim yine bizim piranlarımızdan birinin esprisi ile sohbetimize devam edelim.

Çorumlu Mustafa Rumi Hazretlerinin biraz dervişi azimiş ama bugün şöhreti dilden dile anlatılır.

Dervişleri demişler ki;

Efendim biz biliyoruz sen keramet ehlisin. Bir keramet göstersen de cemaatimiz çoğalsa demişler.

Böyle bir hayli müracaatta bulunmuşlar. Mübarek de olur demiş, size bir keramet gösterelim.

Bu muhitin en kalabalık yerine gidin Orada bizim keramet göstereceğimizi ilan edin. Orada toplansınlar, biz de gelelim keramet gösterelim, buyurmuş.

Halk da Orda toplanmış. Efendim şeyh efendi keramet gösterecek, mübarek eline bir kuş almış, beklenilen yere gitmiş.

O kalabalık içinde tutup kuşun boynunu koparmış. Koparmakla da kalmamış.

Şöyle bir tükürüklemiş, biiznillah demiş ve kuş tekrar uçmuş.

Yani kuşun boynunu kopardığı yeri mübarek eli ile mesh ediyor, kuş eski haline dönüyor, uçuyor ve gidiyor.

Efendim o devrin insanları elini öpen, tekkesine kapananlarla, dergâhı dolup taşmış eski dervişlere yer kalmamış. O hakiki dervişler dergâh dışarıda kalmış. Maalesef üzülen yine dervişler olmuş.

Demişler ki; biz şimdi efendimize yakın olamıyoruz. Daha önceleri ne güzeldik, yakındık diye üzülmüşler. Şeyh efendi (Çorumlu Mustafa Rumi Hazretleri) dervişlerden birisine oğlum git pazardan bana kuru bir bağırsak getir demiş.

Tabi dervişlerin haberi yok şeyhlerinin niyetinden.

Efendim derviş o kuru bağırsağı getiriyor, Şeyh efendi o kuru bağırsağı mübarek beline sarıyor ama bundan hiç kimsenin haberi yok.

İmam olarak bir vakit namazı kıldırıyor. Rüku ya eğildikçe, secde ettikçe acayip sesler çıkarıyor. Efendim sağına selam veriyor, soluna selam veriyor, eski dervişler haricindekilerin hepsi gitmiş.

Yine dervişler üzülüyor, tabi haliyle, Çorumlu Mustafa Rumi Hazretleri demiş ki; oğlum niye üzülüyorsunuz; diye sorunca.

Demişler efendim cemaat dağıldı. Demişler

O mübarek zat buyuruş ki; **Oğlum üzülmeye gerek yok. Bir tükürükle gelen, bir ossurukla (yellenme) ile gider** demiş.

Şimdi efendim camilerimiz Ramazanda doluyor da, bakıyorlar Ramazan bitmiyor. Ramazan'ın on, on beşine doğru bakıyorsunuz cemaatin sayısı düşüyor. Ramazandan sonra, o Ramazan'ın muhabbetiyle gelen üç beş kişi kalıyor. Ondan sonra bakıyorsunuz, onlar da gidiyor, yine eski cemaat, eski cami olduğu yerde kalıyor. İnşallah siz öyle olmazsınız. İnşallah daimi cemaat olursunuz. Bizde hoşnut oluruz.

Efendim; akrabamız değilsiniz ama mümin müminin iyiliğiyle iftihar eder. Mümin zaten mümine dua edendir.

Mümine dua eden bir kişinin müminlerin sayısınca Allah (c.c) günahlarını affeder buyuruyor efendimiz.

Dolayısıyla setri avretten bahsediyorduk, efendim evimizde adaplı ve edepli olursak çocuğumuzda bizden edepli olur.

Efendim şimdi evimizde pijamamızla geziyoruz. Kızlarımız var, gelinlerimiz var. Hiçte yakışık almayan bir davranıştır bunlar, bu tür adaba uymayan davranışlarımızı düzeltelim.

Şahsen ben daha pijamayla çocuklarımın içine çıkmadım. Haya ederim, çıkmam da; ben altı tane çocuk büyüttüm. Haya ettim,Pijama ile onların karşısına çıkmadım, çıkmıyorum.

Hocam Haram mı? Değil kardeşim. Her şeyden haram olduğu için kaçınılmaz.

Bakın kul, şüpheli ve adaba; edebe uygun olmayan şeylerden kaçındığı zaman, Allah onun gönlünü rahmetle, bereketle, ilimle, irfanla doldur.

Setri avretin namazda, ibadette ki; durumuna bakalım. Her Müslüman din kardeşim çok iyi bilir ki; erkeklerde göbek üzeri ile diz kapak altı arası bir erkeğin diğer bir erkekten ve bütün insanlardan koruması gizlemesi gereken avret mahalidir. Bulundukları yerde üzerlerini örtecek giysi bulamayanlar, yalınız na mahrem yerleri olan göbek ve diz kapak arasını örtmek sureti ile namazlarını eda edebilirler.

Ancak normal zamanlarda bu şekilde kişinin namazı hükmen olsa da, edep ve haya bakımından olmaz.

Esasen bir namazın namaz ola bilmesi için namaz kılan kişiyi dışarıdan gören birisi o kişiyi gördüğü zaman onda namaz da olduğu kanaati oluşturmalıdır. Aksi olursa o namaz kılanında namazı sahih olmaz, bu konular İslam fıkhında işlenmiştir ve mevcuttur.

Hanımlarda ise yüz, el ve ayakların topuktan aşağısı hariç vücudunun tamamı avret mahalidir, göstermesi ve görülmesi haramdır. Bu hal namazda da böyledir. Hatta bazı imamlara göre hanımların ayaklarının namazda açık olması caiz değildir.

Her Müslüman din kardeşim çok iyi bilir ki; erkeklerde göbek üzeri ile diz kapak altı arası bir erkeğin diğer bir erkekten ve bütün insanlardan koruması gizlemesi gereken avret mahalidir. (kendi hanımı hariç)

Ben hanımlara da bu şekilde görünürüm diyenlere ben de şunu derim.

Senin hanımının, kız kardeşinin, veya annenin yanın da bir yabancı erkeğin göbekten yukarı soyunmuş dizlerinden aşağı açık bir şekilde durmasından hiç rahatsız olmaz mısın?

Eğer rahatsız olmuyorsan imanından şüphe etmekten de ben rahatsız olmam.

Eğer rahatsız oluyorsan başkalarının rahatsız olmasından da hiç gocunma; çünkü her insanda da izzeti nefis vardır.

Hanımların da hanımlardan koruması gizlemesi gereken yerleri de erkeklerde olduğu gibidir.

DERDİMİZ GÖTÜR ALLAHA EFENDİMİZ RASULULLAHA

Muhabbetsiz ağlıyoruz
Gaflet ile yaşıyoruz
Ama hakkı arıyoruz
Derdimiz götür Allaha
Sevdiğimiz Rasulullaha

Layık ümmet olamadık
Şefaatin alamadık
Ama biz ona bağlandık
Derdimiz götür Allaha
Sevdiğimiz Rasulullaha

Dillerimiz zikredemez
Kalbimiz esmasın çekemez
Nefsin başını ezemez
Derdimiz götür Allaha

Sevdiğimiz Rasulullaha

Yüzüm yok selam gönderem
Aşk-ı ile kelam eyleyem
Derğaha başım koyam ağlayam
Derdimiz götür Allaha
Sevdiğimiz Rasulullaha

Murad olanlar muradın alsın
Derman isteyenler devaya ersin
Günah kirleri paklansın
Derdimiz götür Allaha
Sevdiğimiz Rasulullaha

Pervaneyiz uçamayız
Bu nefs elinden geçemeyiz
Ondan rızaya eremeyiz
Derdimiz götür Allaha
Sevdiğimiz Rasulullaha

Dert ile ağlayamaz özümüz
Aşkına yaş dökemiyor gözümüz
Emrini tutamaz olduk biz
Derdimiz götür Allaha
Sevdiğimiz Rasulullaha

Derviş olduk aba bulamadık
Mana libasın giyemedik
Gerçek salat, selam edemedik

Derdimiz götür Allaha
Sevdiğimiz Rasulullaha

Müminler bir birini sever
Biz olduk bir birimize engel
Nefis attı bize böyle çengel
Derdimiz götür Allaha
Sevdiğimiz Rasulullaha

Göndere bize nurunu
Buldura tecel turunu
Aldıra gönül huzurunu
Derdimiz götür Allaha
Sevdiğimiz Rasulullaha

Cadde sokağımız isyan
Perişan oldu bizdeki iman
Derdimiz çok bekliyoruz derman
Derdimiz götür Allaha
Sevdiğimiz Rasulullaha

Nice dert var dermanı hak
Gayriler edemez bizleri pak
Biz günahlara diyoruz eyvah
Derdimiz götür Allaha
Sevdiğimiz Rasulullaha

Derdimizdir bizim deva
Nefis veriyor bize heva

Boşa geçiyor zaman boşa
Derdimiz götür Allaha
Sevdiğimiz Rasulullaha

Bizim kederimiz haktır
Dileğimiz kalbinize paktır
Suçlarımıza berattır
Derdimiz götür Allaha
Sevdiğimiz Rasulullaha
Dervişler dem ala geze
Nefsini sabırla eze
Erenler bizimle geze
Derdimiz götür Allaha
Sevdiğimiz Rasulullaha

Salat selam ediyoruz
Biz onu çok özlüyoruz
Cemal görmek diliyoruz
Derdimiz götür Allaha
Sevdiğimiz Rasulullaha

İhvan ihvanı dolaşa
Gönülden nuruyla kaynaşa
Şeytanlar görüpte kaça
Derdimiz götür Allaha
Sevdiğimiz Rasulullaha

Dertlerimiz bizim çoktur
Tabibimiz illa haktır

Bize lazım rasulullahtır
Derdimiz götür Allaha
Sevdiğimiz Rasulullaha

Derdimiz var kul olmaktır
Resule ümmet olmaktır
Bu yolda şeref bulmaktır
Derdimiz götür Allaha
Sevdiğimiz Rasulullaha

Eren evliya baş tacımız
Cümle kardeş ve bacımız
Derler acı hallerimiz
Derdimiz götür Allaha
Sevdiğimiz Rasulullaha

Medine de yatar kendi
Ümmetine hizmettedir fendi
Bunu görmek arz eder sevenleri
Derdimiz götür Allaha
Sevdiğimiz Rasulullaha

Halil İbrahim der dert bizimdir
İslam ahlakını yaymak niyetimdir
Kapısında dilenmek sanatımdır
Derdimiz götürem Allaha
Efendim rasulullaha

SOHBET - 5

HALİL İBRAHİM KUL HOCA EFENDİNİN

2009 ramazan ayında istanbul SancaktepeTepe camısınde yapılan, bir sohbetidir.

İSTİKBALİ KIBLE

VAKİT NİYET

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَلِكُلٍّ وِجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّيهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ اَيْنَ مَا تَكُونُوا يَاْتِ بِكُمُ اللّٰهُ جَمِيعًا اِنَّ اللّٰهَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Bakara 148 ve meali

Herkesin yöneldiği bir yön vardır. Haydi, hep hayırlara koşun, yarışın! Nerede olsanız Allah hepinizi bir araya getirir. Şüphesiz, Allah'ın gücü her şeye hakkıyla yeter.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
وَاِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

Bakara 149 ve meali

(Ey **Muhammed!) Nereden yola çıkarsan çık, (namazda) Mescid-i Haram'a doğru dön. Bu, elbette Rabbinden gelen gerçek bir emirdir. Allah, sizin işlediklerinizden asla habersiz değildir.**

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ
وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ
حُجَّةٌ اِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِى وَلِاُتِمَّ
نِعْمَتِى عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

Bakara 150 ve meali

(Ey Muhammed!) Nereden yola çıkarsan çık, yüzünü Mescid-i Haram'a doğru çevir. (Ey mü'minler!) Siz de nerede olursanız olun, yüzünüzü Mescid-i Haram'a doğru çevirin ki, zalimlerin dışındaki insanların elinde (size karşı) bir koz olmasın.

Zalimlerden korkmayın, benden korkun. Böylece size nimetlerimi tamamlayayım ve doğru yolu bulasınız.

Yüce Rabbimiz kıblemizi göstermiş iken Rasülü onu ashabı ile uygulamalı bizlere teşhir etmişken yinede bizler kıblemizi bilemeyen bulamayan yada bildiği kıbleye dönemeyen bir millet haline geldik. Rabbimiz bizim kıblemizi bize göstermiş olduğu kıbleyi kıble edinenlerden eylesin.

Şimdi bizim kıblemiz nasıl Kabe olacak? Bende onu çok düşünüyorum.

Şimdi bizde dikkat edin, hadesten taharet eksik. Necasetten taharet eksik, setri avret eksik. Nerede eksik?

Toplumda eksik, şahısta eksik, sistemde eksik. Yani bütün bu eksiklikler içerisinde kıbleye dönmek mümkün değil.

Yani şöyle diyelim; Şu caminin çatısı yok, duvarları yok. Hadi diyin ki burada cami var. Ne kadar derseniz deyin. Kimse inanmıyor.

Onun için bizim amelde itikatta ne kadar eksiğimiz varsa, kıbleye dönüşümüzde, kitaba yönelişimizde o kadar eksiğimiz var.

Bakın dikkat ediniz; Dünyada en çok okunan kitap Kuranı Kerim, emri en çok çiğnenen kitap da Kuranı Kerimdir. Görüyor musunuz

şu Ramazan günü, yüz kişiden doksanı Kuranı Kerimi hatmediyor. Kadını, erkeği, büyüğü, küçüğü hatmediyor ama emri dinlenmiyor.

Dikkat ediniz, Kuranı anlamak için, kıbleyi anlamak lazım, imanı ve İslam'ı anlamak için kendi fikirlerinizi terk etmemiz lazım.

Yani fikrinizi Allah'a, Resulullah'a uydurmak zorundasınız. Eğer bunu yapamazsanız Kuranı anlama şansınız olmaz.

Ne zaman fikrimiz Kurana uydu, sünnete uydu, mezhep sahiplerine uydu, işte o zaman yönümüz kıbleye döndüğü anlamındadır çünkü Kıbleyi hak ettik, başka bir deyimle kıbleyi kabe yaptık.

Yani Kâbe nedir? Allah'u Telanın nazargahıdır. Nazar kıldığı bir yerdir. Hani öyle boş bir duvar zannetmeyin orayı. Orası boş bir duvar değildir.

Boş bir duvar olsaydı, uçaklar veya kuşlar üstünden geçebilirdi. Cenabı Hakkın nuruyla donatılmış, arşı aladan Kabe'nin taşlarına kadar.

O nuru bizim bu kör gözlerimiz görmüyor ama, o taşlara, demirlere cenabı hak gösteriyor, uçağı serbest bırakın, pilot müdahale etmeden uçak sağa veya sola dönüyor. Kuş giderken otomatik olarak ya sağa ya da sola çevriliyor. Neden çünkü orayı geçemiyor.

Orada bir engel var. Bizim bu kör gözlerimizin görmediği, Cenabı Hakkın nuru var.

Bizim gözlerimizin nuru görmesi için bir defa Kâbe'yi kıble edinmek lazım.

E.. her gün dönüyoruz. Doğru kardeşim, ama bu bir eğitimdir.İnşaallah bu eğitimde başarılı oluruz.

Yani bizim namazdaki kabeye dönüşümüz bir eğitimdir, bir taklittir. Kul gönlüyle, kalbiyle kabeye döndüğü zaman, Allah'u Teala ona kulum der. Kulum derse ne olur? Musa (a.s) Turu Sina'ya giderken, Abid'in biri diyor ki; Ya Musa nereye gidiyorsun? Diyor ki; Rabbimle konuşmaya gidiyorum.

Diyor ki; Ya Musa Rabbime sor, benim cennette yerim neresi? Bu hikayeyi çok dinlemişsinizdir ama fasıklar hep tersini anlatıyor.

Çok ibadet eden cennete girmezmiş, cehenneme gider Şeklinde anlatıyorlar.

Bu hakikat olan hadiseyi birde bizden dinleyin, bakın aslı nedir?

Hz. Musa (a.s) Yüce Rabbisine Yarabbi senin falan kulun; Rabbime sor ki; benim cennette yerim neresi diye, sor dedi diyerek Soruyor,

Cenaba Hakka sorunca, Cenabı Hak buyuruyor ki;

Ya Musa: Ben o kuluma cehennemde yer ayırdım.

Musa (a.s) geliyor, o Abid kul diyor ki; Ya Musa Allah'ın nebisi sordun mu benim sualimi Rabbime?

Musa (a.s) duymak istemiyor.

Bir daha soruyor, diyor ki; sordum. Rabbim ne dedi? diye ısrarla sorunca Hz. Musa (a.s) cevap veriyor.

Ben o kulum için cehennemde yer ayarladım dedi. Buyurdu. Deyince

Bu muhterem zat hemen secdeye kapanıyor. Secdeden doğrulduğunda,

Yarabbi sana hamdü senalar olsun. Musa (a.s) diyor ki;

Hz. Musa

Yanlış anladın galiba, ben sana cehennemden haber verdim, cennet müjdesi vermedim. Deyince

Bakın kıbleyi Kâbe edenlerin, istikametine, ihlasına bakın, ne diyor?

Ya Musa: Rabbim bana kulum dedi mi? Dedi diyor.

Öyleyse O bana kulum dediyse, cehennemde beni yakmaz. Ya Musa diyor. Görüyor musunuz?

Allah'a kul olmak lazım. Kul olmak için Kâbe'ye dönüş, kulluğun başlangıcıdır.

Kabe'ye dönüş kulluğa dönüşün başlangıcı olduğu gibi, isyanlara yüz çevirmenin başlangıcıdır. Allah'ın sevmediği kötülüklere sırt çevirmenin başlangıcıdır. Yani bütün kötülüklerden yüz çevirmeye, karar vermenin başlangıcıdır. İlkidir. Buna tövbe de diyebilirsiniz.

Buna hakka yürüyüşte diyebilirsiniz. İşte o zaman kul kabeye dönmüş olur. Kabe nedir? Allah'u Tealanın nazargahıdır.

Bakınız, dikkat ediniz; Allah'u teala kabeye bir kere nazar kılmış, senin gönlüne günde üç yüz atmış defa nazar kılıyor; ama senin haberin yok.

Yine Ehlullahtan birisi, Kâbe'ye gitmiş, Kâbe'de, Mevlana Halid Bağdadi hazretleri, orada kendisine mürşidi kamil birini arıyor.

Medine ye gitmiş, Medine de bir kamil insan diyor ki; seni ikaz edecek zat burada değil, ama Kâbe'de sana yerini haber verecek biri var diyor. Mevlana Halid Bağdadi hazretleri Kabeye gidiyor, Kâbe'de adamın birisi sırtını kabeye dönmüş kendisine doğru bakıyor,

Sırtını kabeye döndüğü için Mevlana Halid Bağdadi Hz. Diyor ki; yahu ne edepsiz adam? Sırtını kabeye dönüyor. Hiç Allah'dan haya etmiyor diyor. O mübarek zat Allah'a sevilmiş ama haberi yok. Mevlana Halid Bağdadi Hz. Henüz kendisine mürşit arıyor.

Sırtını kabeye dönmüş olan o büyük zat diyor ki;

Ey Halid ben yönümü Kâbe duvarından daha değerli olan mümine döndüm. Sen neden benim hakkımda kötü düşünüyorsun. deyince

Mevlana Halid Bağdadi Hz. Hemen eline kapanıyor. Efendim beni affet diyor. Kim bu biliyor musunuz? Tefsir ilmi bitirmiş, hadis ilmi bitirmiş. Bugünkü deyimle tefsir profesörü, hadis profesörü, kimya profesörü, tıp profesörü, ilimlerin tamamını kendinde cem etmiş. Böyle bir büyük zat ve bugün Türkiye'mize gelen zikir adabı, terbiyesi, usulü,

Mevlana Halid Bağdadi hazretlerinden geliyor. Onun yetiştirdiği talebelerinden gelmiştir. Mevlana Halid bağdadi Hazretleri o muhterem zattan tarikat zikir dersi talep edince; O büyük zat diyor ki;

Halid hakkı bulmak o kadar basit değil! Seni yetiştirecek zat diyor, Hindistan'da.

Iraktan Hindistan'a kadar yürüyor. Altı ayda gidiyor. Altı ayda yürüyerek Hindistan'a gidiyor. Efendiler ilmi arayanlara bakın, Kabe'yi kıble edinenlere bakın.

Uzak demiyor. O da Irakta çok sevilen bir alim, medreseleri var, cemaati var, bu zat çok büyük kitleye hizmet ediyor. O Iraktaki, o saltanatını terk ediyor, imanını kemale eriştirmek için Hindistan'a gidiyor. Altı aylık yol. Bugün bizim insanlarımıza bakıyorsunuz; ev ile caminin arası beş dakika sürer. Altı dakika sürmez. Gelmeye naz eder. Hadi bakalım onun da kıblesi Kabe, bizim de kıblemiz Kabe. Aradaki farka bakalım. Kıyası kendimiz yapalım. Başka birini suçlamaya gerek yok. Kendimiz kıyas yapalım.

Efendim dikkat ediniz, bir de şunları özellikle şu sözüme dikkat ediniz;

Hizmet eden bir Müslüman'ın hizmetine mani olan şu tarikatın veya bu tarikatın insanları kim olursa olsun şeytanın çocuklarıdır.

Unutmayınız, bir Müslüman'ın huzurunu bozmaya kimsenin hakkı yoktur. Bir Müslüman

zikrediyorsa, sende onunla zikredersin. Edemiyorsan, oturur dua edersin. Sana yakışan budur, kula yakışan budur.

Bir kul Allah'ın zikrinden bir kulu ayırırsa, tam şeytanın uşağı olmuş olur.

Ancak bir kulu Allah'ın zikrinden şeytan ayırabilir. Şeytan ayıramadığı halde, sen gidip ayırıyorsan, şeytandan daha şerli olursun haberin yok. Sende adını derviş koyabilirsin.

Derviş geçinebilirsin. Ama Huzur'u Alaya yüzü kara çıkarsın.

Yüzüne de senin o Mürşidim dediğin bakmaz. Onu da iyi bil. Ondan sonrada istikametini Kabe yapamazsın. Eyvah dersin, ama hatırını soran olmaz.

Evet İstikbali kıble olanlar, bakınız başka bir örnek veriyorum;

Kabe birliğin sembolüdür. Hani Kuranı kerimin özeti Lailaheillallah: Allahtan başka ilah yoktur. Bu Kuranın özetidir. Bir incir çekirdeğinin içinde kocaman bir incir ağacı mevcut olduğu gibi, Lailaheillallah lafzının içerisinde Kuranı kerimin sırrı gizlidir.

Ama biz bunun manasını sadece Allahtan başka ilah yoktur diye biliyoruz. Öyle duyuyoruz. İlah kuvvet manasındadır.

Allahtan başka bir kuvvet yoktur manasındadır. Allahtan başka bir kanun koyucu yoktur.

Allahtan başka hayatı düzenleyen kimse yoktur. Allahtan başka dünyayı ve ahreti döndüren kimse yoktur.

Basit bir şey değil bu. Lailaheillallah demek sadece, basitçe Allahtan başka bir ilah yoktur. Bu değil. O sadece kelime manasıdır. O anlamı veya tefsiri değildir.

Örneğin cami dersiniz, ama cami kelime ile dört harf, fakat mana itibarıyla Allah'ın evidir. Allah'ın evi de Allah'ın sevdiklerinin tamamının bulunduğu bir mekandır.

Sen eğer öyle anlayabilirsen, o zaman camide huzurdan başka bir şey bilmezsin. Ama öyle bilemediğimiz için, vatandaş birbirine camide hakaret ediyor. Huzurdan (Allah dan) habersiz insan!

Camiyi Hakkın evi olarak duygularınla kabullenirsen; işte o zaman camiye geldiğinde, gözlerin kapalı huzurda, gönlün cenabı hakta, dilinde, kalbinde Cenabı Hakka yalvarmakta olur.

Ama sen camiyi dört duvar ve dört harften ibaret olarak bilirsen, o zaman caminin kıymetini bilemezsin, cami de seni misafir kabul etmez. Gelir, gelir gidersin.

Demek ki; Kâbe'yi kıble yapmak zormuş. Ama kıble yapanlara da Cenabı Hakkın selamı var. Resulünün de selamı var. Allah ve Resulünün sevdiklerinin de selamı var. Aleykümselam demeniz gerekmez mi?

Efendim kıbleyi bulunca, vakit geliyor. Vakit ne için? Allah'u Tealanın emrine amade olmak için.

Yani istediğimiz zaman namaz kılamıyoruz. Kılarsınız da sadece nafile bir namaz kılmış olursunuz

Şuanda sabah namazı kılsanız Allah kabul etmez. O sadece nafile bir namaz olur. Neden? Çünkü üzerimize farz değil ki. Yatsı vaktinin bitmesi lazım ki, sabah namazı farz olsun.

Şimdi biz, vakit dediğimiz zaman, yani kıbleyi bulduk, Allah'u Tealanın bana gel emrini bekliyoruz. Gel demesini bekliyoruz ki, o saadete erişelim.

Vakit bu demektir, bir kulun vakit anlayışı da bu yönde olmalıdır.

Yani ben Allah'u Tealanın davetine hazırım. Kıblemi buldum, Allah'u Tealanın yasakladığı kötülükleri terk ettim; sevmediği şeylerden kendimi, nefsimi arındırdım ve rabbime gitmeye hazırım. Davetini bekliyorum. Vakit anlayışı budur. Vakti böyle bilirseniz o zaman, Yaradana hazır bir asker gibi olursunuz.

Bir Müslüman abdestli olduğu zaman kalbi daima Allah'ı zikreder. Kalp Allah'ı zikredince bütün azalar Allah'ı zikreder.

Şimdi bizim kardeşlerimiz, vakit gelecek ki abdest alsın. E kardeşim işte abdest bozmaya gittin, abdestini de al çık. Hatta dikkat ediniz,

Rasulullah efendimiz buyuruyor ki;

Akşam abdest ile yatağına yatan bir Müslüman için görevli olan Allah ın meleği onun için sabaha kadar şöyle dua eder Allah'ım bu kulun temiz olarak yattı sende onu temiz, günahsız olarak kaldır. Diyerek dua ve istiğfar eder buyuruyor, Efendimiz.

Bir Müslüman gece abdestle yatağına girdiği zaman, bakın bütün tarikat ehli söyler. On iki tarikat ehlinde bu vardır. Bakın ben bütün on iki tarikat ehlini gezdim. On iki tarikat ehlinden nasibim aldım. Elhamdülillah. Bütün on iki tarikat ehlinde bu vardır. Abdestle yatacaksın. Allah Resulünün müjdesine nail olacaksın.

Bazı sivri zekalı kendini beğenmişler de zannediyorlar ki, nafile ibadetler ve abdestli gezme usulleri; Şeyhlerin uydurması. İyi biliniz ki; şeyhler uydurmaz, Şeyhlerin öyle bir yetkisi yok. Mesela nafile dediğimiz namazlar, tarikatın, Şeyhlerin uydurması değildir. O namazların tamamı Allah Rasulünün hayatında uyguladığı sünnetlerdir.

Bunlara sünneti gayri Müekkede diyoruz. Fakat bu beş vakit namazda kıldığımız sünnetlere sünneti Müekkede diyoruz.

Yani Rasulullah efendimizin devam ettiği, bırakmadığı, cemaatle yaptığı ibadetler anlamına gelmektedir.

Ve abdestle yatacaksın diyor büyüklerimiz. Efendim hadislere bakıyoruz, Rasulullah efendimiz buyuruyor;

Bir Müslüman abdestle yatağa girdiği zaman, Allah'u Teala ona iki melek gönderir. O iki melek sabaha kadar onun için şöyle devam ederler; ya rabbi bu kulun temiz olarak yattı, Yarabbi sende onu temiz olarak kaldır.

Fakat bir Müslüman abdestsiz yattığı zaman, o insan abdestsiz yatağa girdiği zaman derler ki; ya rabbi bu habis (*kötü ve pis manasına gelir*) olarak yattı, habis olarak kaldır. Görüyor musunuz?

Ve yine Cenabı Hak ayeti kerimede buyuruyor; o akıl sahipleri yatarken, otururken, çalışırken, savaşırken, yanları üzerlerine yatarlarken Allah'ı zikrederler.

Şimdi Müslüman camide zikredilir mi diye kendine soruyor. Yahu yatakta zikredilir mi diyerek sualler soruyor! Yatak senin ömrünün yarısını geçirdiğin mescidin be kardeşim. Allah'u Teala senin o yatakta hanımınla beraber muhabbet etmeni ibadet sayıyor. Bakın bir karı kocanın beraberliğini Allah'u Teala ibadet sayıyor. Ama kimin? Müminlerin. Herkesin değil. Müminlerin beraberliğini ibadet sayıyor.

Bakın büyükler ne güzel öğretiyor bize. Ayetlerin sırrını öğretiyor. Abdestimizle yatıyoruz, yanımız

üzerine yattık. Sabaha kadar Allah'ı zikir sevabı alıyoruz. Meleklerin duasına, tesbihine, istifarına mazhar oluyoruz.

Bakın her sanat bir sanatkardan öğrenilir. Zikir Kuranı Kerimin ayrı bir ilim dalıdır, tefsir ayrı bir ilim dalıdır. Efendim ilmihali, fıkıh Kuranı Kerimin ayrı bir ilim dalıdır. Matematiği ayrı bir ilim dalıdır.

Zaman, zaman söylüyorum, Kuranı Kerim ilmi sadece bir hocanın hafızasına sığacak bir ilim değildir.

Ama vatandaş bazen gururlanıyor, kibirleniyor. Efendim her Şeye fetva veriyor. Kardeşim çok fetva veren sapıtır.

Ben zaman, zaman söylüyorum; Yirmi yaŞlarında fetva veren birini görürseniz, kulak asmayın.

Fetva verecek bir insan en az otuz beş yaşında olmalıdır. Toplumu tanımalı, toplum hayatını bilmelidir.

Bakıyoruz toplumda, on beş yaşında kızlar çatır, çatır fetva veriyor. Yahu bu milleti sapıtan bunlar. Yirmi yaşına gelmiş fetva veriyorsun. Yahu senin daha erkeklikten, kadınlıktan haberin yok. Nasıl fetva vereceksin?

Fetva verecek insan, toplum hayatını iyi bilecek. YaŞamıŞ olacak, tecrübesi olacak.

Geçenlerde de söylemiştim. Fetva bir kişinin işi değildir, toplum meselesidir. Alimler şurasının

meselesidir. Onların fetvasını alıp satmakta bizim gibilerin vazifesidir.

Onun için fetvaya yönelmeyin, amele yönelin, ihlasa, itikada yönelin ki, Allah'a yakın olasınız.

Sırası zamanı gelmişken söyleyeyim. Çok önemli. Efendim, toplumda almış gidiyor, böyle bir yaygaradır. Efendim bir Müslüman hanımına sen boşsun. Ben seni üç defa boşadım dedi mi, boştur diyor. Dikkat ediniz. Ne demek yahu? Bizim nikahımız o kadar çürük müdür yahu? Bizim dinimiz o kadar çürük mü, basit mi? O ne demektir, biliyor musunuz? Üç talak dediğimiz mesele nedir biliyor musunuz? Ben seni üç talakla boşadım diyor. Peki o üç talak ne demek biliyor musunuz?

Bir erkek hanımını boşamaya karar verdiği zaman, üç ay beraber yaşar. Karı koca ilişkisi olmaz. Tabi bu üç aylık zamanda da, dostları gelip gidecek. Barıştıracak. Barıştıramazsa, üç ay geçer, üç adet hali geçtikten sonra, dördüncü adet halinde boşamaya karar verdi mi, boşadı mı, bir daha onunla evlenemez.

İşte üç talak, üç defa boşamak bu demektir. Ama vatandaş duymuş. Ne olduğunu bilmiyor. Üç defa boşsun dedi mi, boşsun diyor. Cahil bunlar. İmanı, İslam'ı kirletiyorlar.

Gidin açın, bakın. Kütüb-ü Sitteye bakın. Peygamberimizin uyguladığı hayata bakın. Sahabenin evlenip boşanmadaki ahkamları hep yazılıyor. Hangi

yolu izledikleri görülüyor. Ama toplumda bir yaygara almış gidiyor. Televizyonlarda, bazı radyolarda her cahil ahkam kesiyor.

İyi anlayın meseleyi. Bulamazsınız ve tekrar ediyorum, hatırlatıyorum. Belki şu teravih gibi ömrünüzde bir teravi göremeyebilirsiniz. Hayatınızın bir hatırası olur. Belki bazılarına da acı gelebilir. Efendim hoca uzattı. Benim karım yok ki kardeşim. Senin karın var. Benim karım bu. Bir din kardeşime faydalı olmak. Alacağım Allah'tandır. Ben sizden bir ücret istemiyorum. Onun için ayık olun, uyanık olun. Ömrünüzü boşa vermeyin.

Evet vakit dedik. Allah'u Teala'nın emrine hazır olmak, emrini beklemek, niyeti de inşallah ömrümüz olursa yarın anlatırız. Fazla uzatmayayım. Cenabı Hak muhabbetimizi daim eylesin. Kulluğunda kaim eylesin.

Ramazan'ı şerif'in rahmet günlerini geride bıraktık. Evvela rahmet olan. Bereket günlerine geliyoruz. Cenabı hak rahmetinden, cenabı hakkın istediği nispette nasibini alanlardan eylesin.

Bereket günlerinin de bereketine Cenabı Hak cümlemizi layık eylesin. Mağfiretine, hidayetine, cennetine, cemaline dahil eylesin. Ve bütün geçmişlerimize rahmet, hayatta bulunanlarımıza sıhhat afiyetler bahşeylesin.

Allah rızası için El Fatiha.

SOHBET - 6

HALİL İBRAHİM KUL HOCA EFENDİNİN

2009 ramazan ayında istanbul SancaktepeTepe camisinde yapılan, bir sohbetidir.

İSTİKBALİ KIBLE

Namazın on iki şartı var demiştik. İstikbali kıbleye kadar gelmiştik. Fakat cemaat biraz toplanana kadar, biz baştan bir daha hatırlatma yapalım.

Ben istiyorum ki, bazı güzellikleri bütün Müslüman kardeşlerimizle paylaşalım. Fakat Allah'u Teâlâ da adalet sahibi, o talip olanla paylaşmamızı istiyor. Cenabı Hak talip olanlardan; ameli salih, imanı Kamil eylesin.

Efendim hadesten taharet demiştik. Yani insanın dış görünüşünde Allah'u Teâlâ'nın rahmetine, rızasına engel olan sevimsiz varlıkları atmak ya da namaza engel olan, Allah'ın rızasına engel olan şeyleri atıyoruz.

Bakın daha namaza girmedik. Namaza hazırlanıyoruz. Ancak Allah'u Teâlâ on iki tane şart koymuş.

Bu on iki şarttan biri eksik olursa huzuruma kabul etmem buyuruyor. Yani o yaptığınız namazı da, ibadeti de kabul etmem buyuruyor. Ne kadar yaparsanız yapın.

Yani ibadet, itaat benim istediğim gibi olacak. Yani Cenabı Hakkın, ben Allah'ın kuluyum diyen, Allah'a kul olma arzusunda olanlardan istediği bu.

Kendi kafana göre değil, benim emrim doğrultusunda bir insan olacaksın, bir kul olacaksın. Benim senden isteğim bu diyor Cenabı Hak (c.c) Biz de Müslüman olarak, Allah'u Teâlâ'nın bizden istediği şartları, emirleri, kabul etmişiz zaten.

Allah'u Teâlâ'nın sevmediği şeyleri dış görünüşümüzde ya da içimizde Allah'ın rızasına uymayan çok şey var. Niyetlerimizde, düşüncelerimizde, o kadar çok çirkin şeyler var ki, Aziz kardeşlerim biz namazın dışındaki şartları yerine getirerek dış görünümümüzü Yüce Rabbimizin huzuruna çıkmaya layık etmiş oluyoruz.

Efendim, namazdan sonrası da, insanın iç duygularını temizlemek için bir formül. Yani bir çaredir. Cenabı Hakkın kula o sırf namaz kılarken, namazda sizin göremediğiniz nimetleri Cenabı Hak size aktarıyor.

Mesela şöyle diyelim; siz hastalanıyorsunuz, doktora gidiyorsunuz. Lazer tedavisi ile, ışın tedavisi dediğimiz lazerle gözlerinizdeki bir takım çapakları alıyorlar. Veya prostatı alıyorlar veya böbrek taşlarını kırıyorlar lazer tedavileri ile.

Fakat siz onun tedavi ettiğini göremiyorsunuz, ama bir bakıyorsunuz zamanla idrarınızdan kan gelmeye başladı.

Şimdi namaza duran bir Müslüman boş dönmüyor. Namazda Cenabı Hak o kulunu, rahmetiyle yargılıyor. Nimetiyle yargılıyor. Ona kulun hayal edemediği kadar nimet sunuyor, maddi olarak da bir çok sıkıntılarını gideriyor; Ama kul gafletinden bu nimetleri göremiyor.

İyi biliniz ki; eğer namazda kula verilen nimetler çıplak gözle görünseydi, zaten secdeden kaçan insanlar alnını secdeden kaldırmazlardı.

Efendim tabi kürsülerden çok anlatıyorlar. Namaz kılmayan günahkârdır, falandır, filandır. Ben diyorum ki insanları suçlama ile bir yere varılmaz. İnsanlara bilgi verirseniz, o zaman o insanlar o bildiği nimeti almaya koşuşurlar. Bugün bizim insanlarımızın

namazdan kaçışının daha çoğu, bilgiden yoksul olmalarındandır.

Mesela baba evladına diyor ki; namaz kıl, evladı kılmak istemiyor. Namaz bana ne verecek ki? Ama bir baba o namazın vereceği nimetleri oğluna anlatamıyor.

Neden? Çünkü ona da öğretilmedi. Efendim belki baba da haklı.

Neden haklı? Bir dönem yaşadık ki, Kuranı Kerim saklanarak okundu. Bizim dedelerimiz canları pahasına evlatlarına Kuran okuttular. Okumaktan, okutmaktan vazgeçmediler. Okuyanın, okutanın kellesi gidiyordu, ama onlar vazgeçmediler. Öyle bir dönem yaşandı.

Öyle bir dönemin vermiş olduğu Kuran ahlakı, Kuran ilmi, sünnet ilmi, amel ve ihlas ilmi de haliyle eksik kaldı. Eksik kalınca şimdi, çocuklar diyor ki; bana bu lazım değil ki, namaz kılmak lazım değil. Okulda ne soruyorlar? Matematik soruyorlar, fizik soruyorlar, kimya soruyorlar, müzik soruyorlar, İngilizce soruyorlar ama Arapça soran yok. Kuran soran yok, namaz soran yok, ihlas soran yok, itikat soran yok. Bakın biz neslimizle beraber vuruluyoruz.

Dolayısıyla anlatan yok. Maalesef anlamak isteyende şuanda çok az insanımız var. Cenabı Hak anlamak isteyenlerin sayılarını arttırsın.

Efendim şimdi Allah'ın huzuruna Allah'ın istediği bir şekilde çıkarsak, Allah'u Teâlâ da demin söylediğim gibi rahmetiyle yargılar.

Ama biz henüz, anlayışımız rahmete layık bir anlayış haline gelmemiş gibi gürünüyor.

Nasıl mı?

Biz cuma namazı kılarken çoğu camilerimizde sokaklarda kılıyoruz; biz namaz kılarken insan zannettiğimiz birileri etrafımızda öpüşmekte ve fuhuş alemindeler, bu da gösteriyor ki; biz henüz hadesten tahareti geçemememiş namazgahlarımızın etrafını temizleyemememişiz gibi görünüyor.

Namaza gelen bazıları dahi sigarasını dışarıya atarken sigarasının dumanını Allahın evi dediği camii ye üfleyerek içeriye giriyor.

E kardeşim, peygamberimiz buyuruyor;

"Bir mümin namaz için yola çıkınca onunla beraber melekler ona istiğfar ederler."

Melekler de o dumandan öyle kaçar ki, arıların kaçtığı gibi kaçar buyuruyor. Arılar ufak bir dumanı görünce bayılıyor, biliyorsunuz. Kaçıyorlar. O melekler kaçıyor. Senin için istiğfar edemiyor. Bak sen Allah'ın rahmetini kendinden uzaklaştırıyorsun ama haberin yok.

İşte Cenabı Hak buyuruyor; "Bu sevmediğin rızaya layık olmayan, rahmete layık olmayan bu habis şeyleri terk edin. Ben de sizin o görünmeyen, rahmetten sizi uzaklaştıran duygularınızı temizleyeyim." Hadesten taharetin bir başka manası da bu yöndedir.

Fakat bakıyorsunuz, sokaklarda başı doğru, dürüst kapalı değil. Teravihe geliyorsunuz ama sokakta dedi kodu eksik değil, gıybet eksik değil. Efendim camiye de geldik hocayı da beğenmedik. İman bunun neresinde, İslam bunun neresinde? Edep bunun neresinde? Haya bunun neresinde?

Efendim adınızı belki derviş de koyabilirsiniz. Belki falan şeyhin müridi de olabilirsiniz. Hiç önemli değil ki. Her şeyden evvel siz Allah'ın kulusunuz. Her şeyden evvel Rasulullah'ın ümmetisiniz. Ondan sonra hocan mı gelir, şeyhin mi gelir, baban mı gelir, anan mı gelir, kardeşin mi gelir o da senin meselen.

Fakat her şeyden önce bir insan Allah'ın kuludur. Allah'a kulluk vazifesini yapmayan bir kul peygamberimize ümmetlik vazifesini yapmayan bir ümmetin acaba bir mürşide dervişlik vazifesini yapması mümkün müdür? Elbette ki; mümkün değildir.

Bakın dikkat edin, bir insan Allah'a ve Resulüne kulluğunu ve ümmetliğini yapmıyorsa, onun dervişim demesi palavradan öteye geçmez.

Bakın geçtiğimiz sohbette söyledim. Bakın ben çocukluğumdan bu tarafa evliyaların içinde büyüdüm. Hem de öyle palavra değil. Bakın anlatmışımdır. İstanbul'dan Sivas'ı İstanbul'a getiren bir büyüğün elinde büyüdüm. Zahir ve batın ilimlerini de böyle bir dosttan öğrendim.

Kendimi takdim etmek için konuşmuyorum. Ama ben burada ne yapıyorum? Hakkı öğretiyorum. Resulullah'ı öğretiyorum. Onu anlatıyorum. Gereken odur. Bir evliyayı ne zaman anlatırım? Zaman gelir onun kerametini bir ayete açıklık olur, hadiste açıklık olur, keramet dediğimiz zaman **ayet ve hadisi şeriflerin hayata geçmiş şekline biz keramet diyoruz.**

Onun için kerametin inkârı küfürdür. On iki tarikat, dört mezhep haktır. ,İnkârı da küfürdür.

Keramet haktır. Bakın Süleyman (a.s)'ın ümmetinden birinin kerametini Cenabı Hak bize Kuranı Kerimde naklediyor. Kerameti inkâr eden fasıktır; ve bir din adamı olma Şansı yoktur.

Çünkü Cenabı Hak ben insanı yarattım, kerametle donattım diye buyuruyor. İnsanoğlu kerametle doludur.

Ama kerametinden habersiz kalmış, zamanın fitnesine, menfaatine, maddesine aldanmış, şeytanlık tarafı ağır basmış.

Cenabı hakkın verdiği kemalatı, kerameti kaybetmiŞ bir insan olarak yaşayan milyonlarca insan var.

Öyleyse amacımız Cenabı Hakkın verdiği kemalatı, kerameti kazanmaktır, elde etmektir.

İbadette maksat, itaatte maksat, zikirde maksat, şükürde maksat Cenabı Hakkın vermiş olduğu kemalatı, kerameti tekrar kazanıp cennet ve cemale layık olmaktır.

Bütün ibadetlerin gayesi ve amacı budur. Bu değilse zaten bir şey değildir.

Hadesten temizlen, necasetten temizlen, örtünmesi gereken yerlerini ört, ondan sonra huzuruma gel.

Şimdi cemaatten bazıları camiye geliyor camii girişinde ve camii çıkışında dedi kodu had safhada ben kimsenin suçunu yüzüne vurmuyorum Ancak uyarıyorum.

Peygamber efendimiz (s.a.v) Miraç gecesinde buyuruyor ki; "Ben cenneti alada geziyordum. Bana cehennem gösterildi. Cehennemde bir takım insanlar gördüm. Tırnakları uzun ve bakırdandı. Bunların dudakları da çok uzundu. Kimininki yere sürünüyordu dudakları, kimininki göğüslerine kadar düşmüştü. Ve bunlar o bakır tırnaklarıyla kendi kendilerini yırtıyorlardı."

Ve sordum; "Ya Cebrail kimdir bunlar?" dedi ki;

Ya Muhammed senin ümmetlerindir bunlar. Sordum; "Ya Cebrail benim nasıl bir ümmetim ki bunlar bu hale düşmüşler?"

Cebrail (a.s) dedi ki buyuruyor; Bunlar senin dünyada dedikodu eden, gıybet eden ümmetlerindir.

Dedikodu ve gıybet; şu şöyle yaptı, bu böyle yaptı. Size ne be kardeşim. Kendinize bakın.

Setri avret; gerek amel meselelerinde, gerek tefsir meselelerinde, gerekse Kuranı kerim ilimlerinde, şöyle

düşünün; bakıyor kardeşlerimiz ayeti kerimeye, ben diyor öyle bir şey görmüyorum. Televizyonlarda da bu fasıklardan çok görürsünüz.

Şöyle bir örnek vereyim; siz hasta oluyorsunuz, bir doktor size film çektiriyor. Doktorun çektiği filme siz bakıyorsunuz, hiçbir şey göremiyorsunuz. Hiçbir şey anlamıyorsunuz. Neden? Çünkü o yönde bir ihtisasınız yoktur. Ama doktor bakıyor ve diyor ki; senin falan kemiğin çatlamış, falan damarın ezilmiş diyor.

İşte din adamları, alimler Kuran doktorudur, iman doktorudur. Onlar da ayete baktıkları zaman, filimde doktorun görebildikleri, bizim göremeyip de doktorun gördükleri, sizin ayette göremediğiniz fakat Cenabı Hakkın verdiği emirleri, sırları din adamları, gerçekten Allah adamları o ayetin içinde görüyor. Zaten onun ihtisasını yapıyor. Amaç bu.

Bir din adamı ömrünü Kurana veriyor ama yine de benim din hakkında bilmediğim çok şey var diyor.

Başta imamı azam Hazretleri. Buyuruyor ki; **Bilmediklerimi şöyle kâğıt misali ayağımın altına koysam deste, deste başım arşı alaya değerdi** buyuruyor. İmamı azam hazretlerinin bilmediği o kadar çok şey varmış.

Ama bizim halkımız her şeyi biliyor. Bir fetva sor, on tane fetva veriyor. Ama bir âlime bir fetva sorun, o size çok zor verir fetvayı.

Niye? Çünkü onun mesuliyetini biliyor, sorumluluğunu biliyor. Kendisine getireceği vebali biliyor. Önce inceleyeyim ondan sonra veririm diyor.

Dolayısıyla dedik ki, setri avrette üç kısımdır. Bir, şahsın setri avreti. Aynı şekilde hadesten taharette böyledir. Bu nedir üçüncü kısım? Birinci kısmı, şahsın kendi setri avreti. İkinci kısmı, toplumunda bir setri avreti var. E.. Toplumda da maalesef setri avreti yıkmışız, bir şey kalmamış.

Hele, hele sistemde setri avret diye bir şey yok, soyunmayı teşvik ediyor. Öyle bir durumda, biz çocuklarımıza kapan derken, sistem diyor ki açıl. Biz kapan diyorken, basın yayın diyor ki; kapanmak gericiliktir. Gördük mü?

Yani şimdi bizim neslimiz kaldı dört duvar arasında. Acaba hangisi doğru? Acaba hangisi yanlış? Şimdi bizim onlara verdiğimiz bilgiler, o kadar az kalıyor ki! Şimdi şöyle düşünün; şu gençlerin, şu neslin din adamlarını dinleme şansı ne kadar? Bir Cuma namazı olur, nasihat olur. E cumada çalışıyorlar, camiye birçoğu gelemiyor, zaten bırakmıyorlar. Birçoğu da sadece namazı kılıp gidiyor. Vaaz dinleme şansı yok. Peki kardeşim bu insanlar vaaz dinleyemiyor, nasihat dinleyemiyor, dinini nerden öğrenecek?

Bakınız bu da bizim size merhametimizdir. Yani sizi şu ezandan sonra tutmak, bizim size

merhametimizdendir. Başka bir şey değil, eziyet değil.

Şimdi kardeşlerimiz içerisinden, tabi bazıları geliyor. Yahu bu hoca niye bizi göndermiyor diye vesvese veriyor. Öbürleri de aldanıyor. Aldanmayın kardeşim. Şimdi bir düşünün, evlatlarınıza namaz kıl demekle namaz kıldıramazsınız.

Bunların hafızaları kirletildi. İman, imansızlık gibi, yanlış gibi, inanç, inançsızlık gibi, aptallık gibi gösterildi. Nerde? Basında, yayında, okulda v.s yerlerde. Eğitimin tümünde böyle gösteriliyor.

Fakat camide bir din adamı da hakkı söylediği zaman, bizim gençlerimizin çoğu ikiliğe düşüyor. Hadi bakalım çık bu işin içinden, nasıl çıkacaksın? Onun için bu gençlerimizin çok nasihat dinlemesi lazım. Çok, çok aydınlanması lazım, ama hiçte nasihate vaktimiz, zamanımız yok. Ayırmıyoruz ki, aslında zaman çok. Ama ayırmıyoruz.

İşten geldik, televizyon başında saatlerimiz geçer. On iki, birlere kadar yatmayız. Ama bir din adamının yanına gittik mi, şöyle bir iki saat bizi tuttu mu, hemen başlarız söylenmeye.

Yahu bu adam da bizi buldu, bırakmıyor. Çoklarından duyarsınız. E kardeşim evde ne yapıyorsun Eline ne geçti ki? Hayatınız gitti. Elinize ne geçti? Bir şey yok. Sende sensin, bende benim.

İbadet edende bir, etmeyende aynı gibi gözüküyor. Ama yarın görülür ve belli olur.

Allah'u Teâlanın sana verdiği sayısız ikramlardan hiç haberim yok ki. Görünmüyor ki. Hele bir görünse var ya, o zaman camiye hocayı da koymazsınız, öne geçersiniz. Ama bir gün hocadan öne geçiyorlar biliyor musunuz? Geçiyorlar bir gün. Ne zaman? Tabuta konduğu zaman geçiyorlar.

Siz öyle olmayın. Ama sen burada şahadeti diline ezber edersen, orada söylemeyi Cenabı Hak nasip etmez mi? Ama sen burada şahadeti terk edersen, bir kere şahadet getirmekle Müslüman olduğunu zannedersen, o imanın senden alınmayacağını düşünürsen ve o şahadeti terk edersen, o zaman ne oluyor biliyor musunuz?

Peygamberimiz buyuruyor hadisi şerifte; "Bir takım ümmetlerim cehenneme atıldıkları zaman, cehennem ateşi üzerine gelip, onları yakmaya yürüdüğü zaman heybetiyle, onlar feryat edecekler ve Lailaheillallah diyecekler". Ateş duracak, tekrar yürüyecek ve böyle devamlı olarak onlara azap edecek buyuruyor. Cehennemdeki melekler onlara diyecekler ki; siz hangi peygamberin ümmetisiniz ki, siz cehenneme geldiniz ve bu ateşte sizi yakmıyor. Bakın bu namaz kıldığı halde, zikir yaptığı halde, zikirden gafil olan, dedikodu, gıybet veya zamanını boşa geçiren Müslümanlar için bu böyle.

Bakın dikkat edin, namaz kılmayanlar için demiyor. Namaz kıldığı halde zamanını boşa geçiren, lakırdılardan hoşlanan bu insanlar için.

Onlar diyecek ki; yahu biz işte her şeyi yapıyorduk da, her suale cevap verdik de, peygamberimizin adını unuttuk diyecekler. Melekler diyecek ki; siz hangi amelle emir olmuştunuz?

Onlar diyecekler ki; biz namaz kılardık, zekât verirdik, hacca giderdik, oruç tutardık vs. Melekler diyecek ki; yahu siz Muhammed Mustafa'nın ümmetisiniz.

O zaman onlar diyecekler ki; evet, evet bizim peygamberimizin adı, Muhammed Mustafa idi. Ve onlar o peygamberimizin ismini hatırladıkları zaman, cehennemden çıkarılacaklar diye buyruluyor.

Öyleyse unutmamak için, o izi takip etmek gerekiyor. Bu setri avret dediğimiz amelde, bakın toplumda setri avret yok. Sistemde setri avret yok. Öyleyse bizimde setri avretimiz zarurettir. Ve o setri avret dediğimiz kısmımızı, setri avret bir yerde edeptir, hayâdır, imanın kalkanıdır.

Setri avret sadece namazda değildir. Onu da bilin. Örneğin bir hanımın setri avreti, her zaman setri avrettir.

Yani evinden dışarıya çıktığında, başörtüsünü arkaya dolamakla setri avret yapmış olmuyor ki! Zaten sen dışarıya karşı korunacaksın. Yani seni görmesi

haram olan insanlardan sakınacaksın. Allah'ın seni görmesi haram değil ki. Allah senin içini de görüyor, dışını da görüyor.

Yani setri avret sadece namaz için değildir. Onu da bilin. İbadet için değildir. Setri avret'in kendisi ibadettir. Bakın bir hanıma kapanmak farzdır. Farzı ayindir.

Fasıklar diyor ki; hemen bunu söylemişken söyleyeyim, diyorlar ki; Kuranda kapanma ayeti yoktur. Ama sorun kime göre yoktur? Bazı Müslümanlar iddia ediyor, var. **Kardeşim kâfire kapanma ayeti yok bunu iyi bilin.** Kapanma ayeti müminlere var. Kâfire kapanma ayeti yok. O kâfir iddia ediyor; kapanma ayeti yok diyor.

Doğru söylüyor. Kâfire kapanma ayeti yok. Kapanmak müminler için bir şereftir, kâfirler için değil.

İbadet müminler için şereftir, isyankârlar için değil. Zikir, fikir, şükür müminler için bir ödüldür, bir basamaktır, bir rütbedir. Fasıklar için değil. Meseleyi iyi anlayın.

Ama Müslüman diyor; var hocam işte Nur suresinin elli dokuzuncu ayeti. E doğru söylüyorsun da, mümine göre var, kafire göre kapanma ayeti yoktur. Çünkü kafir hakkın muhatabı değildir.

Cenabı Hak buyuruyor ki;

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ اَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ اِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلٰى جُيُوبِهِنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ اِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ اَوْ اٰبَائِهِنَّ اَوْ اٰبَاءِ بُعُولَتِهِنَّ اَوْ اَبْنَائِهِنَّ اَوْ اَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ اَوْ اِخْوَانِهِنَّ اَوْ بَنٖى اِخْوَانِهِنَّ اَوْ بَنٖى اَخَوَاتِهِنَّ اَوْ نِسَائِهِنَّ اَوْ مَا مَلَكَتْ اَيْمَانُهُنَّ اَوِ التَّابِعٖينَ غَيْرِ اُولِى الْاِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ اَوِ الطِّفْلِ الَّذٖينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلٰى عَوْرَاتِ النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِاَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفٖينَ مِنْ زٖينَتِهِنَّ وَتُوبُوا اِلَى اللّٰهِ جَمٖيعًا اَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ Nur 31 ve meali

Mü'min kadınlara da söyle, gözlerini haramdan sakınsınlar, ırzlarını korusunlar. (Yüz ve el gibi) görünen kısımlar müstesna, ziynet yerlerini göstermesinler. Başörtülerini ta yakalarının üzerine kadar salsınlar. Ziynetlerini, kocalarından, yahut babalarından, yahut kocalarının babalarından, yahut oğullarından, yahut üvey oğullarından, yahut erkek kardeşlerinden, yahut erkek kardeşlerinin oğullarından, yahut kız kardeşlerinin oğullarından, yahut Müslüman kadınlardan, yahut sahip oldukları kölelerden, yahut erkekliği kalmamış hizmetçilerden, yahut da henüz kadınların mahrem yerlerine vakıf olmayan erkek çocuklardan başkalarına göstermesinler. Gizledikleri zinetler bilinsin diye ayaklarını yere vurmasınlar. Ey

mü'minler, hep birlikte tövbe ediniz ki kurtuluşa eresiniz!

"Habibim hanımlarına söyle başörtülerini alsınlar. Müminlerin hanımlarına da söyle alsınlar". Kâfirlerin hanımları da alsın demiyor, münafıkların, fasıkların hanımları da alsın diye bir ayet yok ki! Aldanmayın o fasıklara. Siz müminsiniz, mümin kafasıyla düşünmesini bilin. Ama fasıkları dinlerseniz, aklınıza o fasıkların fıskı bulaşır.

"Bir erkeğin, erkeğin avret yerine bakması, bir erkeğin kadının avret mahaline bakmasından daha tehlikelidir" buyuruyor.

Bir gün bir yerde sohbet ediyorum. Hoca gelmişti. Bakın çok hikmetli dikkat edin. Oradakiler de futbola çok düşkün. Bakın ben futbol düşmanı değilim. Ben hakkı söylüyorum.

Dedim ki; bu insanlara futboldan bahsedince bana kızıyorlar dedim. Bu futbolcuların her tarafı açık; hocam siz söyleyin dedim. Helal mi haram mı bu? Hoca bana dedi ki; yahu adamların her tarafı kapalı, neden günah olsun?

Dedim ki; ben sana din adamısın diye soru sordum. Sense bunların istediği gibi konuştun. Onları, o futbolcuları hiç tanımadığın insanları çok sevdiğin için onların bacaklarını kapattın.

Peki soruyorum sana hoca; Mahşerde senin ayıplarını kim kapatacak?

Bak bu insanlar seni din adamı biliyor. Sen onların bacaklarını bir anda kapattın. Adamlar yuvarlanıyor, hayâları görünüyor, yahu nerde bunda setri avret?

Sen Müslüman evladı olduğun halde onları hayranlıkla izliyorsun. Ve onları seyrederken ağzından çıkan sözler, seni imandan çıkarıyor, haberin yok.

Ben sizin imanınızı korumak için konuşuyorum. Yoksa bir futbolcunun düşmanı değilim. Her zaman söylüyorum cemaate; bakın kin, nefret insanın imanını söndürür, karartır. Esasen kin ve nefret şeytanın silahıdır. nefis ve şeytan insanları taraftar sebebi ile birbirlerine düşürüyor; hatta birbirlerini öldürenler dahi oluyor; maalesef bunları da gazete ve televizyonlardan okuyor ve dinliyoruz. Öyle ise şeytanın ve uşaklarının oyunlarına gelmeyelim tuzaklarına düşmeyelim.

Ama biz bir din kardeşiniz olarak imanınızı karartan hastalıkları haber veriyoruz. Dilerseniz seversiniz, dilerseniz sevmezseniz. O sizin meseleniz. Ben vazifemi yapıyorum. Sizin vazifenizde; vazifenizi yapmak ve Allah'a kul olmaktır.

Ne ilgisi var bunun setri avretle?Deme. Çok ilgisi var kardeşim. Sen setri avreti olmayan birine muhabbet edersen, sendeki setri avret'in ne değeri var ki? Edebin soyuluyor, hayân soyuluyor. Mankenlere sevdası olanın setri avret neresinde olur?

Kelamında mı, sözünde mi, imanında mı, ihlasında mı, neresinde setri avret olabilir?

Sen o mankenleri seyrederken Allahuekber diyeceksin, şeytanda mankenleri senin gönlüne sokacak. Hadi bakalım, namazda huzur bul? Nasıl bulacaksın?

Ondan sonra da kaçacaksın. Yahu ben namazda rahat edemiyorum diyeceksin. Şeytanın sana kurduğu tuzakları haber veriyoruz kardeşim. Nefsin kurduğu tuzakları haber veriyoruz.

Ben size birilerine düşman olun demiyorum, düşman olmakla kalbiniz kirlenir. **Ama siz kötülüklere karşı muhabbet ederseniz, Allah'ın rahmeti sizden uzak olur. İbadetin lezzetini tadamazsınız. İhlas ve itikadınız da bozukluk olur. İhlas bozuk oldu mu zaten amel çürüyor.**

Yani temeli çürük bir binanın, siz üstünü ne kadar sağlam yaparsanız yapın çöküyor. İşte ihlassız yapılan bir amelde Allah katına yükselmiyor.

Cenabı hak ayeti kerimenin çoğunda *"Ve egimussulate"* igam ne demek? Namazda yükselmek demektir. Yani namazınızı Allah'a yükseltin. Ne ile? İhlasınızla, itikadınızla. Yani itikatsız bir kulun ameli Allah'a yükselmiyor. Emek zayi oluyor kardeşim. Emek zayi olunca kul da kulluktan tat ve lezzet alamıyor.

Şuna benziyor; çalışıp, çalışıp kar edemeyen bir tüccar gibi. Aynen buna benziyor. O zaman o tüccar da ne yapıyor? Dükkânının kapısını kilitleyip gidiyor,

Onun için emeğinizi zayi ederseniz, o zaman camilerde size karanlık oluyor tekkelerde karanlık oluyor, Kuran kursları da karanlık oluyor. Hakkı söyleyenlerin sözleri de ağır geliyor.

Bütün mesele bu kardeşim. O zaman kıbleyi de göremiyoruz. Efendim kimilerinin kıblesi dedikodu oluyor. Kiminin kıblesi gıybet oluyor. Kiminin kıblesi Avrupa'nın bataklığı oluyor. Kiminin kıblesi mankenler oluyor. Kiminin kıblesi futbolcular oluyor. Ama çok azının kıblesi de Kâbe oluyor.

Kıbleyi Kâbe edinenlerin gönlünde de Allah oluyor. Kıbleyi Kâbe edinenlerin gönlünde Resulullah var. Kıbleyi Kâbe edinenlerin gönlünde Allah'ı ve Resulünü sevenler var.

Cenabı Hak kıbleyi Kâbe edenlerden, gönlünü Allah'a çevirenlerden eylesin. Bütün ecdadımıza rahmet eylesin. Hayatta bulunanlarımıza sıhhat ve afiyetler bahşeylesin. Korktuklarımızdan emin, umduklarımıza nail eylesin. Allah rızası için El Fatiha!

NE GÜZEL OLUR EY YÜCE RABBİM

Muhabbeti gıda özüme damlasa
Pir anlarımdan destur buyrulsa
Aşkı ilahiyle yollar açılsa
Ne güzel olur; Ey Yüce Rabbim.

Yeryüzünün arşı o Beytullah'a
Sarılsam ağlasam hem doya, doya
Orada berat alsam suçuma
Ne güzel olur; Ey Yüce Rabbim.

Ümmet derdi ile yansam derdimi
Döksem zatına her kederimi
Halledilse ümmet dertleri
Ne güzel olur; Ey Yüce Rabbim.

Bakıp Beytullah'a dursam niyaza
Kabul olunsam orda huzura
Duamı kabul eylesen ol yüce hüda
Ne güzel olur; Ey Yüce Rabbim.

Altın oluğundan rahmetin görsem
Rahmet çeşmende ruhum yıkasam
Gönül evime zatını alsam
Ne güzel olur; Ey Yüce Rabbim.

Orada zehirlerim bala çevrilse
Dikenlerimde güle çevrilse
Cümle müşkülatlarım hale çevrilse
Ne güzel olur; Ey Yüce Rabbim.

Beytullah civarında dönsem aşk ile
Tavaf deniyor onun adına
Erişsem orda mana tadına
Ne güzel olur; Ey Yüce Rabbim.

Yedi sayı tamam eylesem
Bismillah, Allahuekber deyu selamlasam
Selamladığım zatın ile görüşsem
Ne güzel olur; Ey Yüce Rabbim.

Muhabbet alarak dursam feryada
Kulluğunda bulunsam her saniyemde
Razıyım dese ol zatın bana

Ne güzel olur; Ey Yüce Rabbim.

Her zaman yalvarsam yüce zatına
Yanaşarak yapışsam altın halkana
Kabul eylesen dualarım orada
Ne güzel olur; Ey Yüce Rabbim.

Hacer-ül Esvet derler bir cennet taşı
Onu öpenlerin şirindir başı
Tadını alarak döksem gözyaşı
Ne güzel olur; Ey Yüce Rabbim.

Her hali muhabbet mana deryası
Yerleştir sen gönlüme mana ihlâsı
Çekem her zaman ilahi yası
Ne güzel olur; Ey Yüce Rabbim.

Arafat'a doğru erişse yolum
Arafat da vahdet olsa bu can bülbülün
Zatın ile hem dem olsa bu gönlüm
Ne güzel olur; Ey Yüce Rabbim.

Muhabbetle dursam divanı vakfeye
Yalvarsam daima yüce zatına
Kullukta karar kıldırsan garip gönlüme
Ne güzel olur; Ey Yüce Rabbim.

Arafat da cümle hacı birleşir
Tövbenin asrı esrarı kalbe yerleşir

Seven ayrılar orda birleşir
Ne güzel olur; Ey Yüce Rabbim.

Müzdelife derler dua makamı
Orada bir küçük vakfe haccın erkanı
Taş toplar oradan cümle hüccacı
Ne güzel olur; Ey Yüce Rabbim.

Bir muhabbet ile minaya yol açılır
Hacılar gönlüne rahmet saçılır
Zalim nefis şeytan orda taşlanır
Ne güzel olur; Ey Yüce Rabbim.

Minada hüccaclar şeytan kastına
Atarlar taşları onun üstüne
Nefsimi taşlasam aşkı şevkinle
Ne güzel olur; Ey Yüce Rabbim.

Kurbanı keserek şükrüm eda eylesem
Cümle kir paslardan lütfunla yıkansam
Beraatı elime lütfunla alsam
Ne güzel olur; Ey Yüce Rabbim.

Hira dağında görsem resul izini
Muhabbetle öpsem mübarek elini
Sevdirse bana da gerçek emirlerini
Ne güzel olur; Ey Yüce Rabbim.

Varlığımı sersem orada yere

Çağırsam yüce zatını inleye, inleye
Emrini tutsam orda lütfundur diye
Ne güzel olur ey yüce rabbim.

Halil İbrahim biçare derki naçarım
Tutsan elinden zatı hünkârım
Kaynatsan gönlümden hayat pınarın
Ne güzel olur; Ey Yüce Rabbim.

SOHBET - 7

HALİL İBRAHİM KUL HOCA EFENDİNİN

2009 ramazan ayında istanbul SancaktepeTepe camisinde yapılan, bir sohbetidir.

VAKİT NİYET

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

فَاِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلٰوةَ فَاذْكُرُوا اللّٰهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلٰى جُنُوبِكُمْ فَاِذَا اطْمَاْنَنْتُمْ فَاَقِيمُوا الصَّلٰوةَ اِنَّ الصَّلٰوةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا

Nisa- 104 ve meali

Namazı kıldınız mı, gerek ayakta, gerek otururken ve gerek yan yatarak hep Allah'ı zikredin. Güvene kavuştunuz mu namazı tam olarak kılın. Çünkü namaz, Mü'minlere belirli vakitlere bağlı olarak farz kılınmıştır.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

فَالِقُ الْاِصْبَاحِ وَجَعَلَ الَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

En'am 96 ve meali

O, karanlığı yarıp sabahı çıkarandır. Geceyi dinlenme zamanı, güneşi ve ayı da ince birer hesap ölçüsü kıldı. Bütün bunlar mutlak güç sahibinin, hakkıyla bilenin takdiridir (ölçüp biçmesidir).

وَهُوَ الَّذِى جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِى ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا الْاٰيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

En'am 96 ve meali

O, kara ve denizin karanlıklarında yolunuzu bulasınız diye sizin için yıldızları yaratandır. Bilen bir toplum için âyetleri ayrı, ayrı açıkladık.

Cenabı Hak günümüzü mübarek eylesin. Ömrümüzün tamamını hidayet, mağfiret ve rahmet üzerine eylesin.

Nerede kalmıştık? Hadesten taharet, Necasetten taharet, Setri avret, İstikbali Kıble, Vakit-i işlemiş niyette kalmıştık.

Dedik ki; Vakit, her şeyin bir kelime manası vardır. Bir de o mananın içerdiği ilahi bir alım var, bir güç var.

Biz genelde bu camide yaptığımız sohbetlerimizde kelime manası üzerinde değil de, gaye ve meramı üzerinde konuştuk.

Vakit bir namazın vaktinin girmesi, yani bir emrin işlenme vaktinin gelmesi demektir.

Efendim Kurban kesme vakti, namaz kılma vakti, Ramazan'ın girdiği vakit, çıktığı vakit v.s. topluca bunların adına biz vakit diyoruz.

Şimdi Vakit ne demekti? Vakit emre hazır olmaktı. Hadesten taharet, Necasetten taharet, Setri avret, İstikbali Kıble? Allah'ın divanına hazırlanma çabası, gayreti, arzusudur. Bütün bunların temelinde yatan sır esrar Allah'ın davetine ben hazırlanıyorum, hazırım. Gideceğim, gidiyorum.

Yani bütün bunların ana temeli hedefi bu.

Toplum olarak, millet olarak bu temellerden koptuğumuz için, şimdi cami cemaati olsun, tekke cemaati olsun, Kuran kursu olsun, yani hedeften koptuğu için namazını kıl gönder.

Nasihate geldi mi, olmaz. **Nasihat nedir? O yapılan fiili ibadetin önemini anlamak, anlatmaktır.**

Mesela Rüku nedir, secde nedir? Amacım ne? Yani benim bu Rükûdan, secdeden, tespihten, Kuran'dan veya camiye gelmemde amacım nedir? Biri beni zorluyor mu?

Gelmezsem döven var mı? Gidersem alacağım nedir? Yani bütün bu meselelerin hesabını yapmak, idrak etmek, anlamak lazım.

İnanın ki; aziz kardeşlerim gayeyi anlayamadığımız için, anlayana dil uzatmak, taş atmak

gibi dalalet bizim toplumumuzun sanatı haline gelmiştir.

Biz bu toplumda inanın ki en büyük darbeyi de bunlardan alıyoruz.

Yani Müslüman'ın Müslüman'ı beğenmemesinden, Müslüman'ın Müslüman'ı suçlamasından alıyoruz. Ve dikkat edin, televizyonlarda, gazetelerde hiçbir kâfir, bir kâfire atıyor mu? Dikkat edin, hiçbir kâfir bir kâfiri atmaz. Ben şahit olmadım.

Zamanıyla İstanbul'un bütün gelirini dostlarına akıtan, bir belediye başkanı geçti. Yandaşları, millet meclisinde onayladılar, belediye başkanlığının düşmemesi için. Görüyor musunuz? Hiçbir isyankâr isyankârı atmıyor. Birbirini atan yalnız şu Müslümanlar.

Onun için de iflah olmuyoruz. Neden? Çünkü amacı bilmiyoruz, gayeyi bilmiyoruz. Sen namazımı kıldır, gerisine karışma.

O zaman geç kıl kardeşim. Geçer kılarsın. Daha hocaya ne ihtiyacın var, hacıya ne ihtiyacın var, amire ne ihtiyacın var, memura ne ihtiyacın var.

Bakın zaman, zaman sohbetlerde genelde söylüyorum, bir Müslüman'ın evine din adamını Kuran oku diye çağırması çok ayıptır. Yani bir Müslüman'ın bir hocayı gel benim evimde Kuran oku diye çağırması çok ayıptır. Bir Müslüman Kuranını kendisi okur. Bir din adamını, bir hocayı, bir Müslüman evine davet

ediyorsa, onu nasihat için, dinini anlatması için evine davet etmelidir.

Kuranı herkes okur. Ama onu herkes anlatamaz, anlayamaz. Anlamak çok zor.

Rasulullah efendimiz buyuruyor; **"Sizin en hayırlınız, Kuranı öğrenen ve öğreteniniz"** buyuruyor. Bakın dikkat ediniz, okuyan ve okutan demiyor, çok enteresan bir söz. Öğrenen ve öğretendir buyuruyor. Bir insanın Kuranı Kerimi öğrenmesi, harfiyle olmayabilir. Bir insan Kuranın bir harfini dahi bilmez.

"Ama onun emrine tabi olur, Allah'ın en büyük velilerinden olabilir. Çok enteresan, fakat peygamberimiz kendi ismini yazmasını bilmiyordu. Ama bizim insanlarımız kelimeyi anlamak istemiyor, düşünmek istemiyor.

Yani okuyan ya da okutan demiyor Allah Resulü. Öğreneniniz ve öğreteniniz buyuruyor.

Mesela bir Müslüman namaz kılıyorsa, Kuranı biliyor demektir. Kuran yüzüne okuyamayabilir. Ama namaz kılıyor kardeşim. Kuranı biliyor, neden?

E, emrine itaat etti be kardeşim. Oruç tutuyor, kuran okumak demektir. Yani Kuran okumanın esası Allahın emrine itaat etmektir; Kuranı yüzüne okuyor ama ameli ihlası itaati yoksa bu kul asi ve isyankar biridir; siz buna Kuran biliyor diyorsanız o zaman sizin Kurandan habersiz olduğunuzu ilan etmiş olursunuz.

Yani Kuran okumak Allah'a itaat etmenin adıdır. Ama öğrenmek ayrı bir şey, öğrenirse bir insan öğretir. O toplumu eğitir. Yanlışı düzeltir. Yani öğrenmekle, okumak arasında çok büyük fark var. Okumak öğrenmek değildir.

Öğrenmek; bir meselenin sırrına agâh olmak demektir.

Mesela bugün bizim namazı bilmeyenimiz yok. Herkes kılar. Şu çocuk bile babasından görmüştür, yatar kalkar. Yani fiilen, şeklen namaz kılmasını öğrenmiştir. Ama namazı biliyor mu? Bilmiyor. Büyüğümüz, küçüğümüz bakın namazdaki hedef nedir, amaç nedir, gaye nedir bilmiyor.

Mesela namazda Allahuekber dedik, Allah'u Teâlâ'nın gösterdiği Kâbe'ye döndük.

Nerde?

Dünyanın neresinde olursanız olun. Bütün Müslümanlar aynı anda tek bir kıbleye dönüyor.Bizi tek kıbleye döndüren Yüce Rabbimiz bize şu mesajı vermektedir. Ey Müslümanlar benim emrime itaat edin. Fasıklara, cahillere itaat etmeyin, hepiniz bir kıbleye dönüyorsunuz. Hepiniz bir kitabı okuyorsunuz. Hepiniz bir peygambere inandınız.

Öyleyse namazdaki birliğiniz gibi, ahlakta, edepte, hayâda, imanda, İslam'da, davada birlik istiyorum demektir.

Yoksa döndüm kıbleye, kıblem Kâbe demekle olmuyor. O gayeyi anlamak lazım. O gayeyi anladığınız zaman, düşman sizin önünüzde secde eder.

Bakın şu Ramazanda Müslümanlar Allah'ın bir oruç emrini yerine getiriyor, bütün basın, yayın Müslüman'a secde ediyor. Görüyor musunuz? Kitap dağıtıyorlar, hepsi ezan okuyorlar, Kuranı Kerim okuyorlar, meal veriyorlar, veriyorlar da veriyorlar.

Bir Müslüman Allah'u Teâlâ'nın bir emrini yerine getirmekle Allah'u Teâlâ bütün kâfirleri Müslüman'a secde ettiriyor.

Ya bütün emirleri yerine gelse, dünya senin önünde eğilir Müslüman. İşte biz amacı bilmediğimiz için, bilenleri de dinlemediğimiz için, maalesef biz dünyanın önünde, menfaatin önünde, maddenin önünde, şöhret ehlinin önünde, şehvet ehlinin önünde eğiliyoruz.

Hatta ben bir gün, birinin işini yapıyorum ismini söylemeyeyim, çok da zengin. Öyle ki, binanın üstüne göbek taşlı, hamam yaptırdı. Binanın üstüne göbek taşlı, hamam ki; etrafında onlarca insanın soyunup giyineceği odalar ve eğlence merkezi yaptı.

Ve o adam geldiği zaman işçileri, binanın önünde asker gibi iştimaya geçerdi. Ben kendimi bildim bileli zenginlere itaat etmeyi sevmem. Zaten peygamberimiz de buyuruyor;

"Bir Müslüman zengine zenginliğinden dolayı itaat ederse imanının üçte biri gider. Eğer onun önünde saygıyla eğilirse, imanının tamamı ondan gider" buyuruyor.

Ben zaten götürü yapıyordum işlerini. Ben çalışırken geliyordu yanıma, kolay gelsin diyordu. Ben hoş geldin diyordum. Arkamı bile dönmüyordum. İşime devam ediyordum. Birkaç defa böyle oldu. Benim haberim yok hadiseden, tabi ben de onun işini ikinci elden aldım. Götürü yapıyordum. O bana işveren firmaya demiş ki; siz oraya nasıl adam koydunuz?

Demişler ki ne oldu bir yanlış mı yaptı?

Demiş ki; hayır, çok usta. Fakat ben oraya adamı kovmaya gidiyorum, fakat ben adamın, yanına gittiğim zaman bacaklarım titriyor, sultan diyorum, başka bir şey diyemiyorum demiş.

Hakikaten de adam bana hep sultan kolay gelsin derdi. Eskiden sultan diye padişahlara diyorlardı. Bir de İslam devletlerinde Evliyaullah'a Sultan derlerdi.

Öyle bugünkü gibi hanımlara sultan demezlerdi. Bizim hanımların adı, hanımdı, hatundu. Bayan falan değildi yani. Bizim hatunların ismi değişti. Değerleri ayakaltına düştü. Bakın bacı derdik. Bacı öldü, abla geldi, değeri ayak altına gitti.

Baba gitti, Peder geldi, değeri ayakaltına düştü. Şimdi vatandaş babasına baba diyemiyor, Peder diyor.

Hâlbuki Peder'i Hıristiyanlar Papazına diyor. Senin baban bu kadar düştü mü be Müslüman evladı.

Gayeyi, meramı bilmezsek, felaket uçurumlarına doğru gideriz. Kimse de bizi kurtaramaz. Onun için, şu Müslümanların haline bakıyoruz. Şehvet önünde eğiliyor, şöhret önünde eğiliyor.

Şimdi dikkat ediniz, eğer siz gerçekten Müslüman olursanız, Resulullah efendimiz buyuruyor ki;

"Müminin ruhunda, imanında heybet vardır. Eğer o Emri Bil Mağruf yapmazsa, hakkı söylemezse o heybet ondan alınır, kâfirlere verilir. O zaman o kâfirlerden kaçacak yer arar" buyuruyor.

Ve bugün öyle bir duruma geldik. Müslüman kâfirden kaçacak yer arıyor. Ama kâfir Müslüman'ın imanında ki; heybetinden korkuyor. Ama Müslüman farkında değil maalesef.

Bir gün aynı şekilde, yine Etilerde, lüks bir yerde, bir villanın tadilatını yapıyorum. Villa sahibi de bana birkaç sual sordu. Bende suallerine ilmi cevaplar verince, öfkelendi; ama öfkesini de belli etmemeye çalıştı; fakat baktı ki karşısındaki biraz bilgili; bu defa rica ve yakarma üslubu ile içinde ki zehirini kusarcasına, şöyle dedi. Yahu Allah rızası için şu sakalını kes dedi bana.

Dedim ki; "Benim sakalımın sana ne zararı var"

Dedi ki; yahu bana zararı yok.

E o zaman derdiniz ne dedim?

Dedi ki; sizin bu sakalınızı gören Avrupalılar bizi Avrupa birliğine almıyor dedi. O yaşlıların beyaz sakalı varsın olsun. Onlardan Avrupa'nın korkusu yok. Senin gibi bu siyah sakallılar var ya dedi, Avrupa'nın ödünü koparıyor.

Bu yüzden bizi Avrupa birliğine üyeliğe almıyorlar dedi. Görüyor musunuz? Ama sen Müslüman bir genci gördüğün zaman, tıpkı Avrupa korkakları gibi oğlum bu yaşta bu sakal ne? Diyebiliyorsun Müslüman. Veya sakallı diye çağırabiliyorsun.

Hâlbuki o sakallı dediğiniz, keçi sakallı değil dikkat edin. Peygamber sünnetini taşıyor. Peygamber sıfatına bürünmüş. Belki onun hatası olur, kusuru olur kardeşim. Kusursuz kul olmaz, onu söylüyoruz. Kusursuz kul olmaz.

Onun için büyüklerimiz buyuruyor ki; "Kusursuz dost arayan yalnız kalır". Dost bulamaz. İnsanoğlu kusur doludur. Rasulullah efendimiz buyuruyor: "Bir insanın iyiliği kötülüğünden fazlaysa o insan iyidir". Ama bir insanın kötülüğü iyiliğinden fazlaysa o insan kötüdür.

Hani Mahşer günü teraziye koyacaklar ameli, günahla sevap denk geldiği zaman o insan kurtarıyor.

Bakın peygamberimizin sözü de buna, tekabül ediyor. Terazide günah sevap, denk geldi mi cenneti kazanıyorsunuz.

Ama günah ağır geldi mi, tamam. Allah muhafaza eylesin. Onun için bir insanın iyiliği fazlaysa o insan iyidir.

Kul Arapçada acizlik demektir. Yani kul muhtaç demektir. Muhtaç olan biri hata yapmaz mı kardeşim?

Ben Allah'ın kuluyum diyoruz ya, ne demek bu? Ben Allah'ın muhtacıyım, dilencisiyim manasında bir söz bu.

Hem muhtacım diyeceksin, hem acizim diyeceksin, hem suçsuzum diyeceksin. Bir kaba sığmaz ki bu davranış.

Peygamberimiz buyuruyor; **"Ben günde yüz defa tövbe ediyorum, siz daha fazla tövbe edin".**

Peygamberimizin günahı neydi ğünde yüz defa tövbe ediyordu. Niye Allah'a kulluğunu bilen insanlar Allah'a karşı her halinin hata olduğunu biliyorlar.

Yine büyüklerimiz buyuruyor;

"Suçunu en çok bilen, en çok âlim olan kişidir". Hakkı bilmeyen bir insanın, haktan uzak bir kişinin, suçundan haberi olmaz ki. Adam daha bir kere secde etmemiş fakat diyor ki; o namaz kılıyor da ne oluyor ki, işte şöyle, şöyle günahları var diyor.

O hacı ama şöyle, şöyle hataları var diyor. Sen de bir hacca gitsene. O kadar paranı versene. Hadi

göreyim bakalım, o kadar yiğitliğin varsa. Paranı verip araba alırsın, yazlık alırsın, gezer, tozarsın. Hadi bir de Allah için ver bakalım o ibadet mabedine, git bakalım hacca.

Hac o kadar kolay bir ibadet değil. Hac sizin duyduğunuz gibi bir zevk meselesi değil. Çok zor ibadettir. Ama Umreye gidersiniz, Umre zevktir. Yani Umre zevkli bir ibadettir. Gidersiniz, zevkinize göre gezebilirsiniz. Cenabı Hak Hacca gidenlerden, haccın sırrına vakıf olanlardan eylesin. Dualarını da bizler hakkında kaim eylesin.

Dedik ki vakit, niyet. Şimdi bir Müslüman vakti bekliyor. Neyin vaktini? Allah'u Teâlâ'nın davet vaktini.

Efendim bir vakitte var ki, o vakitten sonra ne bir davet var, ne bir hizmet var, ne de ibadet var. O vaktin ne olduğunu biliyor musunuz?

Ecel vakti ecel. Öyleyse o ecel gelmeden, Allah'u Teâlâ'nın tahsis ettiği günlük beş vakit davete icabet etmek gerekiyor. O ecel vakti geldiği zaman, hazırlık yok.

Öyle ki, Azrail tutunca yakanı bana biraz fırsat ver diyemezsin ha.

Ama bu gömleğimi yeni aldım, arabamı yeni aldım, biraz bineyim diyemezsin ha.

Genç, ihtiyar demez, tutar, götürür. Bu fani dünyadan varıp uçurur,

Kabir çukuruna bir, bir düşürür. Düşürmeyin o çukura diyemezsin ha.

Kabrin karanlıktır, ışık tutan olmaz. Bağırsan, çağırsan işiten olmaz.

Yiyip, içemezsin bir gıdan olmaz. Bırakmayın beni bu karanlıkta, diyemezsin ha.

Altında yanıyor cehennem odu, üstüne Sıratı yaradan kodu.

Yalvar yaratana kesme umudu. Amelsiz cenneti bulamazsın ha.

Baksana tarihe Âdemden beri, kara toprak yuttu hep peygamberleri.

Şu kara toprağın altıdır insanın yeri. Girmem oraya diyemezsin ha.

Ecel sana çalar bir acı gayda. Oğlun, kızın ağlar, sızlar ne fayda.

Bütün servetini yatırırsın üç metre beze. Bindirirler bir cansız ata.

Bırakırlar, kabir çukuruna. Eşine dostuna beni bırakmayın diyemezsiniz ha.

Böyle bir imkân verilmiyor. O vakit gelmeden, Allah'u Teâlâ'nın vermiş olduğu bu vakitlere güzel, güzel riayet edelim. Riayet etmesini bilelim. Vaktin anlamını bilelim.

Bakın dikkat ediniz, her şeyin bir çaresi vardır, ama israf edilen, kaybedilen zamanı, geri getirme imkânı yoktur. Zaman gitti mi geri gelmiyor.

Bir de genç kardeşlerim şunu düşünüyor; hele ben biraz yaşlanayım da ibadet ederim. Edersin belki. Yaşlanınca yataktan kalkacaksın, donarsın. Dizin tutmaz, camiye gelesin. Belin tutmaz, ayağa kalkıp namaz kılasın.

Gözlerin görmez sağı solu, seçip bulasın. Tahammülün olmaz ibadette daim olasın.

Tahammülün yok. Çünkü beden kendine yük oluyor. Ama gençken, istediğiniz camiye gidebilirsiniz. İstediğiniz mekânda, dilediğiniz hocalardan faydalanabilirsiniz.

Ama yaşlanınca öyle bir zamanınız yok. Onun için gençlik gitmeden, gençliğin kıymetini bilin. Ölüm gelmeden hayatın kıymetini bilin.

Mesela derler ya bizim Müslüman kardeşlerimiz. Kıyamet kopacak, kıyamet kopmadan Deccal gelecek, İsa (a.s) gelecek. Toplumda bunlar hep anlatılıyor.

Doğru mu? Doğru. E peki kardeşim hadi diyelim Mehdi geldi. İsa'da geldi.

Peki, sen İsa'nın askeri mi olacaksın? Mehdi'nin yanında mı olacaksın? Yoksa İsa (as) yada Mehdinin karşısında mı olacaksın? Aslında konuşulması gereken bu. Onun alnında ben İsa'yım yazmayacak ki? Ben Mehdiyim diye de yazmayacak. Veya sen Mehdi'nin zamanına denk gelecek misin? Deccala rast gelecek misin?

İnsanlar kıyametteki Deccalı bekliyor. Resulullah efendimiz buyuruyor ki; "Hiçbir peygamber yoktur ki, ümmetini Deccala karşı uyarmış olmasın".

Yani her peygamber zamanında bir Deccal geliyor. Her asırda Deccal gelmiş. Bu asırda göster, göstereyim. Çok kolay; Deccalı göstermek; ama deccalı anlamak çok zor. Peygamber efendimiz buyuruyor; "Deccalın yetmiş milyon askeri olacak". Bakın ağızdan çıkanı kulak duysun. Yetmiş milyon asker ne demek?

Bugün dünya devletlerine bakıyorsunuz, yetmiş milyon sayısı olan çok az ülke var. Yetmiş milyon askeri bu Deccal nerede bulacak? Hemen söyleyeyim bakın Irak savaşında bütün Avrupa birliği toplandı. Bütün Hristiyan âlemi dahil oldu. İşte sana Deccal. Niçin anlamıyorsun? Yada niçin anlamak istemiyorsun kardeşim?

Her asrın bir Deccalı var. Deccalın askeri kimdir? Müslüman'ın önünü engelleyen, kâfire destek veren, her yetkilinin adı, deccal yada deccalın uşağıdır, memurudur, amiridir. Öyle bileceksin. Yoksa çok ararsın Deccalı, çok ararsın, ayrıca deccala asker olursun ama haberin olmaz.

Mehdiyi de çok ararsın ama Mehdiye düşman olursun, haberin olmaz. Mehdiye düşman olanın veya İsa'ya düşman olanın ne olacağını da bilirsiniz. Onun için uyanık olun.

Her asrın Deccalını iyi tanıyın. Kâfirini iyi tanıyın. Ve niyet dediğimiz zaman hayır ile şerri fark edebilmek için Allah'ın huzuruna çıktığınızı bilin.

Niyet diyoruz. Karanlığı aydınlatma niyeti. İman ışığını yakma niyeti. Hak ile batını seçme niyeti. Küfür ile imanı terk etme niyeti. Cenabı Hakka kul olma niyeti var bütün amellerin içerisinde. Sadece namaza niyet ettim değil, o senin kıldığın namaz sana küfür ile imanı tanıtmıyorsa, küfre oyuncak olursun

Bakın bütün dünyanın önünde şu anda Müslüman rezil oldu. Namuslarımız rezil oldu. Bugün Afganistan da Irak'ta veya Çeçenistan'daki kardeşlerimiz, bunlar bizim bacılarımız kardeşimiz bunların. Namusları gitti, canları gitti, malları gitti. Bugün onların başına gelenler Allah korusun yarın bizim de başımıza gelebilir. Ama sen ben uyanmazsak başımıza gelir.

Bakın dostu düşmanı tanımayan Müslümanların hali nice oldu, Allahın kendilerine olan yardımını göremediler de başlarındaki vatan hainini dinlediler.

Biliyorsunuz halk küfre karşı koydu öyle ki, dedesinden kalma av tüfeği ile füzelerin düşüremeyeceği savaş helikopterlerini düşürüyorlardı.

Allah'u Teâlâ ne kadar yardım etti, görüyor musunuz? Ama kâfir dedi ki, siz çekilin, benim sürprizim var. Yani düşmanın karşısına imanıyla duran, kadınıyla, erkeğiyle düşmanın karşısına çıkan,

Müslüman'a dedi ki, öndeki liderleri, siz çekilin sürprizim var dedi. Müslüman'ı çekti. Müslüman da onu dinledi.

Neymiş sürprizi? Kâfirin hiç birini öldürmeden, ülkeyi teslim etmekmiş. Ve yaptı görüyor musunuz? Bizim ülkemizde Saddam yok mu zannediyorsunuz? Ama siz Saddamları tanımazsanız, o zaman ülkemiz onlara döner.

Niyet diyorum Niyet. Bakın bunlar daha namaza gelmeden, Allah'ın divanına durmadan, Allah'ın dostunu, düşmanını tanıma niyeti olması lazım. Yoksa kurtuluş yok. Daha henüz namaz için Allahuekber demeden Allah'ın dostunu, düşmanını seçme niyetini kalbine, gönlüne yerleştirmek zorundasın.

Eğer böyle olmazsa, o kıldığın namazla kâfirler alay ediyorlar. İmanınla alay ediyorlar. Kâfir şarkı yazmış, Müslüman'ın kızını oynatan, dans ettiren. Tecavüz eden kâfiri gördünüz televizyonlarda. Bir de bu memleketin basını İngiliz kâfirinin Iraklı bacımıza tecavüzünü bize şarkı olarak dinlettiler.

Müslüman. Cemaat olmazsa imamın değeri ne? İmam olmazsa cemaatin değeri ne kardeşim? Sen imamı değerlendireceksin, imam da seni değerlendirecek. Sen camiyi değerlendireceksin, cami de seni değerlendirecek.

Cenabı Hak niyetimizi razı olduğu niyetlere ilhak eylesin. Bozuk niyetlerimizi düzeltmeyi nasip

eylesin. İçimizi, dışımızı Hadesten, Necasetten, ve Cenabı Hakkın sevmediği bütün kötülüklerden temizlemeyi nasip eylesin.

Cenabı Hak Resulüyle beraber olmayı nasip eylesin. Allah rızası için El Fatiha.

Güzel söz
Güzel kardeşim ibadetin sevabına değil; sırrına talip ol ki; yüce ievla seni ibadetlerin sırrı ile şereflendire; Sevap dediğin nimet ibadetin gölgesi gibidir. insanın gölgesi nasıl bedenden ayrılmıyorsa senin iyiliklerinin ve ibadetlerinin sevabı da asla ve asla senden ayrılmaz. Çünkü Allah (c.c) kimsenin hakkını yemez; bundan emin ol.   Halil İbrahim Kul

SOHBET - 8

HALİL İBRAHİM KUL, HOCA EFENDİNİN

2009 ramazan ayında istanbul Sancaktepe Tepe camisinde yapılan, bir sohbetidir.

İFTİDAH TEKBİRİ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾
اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾ اَلرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ﴿٣﴾ مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿٤﴾ اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٥﴾ اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٦﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴿٧﴾

Namazın dışındaki rükünleri bitirdik, içindeki Şartlara geliyoruz.

Namazın içindeki şartlardan ilki; İftidah tekbiri. Kıyam, Kıraat, Rüku, Sücud, Kade-i Ahire olmak üzere altı şartımız var.

İftidah tekbirinden başlamışken şunu da Müslüman kardeşlerimize hatırlatmakta fayda görüyorum;

Namaza başlarken **Allah-ü Ekber derken. Allah lafzı farz, ekber lafzı vacip, elimizi kaldırmak sünnet, kulağımızın yumuşaklığına başparmaklarımızı değdirmek de müstahab'dır.**

Yani biz namaza dört şey ile giriyoruz.

Farz, Vacip, Sünnet ve Müstahab

Yeri gelmişken hatırlatalım, bazı televizyonlarda çıkan bazı hokkabazlar var, dinimizi tahrip etmek için, sünneti tahrip etmek için, ümmeti aldatmak için şöyle diyenler var;

Sünnetleri terk edin, kaza namazı kılın diyen hokkabazlar var. İyi biliniz ki bu gibi fasıklar diyor ki; Muhammed'in aklı yetmiyor. Allah onu yanlış gönderdi, veya peygamberlikten azl etti yerine ben geldim demek istiyor.

Yani sünnet'i terk edin kaza namazı kılın diyenlerin söylediği sözün gerçek manası şudur. **Sizin peygamberinizin hükmü kaldırıldı, artık ben varım beni dinleyin diye aklını ilah edinen veya maddeyi ilah edinen, veya şöhreti ilah edinen, bazı hokkabazların alametidir. Bu ümmetin sünnet ahlakını tahrip etmek**

için sünnetten ayırmak için böyle bir yola başvuruyorlar. Tabi siz bunlara aldanmıyorsunuz! Dikkat ediniz namaza neyle giriyorduk? Dört şey ile Farz, Vacip, Sünnet, Müstahab. Şimdi siz elinizi kaldırmadan namaza başlasanız, kim sizin namaz kıldığınıza inanır? Veya bakın farz namazı içerisinde, başlarken dahi sünnet ile başlıyorsunuz. Görüyor musunuz? Allah-ü Ekber derken elimizi kaldırıyoruz sünnettir. Yani sünnetsiz namaza giremiyorsunuz. Rükuya varıyorsunuz, rükuya eğilmek farz, bir defa Sübhane Rabbiyel Azim diyecek kadar rukuda kalmak vacip, üç defa Sübhane Rabbiyel Azim demek sünnettir. Görüyor musunuz?

Siz sünnetsiz bir namaz kılamazsınız! kılabilecek birini de bana gösteremezsiniz.

Yani kitap ve sünnet iç içedir, bunları birbirinden ayırmak isteyen kâfir olur, dinden çıkar. Bana sünnetsiz bir namaz kıldıklarını göstersinler, bende onların dediklerini onaylayım. Gösteremezler, çünkü sünnetsiz bir namazı Allah kabul etmez.

Bakınız Cenabı Hak Kuranı Kerimde namazı tarif etmiyor. Dikkatinizi çekiyorum, namazı Allah Resulünün dilinden tarif ediyor. Kuranı Kerimde namazın tarifini bulamıyorsunuz.

Öyleyse Cenabı Hak şu mesajı veriyor; Ey bana ve Kurana inanan kullarım, bu kitapta benim emrimi, Habibimin uyguladığı gibi uygulayın. Mesajı veriyor.

O size nasıl gösteriyorsa o şekilde uygulayın. Cenabı Hak bir ayeti kerimede buyuruyor:

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَمَا اٰتٰيكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهٰيكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

Haşr-7 ve meali

Peygamber size ne verdiyse onu alın, neyi de size yasak ettiyse ondan vazgeçin. Allah'a karşı gelmekten sakının. Şüphesiz, Allah'ın azabı çetindir.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

وَالنَّجْمِ اِذَا هَوٰى ﴿١﴾

وَحْيٌ يُوحٰى ﴿٤﴾ عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوٰى مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا

غَوٰى ﴿٢﴾ وَمَا يَنطِقُ عَنِ الْهَوٰى ﴿٣﴾ اِنْ هُوَ اِلَّا

Necm – 1.2.3.4.5

1) Batmakta olan yıldıza yemin olsun ki; 2) Arkadaşınız Muhammed, sapmamış ve azmamıştır. 3)O kendiliğinden konuşmaz 4) Onun konuşması ancak kendisine bildirilen vahy iledir.

5)Ona, kuvvetleri çok güçlü olan öğretti

"Habibim size ne getirdiyse onu alın! Demekle kalmıyor O ne konuşuyorsa ona bildirilen vahiy ile konuşur." Yani Cenabı Hak peygamberimizin her kelimesinin altına mührünü vuruyor, imzasını atıyor.

"O benim emrim ve rızamın dışında bir kelime konuşmaz, ne konuşuyorsa ona ben vahy ediyorum." O aklından konuşmaz.

Cenabı Hak onaylıyor, ama bugünün bazı fasıkları bazı hokkabazları televizyonlara çıkıyorlar, sünneti terk edin kaza kılın. Kaza kılmayın demiyoruz ki, sabaha kadar kaza namazını kıl!

Ama sünneti terk edersen bil k; Rasulullah da seni terk eder. **Sünnetleri terk edersen bil ki Allah da senin farzlarını kabul etmez!**

Çünkü fasıklar ilk önce nafile ibadetlere çatarlar, nafile ibadetleri terk ettirirlerse sünnetlere çatarlar, sünnetleri de terk ettirirlerse seninle alay ederler.

Çünkü sünnetsiz din alay edilmeye mahkûm olur. Sünnetsiz bir dini anlamak mümkün değildir. Zaten sünnetsiz bir din de olmaz. Hatta, sünnetsiz Kuranı Kerimi anlamak dahi mümkün değildir.

Burada bir örnek vereyim; herkesin bildiği bir sureden örnek vereyim. Peygamberimiz hakkında nazıl olan bir sure.

Cenabı Hak buyuruyor;

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ﴿١﴾ وَوَضَعْنَا عَنْكَ وِزْرَكَ ﴿٢﴾ اَلَّذ۪ٓى اَنْقَضَ ظَهْرَكَ ﴿٣﴾ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ﴿٤﴾ فَاِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿٥﴾ اِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ﴿٦﴾ فَاِذَا فَرَغْتَ فَانْصَبْ ﴿٧﴾ وَاِلٰى رَبِّكَ فَارْغَبْ ﴿٨﴾

İnşirah suresi ve meali

1-(Ey Muhammed!) Senin göğsünü açıp genişletmedik mi? (2-3) Belini büken yükünü üzerinden kaldırmadık mı? 4- Senin şânını yükseltmedik mi? 5- Şüphesiz güçlükle beraber bir kolaylık vardır. 6- Gerçekten, güçlükle beraber bir kolaylık vardır. 7- Öyleyse, bir işi bitirince diğerine koyul -8-Ancak Rabbine yönel ve yalvar.

Habibim biz senin göğsünü açmadık mı? Senin belini büken yükü sırtından almadık mı? Diye buyuruyor. Tabi sahabe bizim gibi değil ki ayeti duyar duymaz soruyor; Ya Resulullah, insanın göğsü nasıl açılır ya da açılır mı?

Resulullah efendimiz buyuruyor ki:

"İnsanın göğsünü Allah açarsa oraya hikmet doldurur" buyuruyor. İşte benim göğsümü açan Allah (c.c) göğsüme hikmet doldurdu. Buyuruyor.

Yasin suresinde de وَالْقُرْاٰنِ الْحَكِيمِ اِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

(2-4) (Ey Muhammed!) Hikmet dolu Kur'an'a andolsun ki, sen elbette dosdoğru bir yol üzere (peygamber) gönderilenlerdensin.

Habibim seni peygamberler içinden seçtik ve bu hikmet dolu Kuranı senin göğsüne yerleştirdik. Sırrıyla, ilmiyle, bütün matematik, fizik hesaplarıyla

senin göğsünü aklına, fikrine, duygularına bunu yerleştirdik.

Kuranı sünnetsiz anlamak asla mümkün değil Allah kelamını ancak Allah'ın muhatap kabul ettiği kullar anlayıp anlatabilirler.

Bu günün fasıkları, cahilleri sünneti terk etmemizi söylüyor. Gerekçe olarak da senin Allah'a borcun var, sen borcunu ödemekle memursun. Sen başkasına borç veremezsin! Diyorlar cahiller.

Bunlar Allah'ı kul sınıfına düşüren cahil insanlardır. Tekrar söylüyoruz; Kuran'ı kerimi baştan sona kadar araştırın hiçbir ayetinde kaza namazından söz etmez. Bulamazsınız böyle bir ayet.

Neden? **Çünkü Allah'u Teala namazsız insanları, namaza, isyankârları, asileri tövbeye davet eder, kâfirleri imana davet eder, iman ehlini de ibadete, itaate davet eder.**

Ama kaza namazından bahseden bir ayet bulamazsınız. Hocalara sorun, müftülere sorun, kime sorarsanız sorun ama kaza namazıyla ilgili bir ayet yoktur. Kaza namazını inkâr mı edelim? Hayır kardeşim. O ayrı bir mesele. Peygamberimiz tespit etmiştir, bugün senin namazın kazaya kalmıştır, kazayı kılmak zorundasın.

İyi biliniz ki; Kaza namazı beş vakit namaz kılan müminlerin kılacağı namazdır. Namazsız bir insanın kaza namazı kılacağına kim inanır; onu da söyleyelim;

ancak ve ancak kendini aldatmak isteyenler inanırlar inanmasalar da inanmak isterler; çünkü asilerin tesellisi kendilerini aldatmakla mümkün olur.

Adam ömründe hiç namaz kılmamış, içki içmiş, hırsızlık yapmış v.s. sen bu adama; ömrünün bütün kaza namazlarını kıl diyorsun!

Ağzından çıkanı kulağın duysun biraz. Sen adamdan imkânsızı istiyorsun. Kusura bakma ama Allah (c.c) senin gibi zulmedici değil.

Aklını ilah edinenlerin geneli kulu suçlamak için kulda kusur arar; Allah (cc) ise kulu affetmek için bahane arar. Bunun adına da biz tövbe diyoruz. Zaten Allah'ın kuldan istediği de tövbedir vesselam, bu kadar basit.

İşte televizyon fasıkları, fitneleri bu ümmeti namaz kılmamaları için, ibadet etmemeleri için önüne engel koyan bu fasıklardır.

Resulullah efendimiz de bunu haber veriyor, buyuruyor ki;

"İslam dinini mimberlerden mihraplardan kürsülerden yıkacaklar", bakınız televizyonlardan daha büyük kürsü yok ki! Biz burada elli yüz kişiye hitap ederken, onlar yetmiş milyona sesleniyor.

Daha fazla kişiye hitap ediyor. Onları da dinliyorlar. Neden? Çünkü adamın etiketi var, Profesör diyor, doçent diyor. Kardeşim etikete ne bakıyorsun

sen? Etiketi hayvanlara da vuruyorlar. Bu hayvan kontrolden geçmiş diyorlar.

Hastalık yok diyorlar. Etikete ne bakıyorsun? İmanına istikametine ahlakına yaşantısına bak kardeşim, ondan sonra da sözüne bak!

Yine Resulullah efendimiz buyuruyor;

"Benden sonra bazı din yobazları gelecek onlar tahtlarına kurularak diyecekler ki ey Müslümanlar; size şu Kurandan başka kurtuluş yoktur.

Siz bunda neyi helal görüyorsanız helal odur, neyi haram görüyorsanız haram budur" diyecekler.

Hâlbuki bu Kuran ile beraber Allah bana bu Kuran kadar daha ilim verdi. Buyuruyor.

Ve ben onunla Kuranı size anlatmaya memur tayin edildim. Eğer o hokkabazlara inanırsanız, siz de onlar gibi olursunuz manasında efendimiz bizleri uyarıyor

Doktora gidersiniz muayene olur film çektirirsiniz, doktur filme veya tahlil sonuçlarına göre size ilaç yazar; sizde doktorun yazmış olduğu reçeteyi mümkün mertebe doktorunuzun tavsiyesine uygun bir şekilde uygulamaya çalışırsınız.

Çünkü biliyorsun ki o adam o işte uzman. Niye Kuran doktoruna gönül vermiyorsun? Senin dinleyip gönül vermen gereken kişiler, Kuran doktorlarıdır.

Bir din adamı Kurana hayatını veriyor. Zamanını veriyor, bütün gayretiyle Kuran ahlakını yaşama ve

yaşatmaya çalışıyor. Bunlar kuran profesörüdür, Kuran hukukçusudur. Siz onlarla olursanız, o zaman Allah'ü ekber lafzıyla, sünnetiyle, farzıyla vacibiyle, kazasıyla, İslam'ı güzel bir şekilde anlarsınız.

Aksi halde fasıkların sözünü hak bilmeye mahkûm olursunuz. Ve bugün hep öyle oldu değil mi? Bugün hep öyle oldu ve hoşumuza da gitti değil mi? Televizyonlarda herkesin nefsini celp edecek kızlar var, mankenler var, filimler var, o da yetmedi internetler var.

Öyle ki camiye gelenler içerisinde bir hayli kalabalık internetlerle evli olan kadınlarının yataklarını terk eden nice erkeklerimiz var. Bunların içine imanı nasıl yerleştirelim kardeşim? Cenabı Hak buyuruyor; "Küfür ile iman, Hayır ile şer, günah ile sevap, bir arada durmaz." Nasıl ışık yanınca karanlık gidiyorsa, iman girdiğinde küfür çıkar.

İftidah tekbiri;

Allahu Ekber, **Allah en büyüktür ondan büyük hiçbir şey yoktur.** Türkçesi bu.

Namaza dururken kıbleye döndük! Gerçi kıbleye dönmek biraz zor ama, televizyonlardan internetlerden, falandan, filandan kurtulup kıbleye dönmek bir hayli zor. Bunlardan kurtulup kıbleye döndük mü, elimizi kaldırıyoruz.

Yarabbi: ben nefsimin hoşuna giden bütün zevkleri, evimi, köyümü, hanımımı, çocuklarımı,

malımı varlıklarımı elimin tersiyle iteledim geride bıraktım. Sana geldim Yarabbi.

Ne kadar enteresan değil mi? Ayrıca parmaklarımızda Allah lafzı yazıyor. Yarabbi ben sana geldim, beni eli ve gönlü boş olarak geriye döndürme.

İftidah tekbiri;

Namaz için tekbirden sonra hemen sübhanekeyi okuyoruz; niçin biliyor musunuz? Biraz olsun bakalım.

سُبْحَانَكَ اللّٰهُمَّ وَ بِحَمْدِكَ.........

Manası

Allah'ım; Sen bütün eksik sıfatlardan münezzehsin. Seni noksanlıklardan tenzih eder, överim. Senin adın mübarektir. Varlığın her şeyden üstündür. Senden başka ilah yoktur.

Yani biz sübhanekeyi önce okumamızın hikmetlerinden birini şöyle izah ede biliriz.

İzahı

Bütün kemalatın ve güzelliklerin sahibi yüce Rabbim senin yüce zatını tesbihe geldim beni bu şerefe layık eyle; Senin mübarek isimlerinle seni zikretmeme izin ver. Çünkü senden başka ilah olmadığı gibi; senden başka kuluna güç kuvvet akıl,fikir veren hiç kimse de yoktur. Ya Rabbi; o kemali yüceliğinle beni huzuruna kabul eyle ve bugüne kadar işlemiş olduğum kusurlarımı da kullukta ki; eksikliğime bağışla; sen her şeye gücü yetensin. Duyguları ile yüce Rabbimize yöneliyoruz kardeşlerim.

Sübhanekeden sonra besmeleye geliyoruz

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Aziz kardeşlerim besmelede sayılamayacak kadar hikmet vardır. Kısaca besmele kulu her beladan korur.

Besmele daha önceden işlediğimiz bir konu olduğu için fazla üzerinde durmayacağım.

Yeni katılan kardeşlerimize bilgi verme açısından kısa bir özet yapalım.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Besmele-i şerif ile biz Yüce Rabbimize şöyle diyoruz. Allah'ım kainatı ve beni yoktan var eden, yaradan sensin; Yarabbi Rahman sıfatın ile kainatı ve beni yoktan var edip İdare eden de sensin. Yarabbi Rahim sıfatı ile kullarına ve bütün mahlukata merhamet eden yine sensin. Kulunun senden başka gideceği kapı yoktur.

Yarabbi ben; seni dahi tanımayan bu zalim nefsimi sana getirdim; onun hilelerinden beni ancak ve ancak senin rahmetinin, nurunun kalkanı beni ondan koruya bilir, ben acizim Yarabbi onun hilelerine karşı aciz kalıyorum onun için kulluğumda sayısız eksiklerim oluyor anlayışı ile yüce Rabbimize eksiklerimizi arz ediyor ve kemali zatına sığınıyoruz.

Besmele-i şerifimizi toparlayalım.

Bismillahirrahmanirrahim, بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Ya Rabbi, Şüphesiz yaratan, yaşatan, idare eden, merhamet eden sensin, ben senin mübarek isimlerinle, senin izninle, müsaadenle ve yine senin mübarek kelamlarına başlıyorum, bana izin ver yarabbi.

Diyoruz ve fatihayı şerife geçiyoruz

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾ اَلرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ ﴿٣﴾ مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿٤﴾ اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٥﴾ اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٦﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿٧﴾

Elhamdülillahirabbilalemin, اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Ya Rabbi sen alemlerin tek Rabbisin. Bende senin kulunum, Ya Rabbi kulluğuna geldim. Ya Rabbi hamd etmekten acizim, sana hamd etmeye geldim. Bana hamt etme ilmini, ahlakını ve kemalini nasip eyle.

Bakınız namazda Allah ile kul arasında hiç kimse yok. Kul olan Allah ile konuşuyor.

Errahmanirrahim, اَلرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

Ya Rabbi sen görünen ve görünmeyeni idare eden lütfu ihsanınla merhamet edensin. Ya Rabbi bütün kainat zaten senin merhametinle, rahmetinle yaşıyor. Senin rahmetin ve merhametin olmasa, dünyada ne bir insan yaşayabilir, ne de bir bitki sağ kalabilir. Hepsi kurur, yok olur ve mahvolur. Senin bu rahmetinin bolluğunu, sonsuzluğunu idrak ediyorum ve yine de

senden rahmet ve merhamet dileniyorum. Her ne kadar rahmetine layık olamasam da rahmet dileniyor, merhamet dileniyorum. Ya Rabbi beni idarene ve rahmetine layık eyle.

Maliki yevmiddin, مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ

Yarabbi: Sahibim sensin. Bende her Şeyimi terk edip senin sahipliğine geldim, bana sahip çıkmana ihtiyacım var, kulum demene ihtiyacım var. Beni kabul etmezsen kimse beni kurtaramaz. Sen merhamet etmezsen bana kimsenin merhamet etmeye gücü yetmez. İşte böyle duygularla Allah'a yalvarırsanız, işte o zaman o duaya Cenabı Hak "Lebbeyk" ne diyorsun kulum arzun nedir diye soruyor.

İyya Kenağbüdü ve iyya kenestain, اِيَّاكَ نَعْبُدُ وَاِيَّاكَ نَسْتَعِينُ

Yarabbi ben bugüne kadar ve bütün ümmeti Muhammedin yüzde doksanı bugüne kadar maddeye, menfaate, secde etti, ibadet etti ve bende onların içinde isyandayım.

Yarabbi bütün bu isyanlardan ümmeti Muhammed'i ve beni kurtar. Yalnız kendine ibadet etmemi nasip et. Yalnız kendine kul olmayı nasip et. Yalnız senden yardım isteyebilecek lisanı bana ver.

Ya Rabbim. Öğrenemedim. yaşadığım memlekette isyandan başka bir şey yok. Hayasızlıktan başka bir şey yok. İmansızlıktan başka bir şey yok. Ya Rabbi seni sevenleri bulamadım. Seni seven sana ibadet eden o

kullarının yüzü suyu hürmetine sana ibadet eden kullarınla beni yakınlaştır, tanıştır, kavuştur, birleştir ki bende sana geleyim. Ya Rabbi sana gelmeye gücüm yetmiyor. Anlayışı ile huzura çıkıyoruz; sadece lafzını okumakla kalmıyoruz.

Eğer şu namazın binde bir şuuruna erebilsek, inanınki namazdan bizi kimse ayıramaz. Ne silah ayırır, ne bıçak ayırır, ne kılıç ayırır, ne darbe, ne açlık ne de susuzluk ayırabilir.

Zaten bu milletin açlığı ibadetsizliğindendir. Çünkü Cenabı Hak buyuruyor;

Elabizikrillahi tatma innel gulüp. Rad-28- اَلَا بِذِكْرِ اللّٰهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ

Allah'ı zikredenlerin kalpleri, gönülleri huzuru bulur. Allah'ın aşkıyla lütfuyla zengin olur, doyar.

Kalbi zikirden mahrum kalan aç kalır. Olur mu yahu diyorsanız. Şu memleketin holdinglerine bakın, hep senin benim hakkımı yiyor. Çalıştırdığı işçinin maaşına el koyuyor. Adamın evini elinden alıyor. Arsalarını gasp ediyor.

Allah'ı zikretmeyen doyamaz ki! Nasıl doyuracaksınız? Hadi doyurun bakalım.

İhdinessıratal mustagim, اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ

İle diyoruz ki; Ya Rabbi: Hz. Adem'den bugüne kadar, peygamberlerine nasip ettiğin ve senin razı olduğun o yolda benim de yürümemi nasip eyle.

Şu zenginliğe bakın, şu ahlaka bakın, şu anlayışa bakın! Bütün peygamberlerin bereketinden, ahlakından, ilminden, imanından bana da nasip eyle Ya Rabbi. Dua ediyorsun be kardeşim. İstiyor ve Rabbinle konuşuyorsun. Sıradallezine enamte aleyhim, صِرَاطَ الَّذِينَ اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ

Ya Rabbi o peygamberlerin yanında, ilham ettiğin, lütuf ve ihsanda bulunduğun, Ebu Bekirler, Ömerler, Osmanlar, Aliler v.s bütün Evliyaullah gibi bana da ilham eyle. Bana da hidayet, ilminden, ahlakından, kemalinden nasip eyle. O peygamberlerin şefaatinden, açtığın o pencereden bana da ilahi pencere aç Ya Rabbi.

Keşke şu fatihayı ezber etmeseydik de, anlasaydık. İnanın ki dünyanın en zengini olurduk. Ama şimdi ezber ettiğimiz için, anlamaya tenezzül etmiyoruz. O zaman da o zalim nefis belimizi büküyor.

Bakınız İnşirah Suresinde Cenabı hakkın; "Habibim belini büken yükü sırtından almadık mı" diye buyuruyor. O belimizi büken nedir biliyor musunuz? Nefisdir. Nefis doymuyor,

Dolayısıyla da hakka karşı belimizi büküyor. Dünyaya karşı pehlivanız, belimiz bükük değil. Herkesin evi, köyü var. Kimse aç değil, çalışıyor işi var. Fakat hakka karşı belimiz büküldü. Beli bükülmek de ne demektir? Yani yaşlanmış ve yola gidemeyen bir ihtiyar gibi. Yani nefis bizi yaşlandırdı hak yolunda yürüyemeyecek kadar mecalsiz hale getirdi.

Cenabı Hak işte o nefis yükünü, peygamberimizin sırtından aldığını söylüyor, haber veriyor. İşte bizde diyoruz ki; Ya Rabbi, bizde kendi nefsimize kalırsak, o nefis bizi sana bırakmaz.

Ya Rabbi o ihsanda bulunduğun, peygamberler arasındaki evliya kulların ve bizim peygamberimizin dört halifesi ve onun yetiştirdiği büyük insanlar gibi bize de nefisimizi küçültme ahlakını nasip eyle. Diyoruz.

Gayrilmağdubi aleyhim Veleddallin غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ

Ya Rabbi peygamber zincirinden, evliyalar zincirinden, hidayet zincirinden, kitap sünnet zincirinden ayrılmış, nefsinin ve dalaletin peşine düşmüş olan dalalet ehlinin (kahvehanelerde, meyhanelerde vb.) ve sevmediğin bütün çirkinliklerin peşine düşmüş, kendini rezil etmiş o dalalet ehlinden muhafaza eyle.

Beni onlardan eyleme derken, tabi cemaat hep birlikte amin diyor. Ama çoğu ne için amin dediğini bilmiyor. Rabbim kime ne dediğini bilenlerden eylesin.

Namaz mevzusu çok uzun bir mevzudur. Bitmiyor, bitmez de! Ama dikkat ediniz övünmek adına söylemiyorum, şu namaz hakkında söylediklerimi en yaşlınıza sorun bir kere duymamıştır. İster derviş olun, ister avam olun, ister hoca olun ister hacı olun bir kere duyamamışsınızdır. Çünkü bunları size anlatmazlar.

Biz hapishanede iken sabah namazında yirmi kişiyle cemaat oluyorduk. Hem de kimlerle biliyor

musunuz? İçlerinden birinin bile gamet getirmeyi bilmediği bir grupla. İmam da bizdik, müezzinde bizdik. o insanlarla beraber beni içerde tuttular! Ve o insanlar beş vakitte bizimleydiler. Sabah namazında yirmi kişiyle beraber cemaat oluyorduk. Ve diyorlardı ki; Seni buraya Allah gönderdi.

Bazılar da diyordu ki; İyi ki ben buraya gelmişim diyordu. Gelmeseydim bu nimeti bulamazdım diyenler de oluyordu.

İnsan hapse geldiğine sevinir mi? Seviniyorlardı. O nimeti görünce imanları coşuyordu.

Fasığın biri bana bir soru sordu: Kafirin birini sordu. Sen falanca kişiyi sever misin dedi. İsim vermiyorum, dedim ki sen hangi dindensin, bana söyler misin? Ben Müslüman'ım dedi. O zaman Kurana inanıyor musun dedim. İnanıyorum dedi. Peki, Kuranın bir ayetini inkar eden kişi ne olur dedim. Kafir olur dedi.

Peki tümünü inkar eden ne olur dedim. Kafir olur dedi. Ben bu kafir oğlu kafiri niye seveyim ki dedim.

Ne dedi biliyor musunuz? Sen nerde okudun dedi. İlahiyatta okudum dedim. Ama bu ilmi ilahiyatta öğretmezler.

E o zaman nerde okudum sence dedim. Seni özel yetiştirmişler dedi. Evet ben evliya elinde yetiştim, Allah'a samimiyetle sadakatle gönül verenlerin elinde yetiştim. Öyle şunun bunun elinde yetişmedim. Eğer

birilerinin elinde yetişseydim, alır maaşımı giderdim. Sizinle de uğraşmaz vakit kaybetmezdim. Vakit gelmiş, kıldırırım namazı, hadi Allah selamet versin der, alırım paranızı yakarım canınızı. Bu kadar basit işte. Ama ben diyorum ki, bende yanmayayım sizde yanmayın. Allah Rasulünün davası da derdi de buydu.

Ben çekeyim, ümmetim için zahmeti.

Bana kıy anlara kıyma ya melek.

Vefat ederken öyle diyordu. Ya Azrail canım çok yanıyor, sen bütün ümmetimin canını böyle acı mı alırsın? Azrail yeminle söylüyor;

Ey Allah'ın Resulü Allah'a yemin ederim ki, senin canından daha hafif bir can almadım. Azrail'den bu sözü duyan Allah Resulü diyor ki; Ey Allah'ın Meleği ümmetime vereceğin acıyı bana ver.

Onların çekeceği acıyı bana çektir, onlara çektirme. Bizim derdimiz de sizin ahiretinizi kurtarmaktır. Dünyanızı zaten kurtaracak gücünüz var. Aklınız da var, kurtarırsınız. Maddi olarak gücünüz de var, çalışır kazanırsınız. Ama imanınızı kazanmak veya kazandırmak her baba yiğidinin karı değildir.

Eğer imanınızı kazanırsanız mahşer meydanında er kişi olursunuz. Cenazenizi de her kişi niyetine değil, er kişi niyetine kılarlar. Yani biz bunu tanımıyoruz, er olduğunu da bilmiyoruz. Ama mahşerde kendini kurtaran imanı kâmil bir insana niyetine kılıyoruz.

Ama imanınızı kurtarırsanız, o zaman er kişi

derler, niyetini kaldırırlar. Er kişi olursunuz. Asıl varken vekil vekâlet edemiyor.

Öyleyse, Cenabı Hak yarattığı sıfatta yarattığı sıfatta huzuruna çıkanlardan eylesin. Dünyada aslını sıfatını kaybedenlerden muhafaza eylesin. Cenabı hak ibadette huzuruna ak yüzle varacak ilmi, irfanı, ameli, kemali nasip eylesin. Amelsizlikten muhafaza eylesin. Namazımızda, niyazımızda kulluğumuzun şuuruna varan, ilahi nimetlere erişen bahtiyar kullarından eylesin. Amin

SOHBET - 9

HALİL İBRAHİM KUL HOCA EFENDİNİN

2009 ramazan ayında istanbul Sancaktepe Tepe camisinde yapılan, bir sohbetidir

ZAMMI SURE

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ
اِنَّٓا اَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ﴿١﴾ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَانْحَرْ ﴿٢﴾ اِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْاَبْتَرُ ﴿٣﴾

Kevser suresi ve meali

(1-3) (Resûlüm!) Kuşkusuz biz sana Kevser'i verdik. Şimdi sen Rabbine kulluk et ve kurban kes. Asıl soyu kesik olan, şüphesiz sana kin(hırs) besleyendir.

Efendim zammi sure olarak herkesin bildiği Kuran'ı Kerim'in en kısa suresi olan Kevser suresine birazcık göz atalım. İnşaallah.

Bismillahirrahmanirrahim.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

Fatiha'dan sonra okuduğumuz, sureye yada ayete halk dilinde zammı sure diyoruz. Suremizi okuduk. Burada ne diyoruz bakalım; Bakın Kuran'ı Kerim'in en kısa suresi. Cenabı hak bu surede bize o kadar çok nimetler sunuyor ki, o kadar çok haberler veriyor ki, biz

şöyle kısaca izah edelim. Ondan sonra diğer rükünlere geçelim.

Müşrikler peygamberimize Ebter dediler. Yani çocuksuz dediler. Zürriyetsiz dediler. Hani peygamberimizin erkek oğlu yok ya, aslında var oğlu, Kasım var, Abdullah var, İbrahim var. Yani üç tane oğlu var. Ama Cenabı Hak küçük yaşta onları alıyor, başka erkek evlat vermiyor.

Tabi bunların da hikmetleri çok. Kızları çok, ama yine de kafirler Müslüman'a bir isim takacak ya, bakın dikkat edin çok enteresan, kafirler Müslüman'a bir isim takacak. Onu aşağılayacak ya, bugünkü basın yayın hep bunu yapıyor.

Bakın bugünün basın yayını, işte o müşriklerin yaptığı Müslümanlara bir isim takarak aşağılama kampanyası başlatıyor.

İşte bunların adı müşriktir. Efendim bunlarla beraber bir de mahallelerde, kasabalarda, şehirlerde dini İslam'a hizmet eden insanlara isim takıp onun önünü kesmeye çalışan bir takım kendini beğenmiş münafıklar var.

İşte o gün Peygamberimize oğlu yok diye kusur bulup dışlamaya çalışanlar, bugünde peygamberimizin izinde gidenlere bir isim takarak dışlayıp, halkın gözünden düşürüp, o insana çeşitli iftiralar yapıp, o insanın hizmetine engel olan fasıklar, insanlar kim ise

onun adı; müşriktir, fasıktır, münafıktır. Ne derseniz yakışır.

İşte burada Cenabı Hak böyle bir haber veriyor. Ey kullarım sakın siz de o müşriklerden olmayasınız.

"Ey kullarım sizde böyle, benim davama hizmet eden kullarıma isim takarak o müşriklerden olmayın, öyle bir dalalete düşmeyin" diye kullarını uyardıktan sonra cenabı hak habibine dönüyor;

"Habibim biz sana Kevser'i verdik." Kevser nedir? Cennet ırmağıdır. Ne işe yarar? Ümmetinin mahşerde hararetini söndürecek bütün lezzetler mevcut onun içinde. Irmak deyip geçmeyin. Öyle bizim bildiğimiz Kızıl ırmağa, Fırat nehrine benzemez. Ümmetin hararetini dindirecek mahşer meydanında öyle hararet var ki, Resulullah efendimiz bir hadisi şerifinde buyuruyor;

"**Mahşer meydanında güneş insanlara bir metre kadar yaklaştırılacak ve o insanların beyinleri kaynayacak".**

Hani sıcak biraz fazlalaşıp şöyle otuz dereceyi geçince bizim memleketimizde dışarıya çıkamıyoruz. Hemen televizyondan haberler başlıyor.

Dışarıya gereksiz yere çıkmayın, hele, hele kalp hastaları, yüksek tansiyon hastaları v.s sakın çıkmayın. Felaket olabilir diye hemen haberler yayılıyor.

İşte mahşer meydanında beyinler kaynayacak. Güneş bir metre yakına gelecek. Böyle güneşte,

beyinlerin kaynadığı günde, Kevser havzından bir damla içen o harareti duymayacak.

Böyle normal bir ırmak zannetmeyin. Irmak deyince, ırmak kelime anlamıyla su, yani kelime anlamıyla bir benzetme, şekil. Cenabı Hak Kevser ırmağından içmeyi cümlemize nasip eylesin.

Cenabı Hak buyuruyor; "Habibim biz sana Kevser'i verdik". Şimdi cenabı hak Kevser'i verdik demekle Cenabı Hak neyi kastediyor?

Bakın dikkat edin. Habibim sana Kevser'i verdik, bu verdiğimiz nimet karşısında kurban kes. Bakın dikkat edin.

Çokları da bunu vaaz eder kurban bayramında, işte kurbanın farz oluşu, bu ayetle, bu süre iledir. diyerek cemaate anlatırlar, doğrudur bir şey demiyorum. Fakat anlatılmak istenen çok şey var. O kurban hadisesi sadece, bu sırlardan bir tanesidir. Cenabı Hak buyuruyor; "Habibim sen şöyle bir arkana bak, bizim sana verdiğimiz nimetleri hatırla. Seni bütün peygamberlerden üstün kıldım. Cenneti Kevser'i sana verdim. Sen bunları düşünürsen sabretmek o kadar kolay olur ki, o müşriklerin sözleri seni üzmez. Güler geçersin.

Şimdi bizim sabrımız neden yok? Biz Allah'u Teâlâ'nın bize verdiği nimetlerden habersiz olduğumuz için sabrımız yok. En ufak bir şeye sinirleniyoruz. En ufak bir şey gücümüze gidiyor.

Yani bu acizliğin ifadesidir. Zaten sinir bir insanda acizliğin ifadesidir. Onun için bütün peygamberlerde sabır ilmi vardır. Bütün Ehlullahta sabır ilmi vardır. Sabır ilmine haiz olmayan kimsede evliya vasfı, sıfatı, meziyeti olmaz.

Sabır peygamber ilmidir. Peygamber silahıdır Ve sabır, sevgi, muhabbet ki; bu üç ilmi kendinde birleştiren evliya olur.

Bakın sevgi, muhabbet, sabır. Bu üç ilim kimde olursa evliya olur. Basit bir şey değildir bu.

Dolayısıyla şimdi biz namaz kılıyoruz. Bizimle alay eden arkadaşlarımız var. Değil mi? Bir de efendim namazdan zevk alamıyoruz. Sebep? Huzur bulamıyoruz? Sebep? Huzurun adresini kaybettik. Huzur deyince kardeşlerimiz rahatlık anlıyor. Hâlbuki peygamberimiz; "La rahatı fiddünya". Dünyada mümine rahat yok buyuruyor.

Bulamazsınız. Hatta devam ediyor; "Dünyada rahatlık arayan cehennemde yerini beğensin". Yani rahatlıkla huzuru karıştırmayın.

Huzur bir kulun Allah'u Teâlâ'ya karşı, Resulullah efendimize karşı kulluk ve ümmetlik vazifesini yapmasının bilincine, duygularındaki rahatlığın adına biz huzur diyoruz.

Yani huzur rahatlığın adı değil. Ben şimdi namazımı kıldım, Elhamdülillah. Rabbime hamdü senalar olsun diyorum, duygularımda bir rahatlık var.

Ama imanı olup da namaz kılmayanlardan söz ediyorum, imansız bir insanın namaz kılmamakla rahatsızlığı olmaz. Bunlar ayrı, ayrı şeylerdir. Biraz ibadet etmiş, o zevki tatmış. Allah'a imanda biraz olsun imanı kalbinde, gönlünde yer etmiş bir Müslüman namazını kılmadığı zaman vicdanı rahatsız oluyor; kendisini suçlu hissediyor.

Elbette suçlu kime karşı? Allah'a karşı suçludur. Yani kendisini yoktan var edene karşı suçludur. Peygamberine karşı suçlu, ömrünün hatasını yapıyor. İşte bu suçluluk halinin adına da biz, huzursuzluk diyoruz. Yani İslam buna huzursuz diyor.

Hatta Kuran'ı Kerimde çok ayetlerde eziyetten bahsedilir. Cenabı Hak insanın başına gelen bazı musibetleri zarar diye algılamaz. Zarar diye ifade etmez. Zarar kelimesini Cenabı Hak yalnız cehennem ehli için kullanır.

Kuranı Kerimi biraz inceleyin bakın zarar kelimesi yalnız imanını kaybedip, cehennemi kazananlar içindir.

Yani zarar deyince biz ne anlıyoruz? Maddi zarar anlıyoruz. Bu Müslüman'a bir eziyettir veya imtihandır. Mal bugün olur, yarın kaybolur. Bugün her şeyini bitirirsin, ama yarın zengin olursun.

Hani büyüklerimiz der ki; madde insanın elinin kiridir. Yıkarsın gider, çalışırsın gelir.

Biz maddeyi zarar görüyoruz. Allah'u Teâlâ bizim için imansızlığı, ibadetsizliği Allah'tan ve Resulünden uzaklığı zarar olarak bize haber veriyor.

Mesela bazı insanlar var, hayat kurtarmaktan bahseden Kuran'ı Kerimde Cenabı Hak buyuruyor; "Bir hayat kurtaran yüz hayat kurtarmış gibi olur". Ama tabi bunu da hep organ nakline bağlıyorlar.

Peki siz organınızı verdiğiniz zaman o adamı kurtaracak mısınız? O adam yine ölecek. Ne kadar kurtaracaksın? Cenabı Hakkın ayette bahsettiği o insanın imanını kurtarmaktadır. Efendim, böbrek verilir mi? Kalp verilir mi? Bu ayrı bir konu, bu benim meselem değil. Ben oradan bahsetmiyorum. Ben sadece toplumdaki Kuran anlayışının yanlış olduğundan bahsediyorum. Eksikliğinden bahsediyorum. Kuran ahlakının dışında bir ahlak olduğundan bahsediyorum.

Ötekisi ayrı bir mesele. **Din adamları bir araya gelir, bilim adamları bir araya gelir, beraber istişare yaparlar, helalliği, haramlığı meydana çıkar.**

Yani bir doktorun caiz demesiyle, helal haram olmaz, haram da helal olmaz. Bir din adamının şuna haram demesiyle de haram olmaz. Bazı meseleler fıkhi bilgiler gerektirir. Fıkhi bir çalıştırma gerektirir. Onun için bu özel bir mesele. Ayrı bir mesele. Ben oraya girmiyorum.

Demek ki; bakın en kısa sure olan Kevser suresinde, Kuran'ı Kerim'in en kısa suresi olan bu

sureyi biz anlasak, demek ki sabretmeyi öğreniriz. Allah'u Teâlâ'nın bize verdiği nimetleri kavrarız. Mesela nasıl sabrederiz? Bir kaza geçirdik. Kolumuz kırıldı. Bastık feryadı. Ama insan şöyle bir düşünse, sabretmek ne kadar kolay değil mi? Örnek kolum kırıldı, ya kafam kırılsaydı, ne olacaktı? Ya her tarafım felç olsa ne yapacaktım? Düşüncesi inanın ki; sabır ahlakını en üs düzeye çıkararak sabrı kolaylaştıracaktır.

O zaman kolunun kırıldığına şükredersin. Ama tersini düşünürsen, benim kolum kırıldı, bir ay işimden kaldım, falan oldum, filan oldum. Artık sen öyle dedin ya, içindeki vesveseci şeytan ayağa kalkıyor, seni isyan ettirip imanını alana kadar vesveseyi senden kesmiyor.

Demek ki her şeyin eğitimini almak gerekiyor. Sabredebilmek için sabır eğitimine, sabır hocasına ihtiyacınız var. Bir sanat öğrenmek için o sanatın hocasına ihtiyacınız var.

Kuran ahlakını öğrenmek için, Kuran ahlakını bilene ihtiyacımız var.

E kardeşim anlatıyoruz ya, okuyoruz beraber. Ne fark eder, ha sen okudun, ha ben okudum. Bir şey değişmiyor ki kardeşim. Allah ilmi bana vermiş, sen faydalanıyorsun. Veya doktora vermiş, sen faydalanıyorsun.

Dünyada Cenabı Hak kime ne kadar ilim vermişse, kulları için vermiştir. Yani o şahsın kendisine vermiyor ki! İnsanlar da böyle, ona verdi,

bana vermedi. O aldı ben alamadım diye hasetlik, fesatlık içinde kalıyor.

E kardeşim bak bizim için. Efendim şu önümüzdeki deftere ben bir sürü yazı yazmışımdır, Arapça, Türkçe her neyse yazmışım. Ben şimdi bu kâğıtları nereden bulacağım? Benim fabrikam yok ki.

Ben bir kâğıdı yapabilmem için bir fabrika kurmam lazım tek başıma. Ama Allah'u Teâlâ vermiş birine maddeyi, o fabrikayı kurmuş, kâğıt benim elime kadar bedava geliyor.

Ama o zengin onu o kadar eziyetlerle hallediyor ki, milyarlarını veriyor, ömrünü veriyor. Ama bak sana bana ne kolay geliyor. Böyle düşündüğünüz zaman bulunduğunuz maddi ortamınıza, imkânınıza şükretmemek elde değil.

Ama aksine ona verdi, bana vermedi. Bakın eğer ki siz böyle düşünemezseniz, kıskançlık, hasetlik, fesatlık, fitnelik gönlünüzden gitmez. Silemezsiniz, Bakın Cenabı Hakkın verdiği nimetlerin hikmetine bakmak lazım. Mesela zengin zengindir. Ama gece gündüz adamın işi hesapla geçer. Akşama kadar hesap, hesap, hesap, borç alacak hesabı ile geçer. Ama bizim bir hesabımız yok. Maaşımızı aldık, eve geldik, Allah bereket versin. Ne hesabımız var, ne sıkıntımız var. Ne de gönlümüzü meşgul eden bir şey var.

Yahu benim sırtımdan adam para kazanıyor. E bırak da kazansın kardeşim. Kocaman fabrikasını

koymuş adam ortaya. O fabrika trilyonları getiriyor. Sen o kadar trilyonları yatırsan sende kazanırsın.

Onun için Allah'u Teâlâ'nın size verdiği nimetleri görürseniz, görebilirseniz, diğer insanlara verdiğinden siz hikmetle kullanırsınız. Nimete şükürden bahsederken şöyle bir örnek vereyim;

Bir gün Evliyaullah dan birisi dünyasını değiştirmiş. Bu insan çok ibadet edermiş. Cenabı Hak sormuş;

"Ey kulum seni rahmetimle mi yargılayayım? Amelinle mi yargılayayım?" ameli de çok.

Ya rabbi amelimle yargıla demiş. Hesap etmişler, o evliyanın bütün ömründe yaptığı ibadeti, zikri, okuduğu Kuran'ı, yaptığı hayrı, hasenatın tamamı sadece sol gözünün zekâtını ödemiş. Görüyor musunuz?

Cenabı Hak buyurmuş; "Öbürleri nerede? Hadi öde bakalım". Evliya kul secdeye kapanıyor.

Yarabbi beni rahmetinle yargıla. Küstahlığımı bağışla, edepsizliğimi bağışla. Kul gaflettedir Yarabbi. Merhametine sığındım....

Şöyle gözü ağma olan insanlara sorun. Şu dünya dolusu hazinen olsa, gözlerini açacak biri olsa, feda eder misin etmez misin? Diye bir sorun.

İnanın ki feda eder. Ama bak bizim gözlerimiz var, kulaklarımız var, bütün azalarımız çalışıyor. Daha ne istiyoruz .

Falan daha iyi, daha zengin. E olsun canım, faydalanırız. E komşularımız zenginmiş, camiyi yapmış, biz de oturuyoruz. Allah daha çok versin. Bir tane daha yapsın. Bin tane daha yapsın.

Ne güzel olur. Amin diyen yok. Kendilerine dua etseydim, hep amin derlerdi. Yarabbi cennet nasip et dedim mi, hep amin diyorlar. Komşuya ver dedim mi, yok.

Efendiler komşumuzun malı olursa, bir gün Allah daraltmasında, daralırsak bize de verir. Olmazsa ne verecek? Bırak komşunu, anan baban bile veremez. Olmazsa ne verecek? Onun için hasetlikten, fesatlıktan sıyrılalım ki, Allah'u Teâlâ'da bizi temizlesin.

Siz iyilik isteyin arkadaşlarınıza, dostlarınıza, Allah da size iyilik versin.

Kıraat hakkında fazla konuştuk. Aslında namaz hakkında o kadar konuşan var ki, ama babası oğluna diyor, lan niye namaz kılmıyorsun? Sen Müslüman değil misin? Komşu komşuya diyor, öyle değil kardeşim. Bir insanı suçlayarak bir şey verilmez.

Sevgiyle söylenir, evladınıza da aynı. Evlatlarınıza, komşunuza sevgi ile seslenin. Bir gün bir haneye davet ettiler gittim. Hane sahibi namaz kılmıyor. Haneye gelen bir kardeşimiz, o da onun akrabasıymış yeğeniymiş, O da namaz kılıyormuş güya.

Yemek getirdiler, yedik, yeğen söze başladı. Kendi namaz kıldığının reklamını yapıyor, Allah reklamcıları sevmez. Ben biraz sıkıldım. Biraz konuşunca dedi ki, bir de dayımı namaza başlatsaydık dedi, adamcağız mahcup oldu.

Öyle deyince ben de dedim ki; dayının namazsız hali, senin namazlı halinden çok daha iyidir.

Niye dedi, sen gerçekten namaz kılmış olsaydın kendi dayını mahcup etmeye haya ederdin dedim.

İnanın o gün ben evden ayrıldıktan sonra ev sahibi kardeşimiz namaza başladı. Bir insan rencide edilmez kardeşim. Namaz kılıyorsan kendine. Biz namaz kılmayanlar için üzülürüz, dua ederiz.

Yalnız müminlere karşı olan fasıklara duamız yok. Fasıklara dua eden kafir olur. Allah'ın gadabını kazanır. Kafire dua edilmez, fasığa dua edilmez. Münafığa dua edilmez.

Bugün bütün Müslümanların geneline bakıyorsunuz, neredeyse fasıkların tümüne dua ediyor.

Öyle şey olmaz. Duanın da bir edebi var, usulü var, şekli var, bir çizgisi var, bir ölçüsü var.

Hatta Cenabı Hak: Kutsi hadiste buyuruyor; "Fasık öldüğü zaman arşı ala titrer". Allah'u Teâlâ o denli gadaplanır, celallenir. Fasık öldüğü zaman dahi bırakın dua etmeyi,

Bir de ona dua ederseniz, Allah da sizin kalbinizi onun kalbine çeviriyor. İşte bu Müslüman da bu şekliyle büyük ceza almış oluyor, haberi yok.

Rüku'ya geldik. Rüku ediyoruz. Tabi efendim rüku'nun şekli nedir? Allah'u Teâlâ'nın önünde eğilmek. Rüku'da ne diyoruz?

Sübhanerabbiyelazim. سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ

Subhanerabbiyelazim demek, Allah'ım sen en büyüksün demektir. Azamet sahibisin, yücelik sahibisin ve seni bu sıfatınla zikrederim. Yani noksanlıktan, ihtiyaçtan tenzih ederim. İhtiyaçlı olan senin yarattığın varlıklardır. Bütün kainat sana muhtaç. Yarabbi bende sana muhtacım. Ve senin önünde eğiliyorum, Yarabbi senden başka hiç kimsenin önünde eğilmedim. Veya senden başka kimsenin önünde eğilmeyi bana nasip etme, Yarabbi.

Ama bugün madde, menfaat, şehvet, şöhret önünde eğilenlerin sayısı sayılamayacak kadar çok, Allah muhafaza.

Arkasından diyoruz ki;

Semiallahülimenhamide.

Burada ne diyoruz? Kendi dilimizle şahitlik ediyoruz. Allah hamd edenin hamdını duyar, işitir, görür, gözetir. O kimsenin hakkını yemez. Yarabbi bende hakkımın yenilmeyeceğinden eminim. Görüyor musunuz? Kul Rabbisine diyor yahu. Antlaşma

yapılıyor, bir sözleşme yapılıyor. Görüyor musunuz? Ahit tazeleniyor. Ya rabbi ben senin adaletinden eminim. Beni gördüğünden, hakkımı yemeyeceğinden eminim. Onun için önünde eğiliyorum.

Geçen dersimizde söyledim, bu dünyanın bütün patronları işçinin hakkını yemek için planlar yapar. Ama Allah'u Teâlâ kullarına vermek için planlar yapar. Örneğin Ramazan ayı kullarına rahmet dağıtmak için ilahi bir kapı, sonsuz bir rahmet kapısıdır. Bereket kapısı, mağfiret kapısı, kandil geceleri öyle. O da yetmiyor, son nefesine kadar isyan etmiş olsa, son nefesinde tövbe etse, gene tövbesini makbul buluyor. Görüyor musunuz? Affetmek için bahane. Biri aldatmak için bahane, biri affetmek için bahane. Ama bizim insanımız aldatmak isteyene gidiyor. Bak şu dünya insanına. Cenabı Hak adaletli patronlardan eylesin. İmamı Azam gibi patron olursanız, Allah'u Teâlâ hepinizi öyle patron yapsın. İmam'ı Azam hazretleri biliyorsunuz tüccardı, ticaretle uğraşıyordu. Ve her şeyin hepsinin hesabını inceden inceye yapardı.

Bu hal zuhur etmişken söyleyelim; ticaretinde aynı namaz gibi farzları, vacipleri, sünnetleri, müstehapları, haramları, mekruhları vardır. Bunlar İslam hukukunda hepsi vardır, mevcuttur. Ama bugün biz ticareti Alman hukukuna göre yaptığımız için maalesef farzları, vacipleri, sünnetleri göremiyoruz, soramıyoruz. Sorsak da uygulayamıyoruz, öyle bir şans

da yok. Cenabı hak farzı, vacibi, sünneti ticarete uygulayacağımız bir ortamı bize nasip eylesin.

Efendim **Semiallahülimenhamideh** dedik. Arkasından **Rabbenalekelhamd** diyoruz. Ve gene ey rabbimiz her çeşit hamt, sena, övgü sanadır. İbadete layık olan sensin. Görüyor musunuz? Her kelimemiz, her harfimiz Allah'u Teâlâ ile muhabbet ediyoruz, konuşuyoruz. Duygularınız o zaman böyle der. Gelin beni haktan ayırmayın. Ben rabbimle başbaşayım. Ama öyle bir şuur, öyle bir bilinç, öyle bir ihlas kulu cennete götürmez mi kardeşim? Cennet de zaten seni çağırıyor. Cehennem de çağırıyor. Ona da malzeme lazım. Cennete de.

Rabbenalekelhamd dedik, arkasından Allahuekber diyoruz gene. Dikkat ediniz namaz tespihlerinde peygamberimizin dahi ismi yok. Yalnız Allah ismi var. Görüyor musunuz? Yani namazda biz Allah ile baş başayız.

Yani peygamberimiz bize namazda, Allah ile konuşmayı öğretti. Allah ile baş başa bıraktı. Ve kenarda duruyor. Görüyor musunuz? Namaz sevdasında olan, namaz ahlakını öğrenen bir kul ile Allah arasında hiç kimse yoktur.

Allahuekber dedik. **Allah'ım sen en büyüksün.** Rabbimiz diyor ki; "Ey kulum ne istiyorsun?" yani bu tespihlerinde amacın ne, gayen ne? Ne istiyorsun?

Biz secdeye kapanıyoruz. **"Sübhanerabbielağla"** diyoruz. Bakın burada hemen ayıralım. Alnın secdeye gelmesi farz, burnun secdeye gelmesi vacip, alın secdeye gelmezse namaz bozulur. Burun secdeye gelmezse namazın için sehiv secdesi yapmak gerekir.

Eğer bilerek sehiv secdesi yapmazsan, o namazın kazası gerekir. Bunları da öğrenmiş olalım.

Subhanerabbiyelazim diye tespih etmek de sünnettir. Yani tespih ediyoruz, zikir ediyoruz. Secdede Allah'ı zikrediyoruz. Ne diye?

Sübhanerabbiyelâlâ. سُبْحَانَّ رِبِّى ا لْ عَا لَا

Ey Yüce Rabbim sen bütün noksanlıklardan berisin. Ben ise noksanlık doluyum. Eksiklik doluyum. Yarabbi bu noksanlıklarımdan sana sığınmaya geldim.

Beni noksanlıklardan, hatalardan, kusurlardan temizle diyerek tesbihte ve münacatta bulunuyoruz.

Her tespihin sırrına bakın. Ne kadar hazine dolu, biz rabbimizle ne kadar güzel konuşuyoruz, ama haberimiz yok. Biz rabbimize o kadar yakın oluyoruz ki; Peygamberimiz buyuruyor;

"Kulun Allah'a secdeden daha yakın olduğu bir an yoktur.

Bunu söylemişken halkımızın idrak edemediği bir gerçeği de hatırlatayım, secde yalnız namaz için yapılmaz.

Şükür secdesi diyorlar, hamd secdesi diyorlar. Tespih secdesi diyorlar, zikir secdesi diyorlar. Yani sadece namaz için secde yapılmaz.

Namaz sana secdeyi öğretiyor. Allah'tan istemeyi öğretiyor.

E. Sen diğer vakitlerde secdede olduğun zaman, Allah'a en yakın olduğun bir andır. Ondan daha yakın bir an bulamazsın. Öyleyse secdede çok dua edin diye buyuruyor peygamber efendimiz.

Rabbim bu sırlara agâh eylesin.

Evet, her şeyin bir hatırası vardır. Bu Ramazan da size hatıramız olur. Belki bulamayacağınız bir Ramazan olur. Bazılarımız da belki gelecek Ramazan'a kavuşamayabiliriz. Cenabı Hak hayırlı Ramazanlara erişmeyi, hayırlı ibadetler yapmayı, hayırlı işlerde bulunmayı, ömrümüzü hayırla geçirmeyi nasip eylesin. Cümle geçmişlerimize rahmet, hayatta bulunanlarımıza sıhhat afiyetler bahşeylesin.

Allah rızası için El Fatiha.

KENDİNE YAR EYLE

Kurtar beni ikilikten
Hem manevi fakirlikten
Ayık edip can evimden
Beni kendine yar eyle

Bahçe bağımda sen ol
Gönlümde feryadım ol
Hep istediğim arzum ol
Beni kendine yar eyle

Sensiz bırakma gönlümü
Senle birleştir duygumu
Kaçır seherde uykumu
Beni kendine yar eyle

İki cihanda ol sübhanım
Sana ayandır cümle halim
Sevgin olsun tüm dileğim
Beni kendine yar eyle

Ne olur bilmem sonum
Zatındır tek umudum
Senle olmakdır muradım
Beni kendine yar eyle

Merhamet et sana gelem
Engin derya evine girem
Deryanda bir balık olam
Beni kendine yar eyle

Gönlümü misafir hanen eyle
Bülbül edip sal güllerine
Görünüp hayal düşlerimde
Beni kendine yar eyle

Halil İbrahim yârin olmak diler
Lütfedip ona cemalin göster
Sensiz olunca biçare inler

Onu kendine yar eyle

SOHBET - 10

HALİL İBRAHİM KUL HOCA EFENDİNİN

2009 ramazan ayında istanbul Sancaktepe Tepe camisinde yapılan, bir sohbetidir

KADE-İ AHİRE

Namazın geçen dersimizde Fatiha ve zammı sure bölümünü işlemiştik. Tabi her rekatta okuyacağımız zammı surelere göre Cenabı Hakka yakarışımız, yalvarışımız, istek ve arzularımız değişmektedir.

Biz kısaca Fatiha ile, zammı sure olarak okuduğumuz Kevser suresini kısaca işledik.

Efendim tekrar ayağa kalktık. Zammı sure de Kıraat'in içerisinde ve yine rüku secde ettik, tahiyyata oturduk. Efendim tahiyyata, biliyorsunuz Cenabı Hak miraç gecesinde peygamberimiz ile cenabı hak arasında bir selamlaşmanın adıydı.

Efendim tahiyyat cenabı hak ile Resulullah efendimiz arasında, bir selamlaşma olduğu gibi namaz kılan bir mümin ile Allah'u Teala arasında da bir samimiyetin, selamlaşmanın, sadakatin, anlayışın, yakınlığın adıdır.

Tabi geçen dersimizde demiştim ki, tesbihlerde Allah'u Tealadan başkasının adı yok. Peygamberimiz bu yolu öğretti.

Kendisi kenarda, yani bizim yolculuğumuzda. Alah'u Tealaya yolculuğumuzda bize kılavuzluk ediyor. Ama rabbimizle konuşmak bize düşüyor.

Yani o samimiyet namazı kılana aittir. Cenabı hak samimiyeti anlayanlardan eylesin. Yaşayanlardan eylesin.

Efendim peygamberimiz cenabı hakka, biliyorsunuz; **Ettahiyyatü lillahi, vesselavatü, vattayyibat diye selam verdi.** Tabi bunu peygamberimiz selam verdi. Biz ne yapıyoruz? Bizde peygamberimizin ahlakıyla, edeple, hayasıyla, peygamberimizin ahlakıyla, öğrettiği bir üslupla

diyoruz ki; Ya rabbi bütün hamdü senalar, övgüler, ibadetler yalnız sanadır ve benim ibadetim, rükum, secdem, kıratım ve tesbihim de yalnız senin içindir. Ya rabbi.

Cenabı Hak habibine, **vettayyibatü esselamü aleyke, eyyühennebüyyü.** Ey Muhammed'im yani benim huzuruma gelen, miraç eden habibim, selamlar, yani Allah'u tealanın güzel selamı senin üzerinedir buyurdu.

Yani Allah'u tealanın huzuruna çıkan her mümine Allah'u Teala aynı Şekilde siz, **Ettahiyyatü vesselavatü vattayyibat** diyip Allah'u tealayı tazim, tekbir, tesbih ve hamdü sena ederken Allah'u Tealada aynı Şekilde; Ey bana rüku eden, benim için secde eden, beni hamdü sena ve beni razı etmeye çalıŞan kulum benim selamım da senin üzerinedir. Diye sesleniyor ama bizim sağır kulaklarımız duymuyor.

Allah'u Teala lisanıyla benim selamım da senin üzerinedir buyuruyor. Bakın dikkat edin ne kadar enteresandır ki, ne kadar dikkat edilmesi gerekir? Biz de rasulullah ahlakı ve terbiyesiyle, üslubuyla, ilmiyle diyoruz ki;

Esselamü aleyna ve ala ibadillahissalihin.

Yarabbi senin habibin, senin selamını seni sevenlerle paylaŞtı. Yarabbi senin selamın benim üzerime olduğu gibi, bütün müminlerin de üzerine

olsun Yarabbi. anlayışında olmak lazım ki; namaz kılana ilahi tad lezzet versin ve ilham kaynağı olsun.

Kuluna Allah'ın selamı Rahmettir, berekettir, ilimdir, irfandır. Bütün hayırların tamamıdır.

Selamungavlenmirrabbirrahim. سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبٍّ رَحِيمٍ

Çok esirgeyen Rabden onlara bir de sözlü "Selam vardır

Melekler size Allah'ın selamını getiriyor. Siz de başım üstüne diyorsunuz, Alimleri dinlerseniz, alim gibi olursunuz. Belki alim olmayabilirsiniz ama alim gibi olursunuz.

Bugün bizim ülkemizdeki iman eksikliğimiz alimlerin olmadığındandır. Burada bir şema çizelim. Kurtuluş savaşı, Çanakkale savaşı, Sakarya Meydan Muharebesi gibi savaşlar oldu. Bizim ülkemizin nüfusu on iki milyona düştü. Bu on iki milyon nüfusun geneli kadın ve çocuktu. Bunların içerisinde de kayıtlarda sayısı belli olan beş bin âlimin sehpaya çıkarıldığı haberi tüm halkımız tarafından bilinmektedir.

Dolayısıyla bu memleketin tamamen alimleri katledildi. İşte bugün bu millet, alimsiz, ilimsiz ve cahil bırakıldı. Onun için imanlarımız mecalsiz ve kamalsiz kaldı.

Herkes Kuranı anlamak istediği gibi anlıyor. Kuranı sen istediğin gibi anlayamazsın. Kuranı sen geliş şekliyle anlayacaksın. İşte o zaman mümin vasfı taşıyarak, Allah a kul olursun ve aydınlanırsın.

Örneğin elektrik size ne şekilde geliyorsa o şekilde yakıyorsunuz. Değiştirme şansınız yok.

Lambayı takıp da ben ısınacağım diyemezsiniz. Isınmak için elektrik sobasını takıyorsunuz veya klimanızı çalıştırıyorsunuz. Soğutmak için dolabınızı çalıştırıyorsunuz. Allah'u Tealanın kelamı Allah'u Tealanın gönderdiği amaç ile gaye ile anlaşılır, öyle olursa iman derdine, ihlas derdine itaat derdine, gaflet derdine çare bulursunuz. imanlarda rahmet ve bereket olur. Eğer öyle olmazsa, iman yaraları daha da derinleştirir.

Evet; Peygamberimizin Cenabı Hak ile selamlaşmasına şahit olan, merhametine şahit olan, anlayışına şahit olan melekler hep bir ağızdan şöyle diyorlar;

Eşhedüenlailaheillallah ve eşhedü enne Muhammeden abdühu ve Rasulüh.

Yani biz Muhammed'in Allah'ın Rasulü olduğunu biliyorduk ama, bugün tekrar şahadet ediyoruz ki; **Allah'dan başka ilah yoktur ve Muhammed Allah'ın şeksiz, şüphesiz Rasulüdür.**

Aynı şekilde bakınız, siz şahadet getirirken maneviyatta bütün melekler de aynı şekilde sizin imanınıza şahadet ediyor.

Yarabbi ben şahadet ederim ki, bu senin kulun ve senin huzuruna çıktı. Biz sadece bunu miraç olarak anlarsak, O zaman o miraç'ı da miraç gecesinin içinde

yüce Rabbimizin vermek istediği nimetleri de elimizden kaçırmış oluruz.

Bakın peygamberimiz Cenabı Hakka soruyor.

Yarabbi: Ümmetlerime miraç ettim, Rabbimle görüştüm dersem, ümmetlerim, Rabbimizden bize hediye olarak ne getirdin diye, sorarlarsa ne diyeyim?

Cenabı hak buyurdu;

Ümmetlerine hediye olarak beş vakit namaz yetmez mi? Habibim!

Mevlid-i şerifte de bu konu şu dizelerle anlatılır.

Habibim sen ki miraç eyleyip kıldın niyaz,
Ben de ümmetinin miraç'ını kıldım namaz.
Her kaçan kim bu namazı kılalar,
Cümle gök ehli sevabı bulalar.

Gök ehli meleklerinin, sayısı trilyonların çok üstündedir. Sayısını saymaktan aciz kalır insanlar. Bütün bu gök ehli kadar, Cenabı Hak sevap veriyor.

Kime? O namazı kılana. Efendim, namazı kıldık sevap aldık.

Bakın dikkat edin, namazı sevap için kılmayın. Sevap insanın gölgesi gibidir, sizi takip eder. Korkmayın işlediğiniz amelin sevabı sizden ayrılmaz.

Ama namazın içindeki sırları öğrenmek için

namaz kılarsanız, işte o zaman Allah'u Teala size hiç ummadığınız ilim kapısını açar. İçindeki sırları öğrenmek isteyeceksiniz. Rabbim benden rüku istiyor, bende ona rüku ediyorum. Acaba rükudaki bu sebep ne, hikmet ne? Rabbimin bir kârı olmadığı halde, bu secdedeki hikmet ne? Benim secde etmemi niçin istiyor? Niçin istiyor? Bir tanesini söyleyin.

İnsanoğlu aciz yaratılmıştır. İnsan mutlaka kendisinin dayanabileceği bir güç arar. Eğer kul bu dayanacağı yeri Allah yapmazsa, yani dayanağı Allah olmazsa, o kul mutlaka kendine Allah'dan başka bir ilah edinir. Tarih bunun şahididir.

Kimileri putlara taptı, kimileri taşlara taptı, kimileri kedilere, kimileri köpeklere taptı. Kimileri maddeye, kimileri kadınlara taptı. Tarih şahittir ve bugün de şahittir. Görüyorsunuz, bir şarkıcı ölüyor, biri intihar ediyor. Bir futbolcu ölüyor, birileri intihar ediyor.

Aynı şekilde bakın dikkat ediniz, bir Müslüman'ın imanı tahrik ediliyor, ihlâsı tahrik ediliyor, ahlakı tahrik ediliyor, hiçbir hareket yok.

Ama biri tutkunu olduğu bir parti başkanının yanlışını söylüyor, vatandaş hücum ediyor. Sen benim tuttuğum partiye taş atamazsın. Yahu bu senin deden değil, amcan değil, baban değil, dayın değil derdin ne kardeşim? Niye el alem için birbirinizin kalbini kırıyorsunuz. Bu da ayrı bir sorun.

İşte insanların duygularını, o gönül tahtlarını Cenabı Hakka vermedikçe, halkımız birilerine dayanıyor. Onlar için kavga ediyor. Ama bizim ecdadımıza bakın, savaşa giderken şiir okuyorlardı. Ne diyorlardı biliyor musunuz?

Adüvden korkmadık,
Korkmayız hiçbir zaman,
Kahrımız, gazabımız,
Düşmana ziyan.

Adüv kelimesinin karşılığı düşmandır. Adüv Arapça bir kelimedir. Yasin suresinde geçiyor. "Adüvvün mübin" Yani şeytan sizin apaçık düşmanınızdır,

İşte bizim ecdadımız diyorlardı ki; düşmanın tamamı şeytandır, biz şeytandan korkmadık, korkmayız hiçbir zaman.

Bizim azametimiz, heybetimiz, kılıcımız ve varlığımız düşmana ziyan içindir. Görüyor musunuz?

Bugün de bu ecdadın torunları, düşmana beni kabul et diye, kapısında dilenci oldu. Şu hale bakın.

Nerde kaldı Türkistan'ın kırımı.
Rüzgarla yarış eden şanlı ceddim Yıldırım
Avrupa kralına kölem diyen Kanuni,
Torununun miskin haline bakıp, bakıp ağlıyor.

Evet biz namaza geliyoruz. Efendim tabi rüzgara kapılıp gidiyoruz. Namazın neresinde kaldığımızı bilmiyoruz. Tahiyyatın sonuna gelmiştik.

Efendiler Allah aşkının adı namazdır. Onu iyi bilin. Allah aşkı yoksa bir kulda, o kul bugünde, yarında olsa yine namazdan ayrılmaya mahkum olur.

Tahiyyata tekrar dönüyorum. Efendim tabi ben şuanda hadislerle uzun bir çalışma yapmadığım için, kısa geçiyorum. Eğer namazı şöyle bir ayetlerle, hadislerle anlatacak olsak, bir ömre sığdıramayız.

Ben sadece tesbih ettiğimiz ayetleri ve tesbih ettiğimiz salavatları size açıklama niyetindeydim.

Efendim zaten o şekilde gitmeye çalışıyorum. Bakınız Peygamberimizi Cenabı Hak gece kaldırdı. Miraç için biliyor muydunuz? Bakın İsra suresinde Cenabı Cak buyuruyor;

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

سُبْحَانَ الَّذٖى اَسْرٰى بِعَبْدِهٖ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اِلَى الْمَسْجِدِ الْاَقْصَا الَّذٖى بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ اٰيَاتِنَا اِنَّهُ هُوَ السَّمٖيعُ الْبَصٖير

İsra- 1 ve meali

Kendisine âyetlerimizden bir kısmını gösterelim diye kulunu (Muhammed'i) bir gece Mescid-i Haram'dan çevresini Mübarek kıldığımız Mescid-i Aksa'ya götüren Allah'ın şanı yücedir. Hiç şüphesiz O, hakkıyla işitendir, hakkıyla görendir.

Yüce Rabbimizin Etrafını mübarek ve bereketli kıldığı Mescid-i Aksa'yı bugün Yahudi lanetiyle doldurdular.

Peygamberimizin miraca çıkan o Muallak taşı dediğimiz havadaki, peygamberimiz ile miraç, için havalanan taşa, dur ey taş sen yerinde kal buyurdu ve taş havada kaldı.

Bu gün o kafirler, o taşın etrafını doldurdular, peygamberimizin mucizesini ortadan kaldırmak için. Kaybetmek için.

Etrafını mübarek kıldığımız Mescid-i Aksa'ya oradan da bazı ayetlerimizi göstermek üzere miraca aldık buyuruyor. Yüce Rabbimiz

Ne zaman? Geceleyin, dikkat edin şu söyleyeceğim sözlere. Bakınız kimileri tarikatlara kızar, kimileri dervişlere kızar.

Efendiler bunların hepsi cahilliktir. Bakın peygamberimiz, gece miraç yoluna çıkmış. Neden biliyor musunuz? Gecenin bir özelliği var. Gündüz insanlar isyanda. Şarap içenler, zina edenler, ahlaksızlığın bini bir para olduğu için, Allah'ın rahmeti isyan eden bir millet üzerine yağmıyor.

Ama gece bil hassa ikiden, üçten sonra, o sarhoşların hepsi sızıyor. İsyan eden kalmıyor. Gece rahmet dolu, buna seher vakti diyorlar.

Bütün enbiya, bütün evliya, bütün Allah'ı bilen alim kullar gece o vakti bayram bilmişler.

Rasullah efendimiz de o vakit de Allah ile baş başa kalmış. Rabbisiyle baş başa miraç ediyor. Eğer sen de o miraç kokusunu istiyorsan, o miraç sevgisini, o namaz sevgisini, Cenabı Hakka yalvarma sevgisini, aşkını tatmak istiyorsan geceni uyanık tut.

Korkma kardeşim. Allah'u Teala senin bir dakikalık uykuna, bir gecelik uyku vermeye kadirdir. Ben bunları çok yaşadım. Elhamdülillah. Korkmayın, yeter ki siz zamanınızı Allah'a vermeyi bilin. Allah size öyle nimetler verir ki, işte o zaman kıldığınız namaz, namaz olur. Okuduğunuz Kuran size hidayet olur. Zaten Kuranın bir adı hidayettir, bir adı zikirdir, bir adı kelamdır, diğer adı Furkan'dır. Toplumdaki adı da Kur-an'dır.

Efendim, Tahiyyat,ı böyle anlattık, Rabbim anlayanlardan eylesin.

Şimdi geliyoruz, Allahümme salliye

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّح۪يمِ

اِنَّ اللّٰهَ وَمَلٰٓئِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَٓا اَيُّهَا الَّذ۪ينَ اٰمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْل۪يمًا

Ahzab - 56 ve meali

Allah ve melekleri, Peygamber'e çok salavat getirirler. Ey müminler! Siz de ona salavat getirin ve tam bir teslimiyetle selam verin.

Bizim namazımızın Kuranımız Peygamberimizle nasıl bütünleştiğini bu ayeti kerimede çok açık bir

şekilde görmüş oluyoruz. Öyle ise gelin bizde namazla bütünleşelim, kardeşlerim.

Şimdi Allahümme salliye bakalım.

Okunuşu

اللّٰهُمّ صَلّي عَلٰى مُحَمَّدو عَلٰى ا لِمُحَمَّدكَمَا صَّلَيْتَ عَلٰى

اِبْرٰهِيمَو عَلٰى ا لِاِبْرٰهِيمَاِنَّكَ حَمِيدٌمَجِيد

Allahümme salli âlâ Muhammedin ve âlâ âli Muhammedin kemâsalleyte âlâ İbrahim'e ve âlâ âli İbrahim'e inneke hamidün mecid.

Manası

Allah'ım, Peygamber efendimiz H.z. Muhammed'e ve âline Hz. İbrahim'e ve âlini rahmet ettiğin gibi rahmet eyle. (Amin)

İzahı

Yarabbi: Bana bu yolu öğreten, Habibin Muhammed Mustafa'ya salat eyle. Ve ala ali İbrahim, o İbrahim'e salat edip, nimet verdiğin gibi,

Yarabbi: Benim Peygamberim Muhammed Mustafa'ya da salat eyle. Nimet ver, rahmet ver ki, o da ümmetine ve bana şefaat etsin

Yarabbi. Demiş ve yüce Rabbimizden dilenerek bizim için Habibine şefaat yetkisi vermesini de temenni etmiş oluyoruz.

Şimdi Allahümme bârik'e bakalım:

اللّٰهُمّ بَا رِكْ عَلٰى مُحَمَّدو عَلٰى ا لِمُحَمَّدكَمَا

بَا رَكْ تَ عَلٰى اِبْرٰهِيمَوعَلٰى اِبْرٰهِيمَاِنَّكَ حَمِيدٌمَجِيد

Okunuşu

Allahümme barik âlâ Muhammedin ve âlâ âli Muhammedin kemâ barekte âlâ İbrahim'e ve âlâ âli İbrahim'e inneke hamidün mecid.

Manası:

Allah'ım, Peygamber efendimiz H.z. Muhammed'i ve âlini Hz. İbrahim'i ve âlini mübarek kıldığın gibi mübarek eyle. (Amin)

İzahı:

Yarabbi: İbrahim ve alini, nimetlendirip mübarek kılıp, bereket verdiğin gibi; peygamberim Hz. Muhammed Musdafa'ya ve onun aline de nimetler ihsan eyle. Biliyorsunuz Allah'u Teala İbrahim (a.s)'ın duası bereketiyle, Kabe'de, Mekke'de, Medine'de et ve sütü hiç eksiltmez.

İbrahim (a.s) biliyorsunuz, bizim civarda, Filistin'de Urfa'da yaşıyordu. Efendim, oğlu İsmail'de Mekke'de yaşıyordu. Oğlu İsmail evlenmiş. İsmail'i ziyarete gidiyor ve bakıyor ki bir gelin var.

İbrahim (a.s) Gelin hanıma diyor ki; misafir kabul eder misiniz, kendini tanıtmıyor. Buyurun diyor, biraz oturuyor, soruyor; kızım ne yer, ne içersiniz?

İsmail (a.s) ın Hanımı Şikayetleniyor İşte benim kocam çalışmaz, sıkıntılıyız, falan filan diye şikayet edip duruyor.

Mübarek kalkıyor ve diyor ki; Kızım kocana selam söyle evin eşiğini değiştirsin buyuruyor.

Tabi gelin hanımın haberi yok ve İsmail (a.s)'a hadise söylenince, İsmail (a.s) diyor ki; o gelen benim babamdı. Evimin eşiği de sensin. Seni değiştirmemi istemiş.

Ne için? Bir peygamber oğluna, hanımını boşa der mi? Der, der.

Niye der biliyor musunuz? Bir hanım, evin bereketidir. Ben zaman, zaman söylüyorum; evinizde bir erkek çocuğu doğar, o evde sıkıntı olur. Evde kız çocuğu doğar, o evde bereket olur, rahmet olur.

Çünkü Allah bereketi kadınlara vermiştir. Evinde nimete şükretmeyen, kocasının getirdiğine şükretmeyen bir kadın, evinin bereketini kaçırır da haberi olmaz.

Bereket olmayan yerde de rahmet olmaz. Hele, hele evinin sırrını bir başkasına söyleyen bir kadının, şerrinden Allah'a sığınalım.

Ve hatta ve hatta, bakınız peygamberimiz buyuruyor; kocasıyla arasında olan, özel hallerini bir başkasına söyleyen kadınlara Allah lanet etsin. Aynı şekilde karısıyla kendisi arasında olan ilişkilerden, muhabbetten başka birilerine söyleyen erkeklere de Allah lanet etsin.

Ama bakın bugün görüyorsunuz, hanımlar o şekilde, erkekler bu şekilde. Allah'ın rahmetini değil

de, lanetine sebep sözler. Bunlar hiç ahlaki değildir.

Onun için İbrahim (a.s) değiştir diyor. Evlilik ne içindir? Evlilik bereket içindir. Olur mu yahu hiç duymadım, diyorsan; duy öyleyse.

Sen bekar olarak yirmi sene çalış, bir şey sahibi olamazsın. Ama evlenirsin, hem hanımını geçindirirsin, hem çocuğunu geçindirirsin, hem de ev sahibi olursun. Bereket kimde? Bakınız bereket hanımlardadır.

Yuvayı kuran, hanımlardır. Ama bugünün gençlerine bakıyorsunuz, ben diyor evlenmem. Neden? Kadın geçindiremem. Sen mi geçindiriyorsun be evladım?

Evlenenlere Allah bereket veriyor, rahmet veriyor. Senin hiç ummadığın şekilde. Senin bir günlük harçlığını, bir günde yetiremediğin harçlığını, evli iken iki üç gün yetiştirirsin. Çünkü bekar insanın bereketi olmaz ki. Hatta ve hatta bir evde bir kaç bekar varsa o evde hiç mi hiç bereket olmuyor. dikkat edin, bakınız. Bekarı çok olan evde bereket olmaz. Uyanık olun.

İsmail (a.s) boşuyor hanımını. Başka bir kafileden biriyle evleniyor. İbrahim (a.s) tekrar hacca gidiyor. Tekrar o eve uğruyor, kendini yine tanıtmıyor. Misafir oluyor.

Gelin hanım süt ikram ediyor. Soruyor gelin hanıma; kızım geçiminiz nasıldır? Kocanızla kavga eder misiniz falan diye soruyor.

O hanım validemiz diyor ki; Diyor ki; baba geçimimiz çok güzel, kocam da Allah'tan başka bir kelime bilmez.

Peki kızım ne yer ne içersiniz? Diyor ki; baba et yer, süt içeriz.

Halbuki ortada bir şey yok. Et yer, süt içeriz. Et nerden geliyor? İsmail (a.s) avlanıyor, o eti yiyorlar. Et yer, süt içeriz.

İbrahim (a.s) elini açıyor dua ediyor. Allah'ım bu ülkeden, bu beldeden, eti sütü eksik etme.

İbrahim (a.s) dua ediyor ve bugün Arabistan'da en bol olan besin maddeleri et ve süttür. Hiç bitmez. Dolayısıyla biz diyoruz ki; Yarabbi İbrahim'e verdiğin bereketten, peygamberin Muhammed Mustafa'ya, onun evladına, hanımlarına, onu seven tüm müminlere aynı bereketi ihsan eyle.

Efendim, yine miraç gecesi peygamberimize İbrahim (a.s) geliyor. O mübarek, bakın Allah'ın dostum dediği bir peygamber, ateşe atılıp da yanmayan bir peygamber geliyor ve diyor ki;

Ey Allah'ın resulü, o şerefli ümmetlerine söyle, namazlarında bana dua etsinler olur mu?

Resulullah (s.a.v) efendimiz de; İbrahim (a.s)'da kendisine de, bütün nebilere de, bütün müminlere de o Allahümme salli ve barik salavatında bize dua ettiriyor. Biraz düşünün be kardeşim.

Allah'ın dostum dediği sizden dua bekliyor. Sizin şerefli olduğunuzun müjdesini veriyor. Kimin?

Namaz kılanların şerefli olduğunun müjdesini veriyor. Dua edenlerin şerefinin ne kadar Allah nazarında yüce olduğunun haberini veriyor.

Aslında İbrahim (a.s) ben muhtacım demiyor, sana senin şerefinden haber veriyor. Allah nazarındaki itibarının haberini veriyor. Görüyor musunuz?

Tabi böyle olunca ben diyorum ki; hayıf bana, yazık bana, vah bana.

Kıldığım namazın farkına varamadım,
Hak huzuruna kabul etti bilip anlayamadığım
O ilahi lezzet, tadı ile mesut olamadım.
Hayıf bana, yazık bana vah bana.

Cenabı Hak fark edenlerden eylesin. Nimetlerine erişenlerden eylesin. Namazını miraç edenlerden eylesin.

Cenabı Hakkın rıza ve rahmetine cümlemizi layık eylesin. Allah rızası için El Fatiha.

SOHBET - 11

HALİL İBRAHİM KUL HOCA EFENDİNİN

2009 ramazan ayında istanbul Sancaktepe Tepe camisinde yaptığı, bir sohbetidir

RABBENA ÂTİNA VE RABBENEĞ FİRLİ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

رَبِّ اجْعَلْنِى مُقِيمَ الصَّلٰوةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِى رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ

İbrahim-40 ve meali

"Rabbim! Beni namaza devam eden bir kimse eyle. Soyumdan da böyle kimseler yarat. Rabbimiz! Duamı kabul eyle."

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

رَبَّنَا اٰتِنَا فِى الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِى الْاٰخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

Bakara-201 ve meali

"Rabbimiz! Bize dünyada da iyilik ver, ahirette de iyilik ver ve bizi ateşin azabından koru"

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

رَبَّنَا اغْفِرْ لِى وَلِوَالِدَىَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ

İbrahim- 41 ve meali

Rabbimiz! Hesap görülecek günde, beni, anamı, babamı ve müminleri bağışla.

izahı

Aziz kardeşlerim ayette geçen biz kelimesinde ki murat ve mana; yönünü Allaha dönmüş itaat ehli olan bütün müminleri içine almaktadır. Çünkü ahirette asilere Allah (c.c) rahmet nazarı ile bakmayacaktır.

Yarabbi bize dünyada ve ahirette güzellikler ver. Bizi sevdiğin güzel amellerle şereflendir. Razı olduğun insanların içinde bizi haşreyle. Razı olmadığın çirkinliklerden biz muhafaza eyle. Dünya ve ahirette yüzümüzü güldürecek, güzel ibadetler, itaatler yapmayı bize nasip eyle diyerek namazımızda dua etmiş oluyoruz.

Ve yine Yarabbi dünyada iyilikler verdiğin gibi, ahirette isyankârlara ceza olan, isyankârları yakan o azgın ateşin şerrinden bizi muhafaza eyle. O hesap gününde asiler feryat ile yanarken, Yarabbi bizi o hesaptan muhafaza eyle. O gün gününü hayra erdirenden, selamete erişenlerden eyle diyoruz.

Rabbena firli de buna yakın bir mana taşımaktadır. Aradaki fark Rabbena atina da tüm dünyadaki müminlere dünyada ve ahirette iyilikler ve güzellikler istiyoruz; Rabbenağfirli de ise şahsımıza anne babamıza sonunda da tüm mümin kardeşlerimize ayrı, ayrı ahiret saadeti için merhamet dileniyoruz.

Rabbenağfirli derken, bir taraftan da Ey benim Yüce Rabbim, Velivalideyye; Tabi böyle derken, Ya Rabbi, benim ebeveynimi, yani annemi, babamı ve beni bağışla.

Velilmüminine; bütün müminleri de bağışla. Namaz kılarken kime dua etmiş oluyorsunuz biliyor musunuz? Sizin gibi namaz kılan, yani ya rabbi benim gibi şuanda senin huzuruna gelen, başını secdeye koyan veya Rükûa eğilen veya Kıyam'a duran veya tekbir alan bütün müminleri bağışla.

Şimdi namaz kılan her kardeşim tüm namaz kılanların yaptığı bu duaya muhatap oluyor. Ama namaz kılmayanlar bu duaya muhatap olamıyorlar.

Yani müminlerin duasından mahrum kalıyorlar.

Tabi bizim ülkemizde bir hastalık var, onu da hatırlatalım buraya gelmişken. Biz Ramazan gelince Müslüman oluyoruz, namaza başlıyoruz. Ramazan sonu bizim toplumda, İslam bitiyor. Kim için?

İslam olmayanlar için. Onu da iyi bilin. Ramazanlık İslam diye, İslam tarihinde bir belge, bir emir yoktur.

Yani bir insan Ramazanda namaz kılacak, Ramazan gidince o namazı kenara koyacak. Öyle bir İslam asla yoktur. Veya bayramdan bayrama bir namaz kılacaksınız, bayramda gidiyorsunuz camiler dolup taşıyor, Ama aynı insan beş vakit namazda yok. Cuma namazında yok. Aynı insanlar teravih namazında yok.

Hadi bakalım. Öyle bir Müslüman'ın tarifini Kuran ve sünnette bulamazsınız. Öyle bir İslam da yok.

Cenabı Hak yalnız Ramazanda değil de, bütün hayatımızda İslam olmayı, İslam kalmayı, İslam olarak

yaşamayı, İslam fıtratında huzuruna çıkmayı nasip eylesin.

Yevmeyekumulhisap; Yarabbi, hesap gününde tekrar ediyor, hesap gününde beni, anamı, babamı, bütün müminleri mağfiret eyle; alevli ateşin şerrinden muhafaza eyle diyoruz.

Her namazımızda dua ediyoruz. Zaten Resulullah efendimiz buyuruyor; "Duasında anne babasını anmayan bir dua makbul bir dua değildir". Yani anne babasını anmayan, duasına katmayan bir kişinin duası makbul bir dua değildir buyuruyor.

Onun için bakın biz her namazımızda anne babamıza dua ediyoruz. İster hayatta olsun, ister öbür âlemde olsun fark etmez. Dua ediyoruz.

Bizim evlatlarımızı da yetiştirirsek, onlar da namazlarında bize dua edecekler inşallah. Yani bunlarda sırayla ama biz yetiştiremezsek, maalesef o arkamızdan gelecek olan dua, hayır defteri kapatılmış olur, o da büyük bir felaket olur bizim için.

Resulullah efendimiz buyuruyor; **"Salih evlat yetiştiren bir anne babanın mahşere kadar defteri kapatılmayacaktır".**

Yani o deftere devamlı hasena sevap yazılacak. Ne kadar Hasena? O Salih evlatların işlediği amelleri kadar.

Hani peygamberimiz buyuruyor ya; "Bütün ümmetimin sevabı terazinin bir kefesine konsa, Ebu

Bekir'in sevabı da bir kefesine konsa şüphesiz Ebu Bekir'in sevabı ağır gelir". Neden?

Çünkü iyilikler yolunu açan bir adam. Allah yolunda infak etmenin piri. Peygamberimize yani Allah yolunda savaşmaya yoldaş olmanın piri, ilki, malını Allah yolunda verenin ilki, ibadet edenin, iman edenin ilki. Yani bütün bizim hasenatımız kadar Ebu Bekir Sıddık efendimizin defterine sevap yazılıyor.

Onun için Ebu Bekir Efendimizin sevabı ağır geliyor, onun sevabına erişecek kimse yok.

İşte sende aynı şekilde Müslüman olarak, arkandan Salih evlat bırakırsan veya hayırlı insan yetiştirirsen, senin de o insanın ameli kadar, o insanın yetiştirdiği insanların ameli kadar, senin de defterine hayır, hasenat yazılır. Mahşere kadar hiç bitmez.

Cenabı Hak Salih evlat nasip eylesin. Salih evlat insanı mahşerde cehennemden cennete alacak kadar etkilidir.

Bir de Kunut dualarımız var. Vitir Vacipte kıldığımız, tekbir alıp da tekrar okuduğumuz, dualarımız var. Bunlara Kunut duası diyoruz.

Allahümme İnnanestiynüke, ve nestağfirike.....diğeri de Allahümme İyya Kenağbüdü, velekenüsalli...

Kısaca meallerini vereyim.

Allahümme İnnanestiynüke meali

Allah'ım senden yardım, merhamet ve hidayet dileriz. sana iman eder, tevbe ile günahlarımızın affını diler sana güvenip, sana dayanırız. Her hayırla zatını sena eder, nimetlerine şükrederiz. Asla inkar etmeyiz, sana isyan edenlerden yüz çevirir ve terk ederiz.

Allahümme İyya Kenağbüdü meali.

Allah'ım, ancak sana ibadet eder. sadece senin için namaz kılar ve secde ederiz. Ancak sana kulluk için çalışırız. Rahmetini umar azabından korkarız. Zira senin azabın ancak inkarcı kafirlere ulaşır.

İzahı:

Allah'ım senden yardım ve hidayet diliyorum. Bakın dikkat edin. Allah'ım senden yardım ve hidayet diliyorum. Yarabbi; benim seni zikredebilmem için, daima senin huzuruna gelebilmem için, Yarabbi senden yardım diliyorum. Beni nefsim bırakmıyor. Beni arkadaşlarım bırakmıyor. Beni komşularım bırakmıyor. Beni işim bırakmıyor.

Yarabbi bütün bu meşakkatlere karşı senden yardım diliyorum. Bakın insanlara arkadaşları hidayete vesile olur ve yine arkadaşları kumara, içkiye, edepsizliğe, hayâsızlığa götürür.

Onun için Rasulullah Efendimiz buyuruyor; **"Kişi refikinden azgınlaşır, refikinden (arkadaşından) olgunlaşır" buyuruyor.** Devam ediyoruz.

Yarabbi senden hidayet ve mağfiret diliyorum. Bakın bunu imam da okuyor, cemaatte okuyor. Ama diğerlerinde imam vekâlet ediyor. Diğerleri takip ediyor. Ama kunut dualarını hem imam okuyor, hem de cemaat okuyor. Herkes ayrı, ayrı Yarabbi senden hidayet diliyorum, Yarabbi senden yardım diliyorum, Yarabbi sana iman ediyorum, senin emrettiğin şekilde meleklerine, peygamberlerine kitaplarına iman ediyorum. Bunun karşılığında da Yarabbi günahlarımın affını diliyorum.

Şimdi Müslüman olarak, hiç eğilip baktık mı? Ben niçin bunları okuyorum? Bakın ayet değil bunlar. tahiyyat'ta, salli barik,te bunlar ayet değil.

Bunlar duadır. Allah'u Teâlâ ile bir kısmı selamlaşmak. Bir kısmı Allah Rasulüne dua, diğer bir kısmı da anne babaya dua, diğer kısmı şahsın kendisi için Cenabı Hakka dilekçe yazmasıdır.

Yarabbi senden günahlarımın affını diliyorum. Geçmiş günahlarım içinde tövbe ediyorum. Rasulullah Efendimiz buyuruyor ki; **"Beş vakit namaz kılanın namazı iki namaz arasındaki işlemiş olduğu günahları paklar, temizler"** buyuruyor.

Bakın akşam ile yatsı arası işlediğiniz günahı yatsı namazı temizliyor. Yatsı ile sabah namazı arasındakini, sabah namazı temizliyor. Sabah namazı ile öğle namazı arasındakini öğlen namazı temizliyor.

Elbette ki; günah işleyin manasında bir vaat

değildir. Yani insanın elinde olmayarak veya düşündükleri veya bazı hasetliği, fesatlığı olur içinde dışında. Ama sen fiili olarak birinin hakkını gasp ettin veya çaldın, bunlar kul hakkıdır, bu ayrı bir şey.

Bunlar affedilmez, bunların ayrı bir tövbesi, ayrı bir ameli gerektirir. Fakat insanın elinde olmayarak işlediği ufak tefek kusurları her iki namaz arasında o kıldığı namazlar temizler, pak eder buyuruyor.

Burada da her gün yatsı namazının arkasından kıldığımız vitir vacip namazı var. Vitir vacip esasen gece namazıdır. Bu gece namazı olan vitir vacibi gece kılamayız diye yatsı namazına ilave edilmiştir. Bu kilit bir namazdır. Yani günlük hatalarımızı Allah'u Teâlâ'ya arz edip, af dileyip ve yalvarmak için açılan bir kapının adı vitir namazı.

Tövbeden sonra; Yarabbi sana güveniyorum. Ya rabbi sana dayanıyorum, sana geldim. Tüm hayırlarımı artır, kötülüklerimi temizle.

Yarabbi bütün nimetler senden, bütün güzellikler senden, çirkinlikler benim nefsimden, ya rabbi bana verdiğin nimeti fark ederek şükretme ahlakını bana ver.

Yaptığımız duaya bakın. Habersiz olduğumuz bir ana bakın. Bir Müslüman kocaman bir ömründe acaba bu duada ben Rabbime ne diyorum ne arz ediyorum ne istiyorum merakı ile zahmet edip de bir kere bakmıyor.

E sen açıp bakmazsan dua olsun ayet olsun yada kıldığın namazın olsun sana konuşur mu kardeşim?

Hoca namazımızı kıldır da gidelim, bizi bekletme diye bana kızan kardeşlerimiz var!

Dışarıya çıkıyorlar, kızıyorlar. Neymiş efendim? Hoca bizi bekletti. E senin için kardeşim, benim kârım ne ki? Ben bunları zaten biliyorum. Çocukluğumdan beri bütün ömrümü buna verdim kardeşim. Senin için burada çalışıyorum, senin için zamanımı ayırdım.

Bu Ramazanda kendi hizmet ettiğim cemaate gitmiyorum. Yani şu anda şu mübarek günleri size ayırdım. Allah'u Teâlâ'nın şu mübarek günlerinde, şu komşularımıza hizmet edelim nasibi olanlar alsınlar diye size zamanımızı ayırdık.

Ama dışarı çıkıyorlar, söyleniyorlar. Güzel söyleyen de var, çirkin söyleyen de var. Biz kimseye kızmıyoruz. Bu mübarek ayda bizim Camii deki sohbetimizden haberi olmayan bazı komşulara iftara gelenler var. O kardeşlerimizden bir çoğu da sohbetlerimizden memnun oluyor, ama bazıları var ki; Allah için zamanlarının geçmesine nefisleri razı olmadığı için bize sitem ediyorlar. Bunlar nefsinden habersiz insanlardır; Allah uyandırsın diyoruz.

E ama kardeşim diyanet diyor ki; namazı yarım saat geciktirin, niye kimse kızmıyor? Nasihat'e gelince nefis böyle yokuşta hararet yapan araba gibi hararet yapıyor.

Yahu hoca bekletmedi kardeşim! Aksine seni Allah'ın rahmet nazarı ile muhabbet nazarı ile bereket nazarı ile seni şereflendirdi de senin haberin yok.

Bir gün bir mahalleye gittim, orada bir sene kadar hizmet ettim ve onlara şöyle bir soru sordum.

Sordum bizden ne aldınız? Yani bizden hayır mı aldınız, şer mi aldınız diye sordum.

Her birine ayrı, ayrı sordum. Birisi dedi ki; hocam Allah sizden razı olsun. Biz bu arkadaşımla, komşumla yedi senedir aynı binada oturuyoruz. Ve yedi senedir aynı camide namaz kılıyoruz ama birbirimizin kapısını açmamıştık dedi.

Hatta birbirimizi yolda görsek dahi selam da vermiyorduk, bazen veriyorduk, bazen vermiyorduk. Ama dedi şu sohbetler sayesinde kardeş gibi olduk. Komşuyu bırak, kardeş gibi olduk. Birbirimizin kapısını çalıp, çayımızı, çorbamızı içebiliyoruz.

Kardeşlerim ev sohbetleri insana İslam kardeşliğini öğretir. İslam komşuluğunu öğretir. Ve bu da bir berekettir. Zaman, zaman söylerim, biz Anadolu'dan çıktık, geldik. Her birimiz bir memleketten geldik.

Daha evvel bizim dedelerimiz çeşitli yerlerden hicret ettiler gittikleri yerde akraba edindiler. Ama biz burada yalnız kaldık. Komşu edinemedik, akraba edinemedik. Yalnız kaldık.

E yalnız kalınca çocuklarımız da yalnız kaldı. Çocuklarımızda isyan ediyor. Birinin elinden kumarcı tutuyor, birinin elinden içkici tutuyor, birinin elinden sarhoş, berduş, falan filan.

Bir bakıyorsunuz çocuklarınız katil oldu, hapishanede. Hırsız oldu karakolda. Niye kardeşim? Çünkü güç yok ki, birlik beraberlik yok ki. Çocuklarınız beraber arkadaş olsun, oynasın. O kötülüklerden kurtarsın.

Bizim Anadolu'da biz çöplüklerde büyüdük. O çöplükler temizdi. Çöplüklerde komşuların çocuklarıyla dövüşürdük ama kumarhane yoktu, meyhane yoktu. Ertesi gün gene kardeş gibiydik.

Bizim elimizden tutup, kumarhaneye götüren yoktu. Ama biz bugün çocuklarımıza arkadaş bulamadığımız için, çocuklarımız hep isyana gidiyor. Onun için bir takım fasıklar komşuluğun gelişmemesi için, komşuluk diyaloglarının gelişmemesi için, sosyal faaliyetlerin gelişmemesi için bir takım gruplar bu Müslümanların önüne geliyor. Baskın olacak, falan olacak, filan olacak diye iki Müslüman bir araya gelmesin, ne olursa olsun diye gözlerimizi korkutuyorlar, ürkütüyorlar.

Bazıları geliyor, işte bu adam konuşuyor, hoca vaaz ediyor ama camiye zarar verecek. Yahu niye zarar versin. Örneğin ben konuştuğumda hiçbir kanuna uygun olmayan söz konuşmuyorum.

Yahu eğer ben suç işliyorsam bir görevli gelse bile beni götürecek kardeşim, sana ne ona ne.

Daha evvel de söyledim. Beni götürdüler, beş ay yattım. Hem de o zamanın DGM'sinde yargılandım.

İnanın, beş ay yine orda dimine hizmet ettim. İnsanlara Kuran öğrettim, insanlara nasihat ettim. Gece gündüz bir tekke gibi çalışıyordu; benim bulunduğum hapishane koğuşu kapanmayan bir tekke haline geldi.

Ve orada bana şu sözü söyleyenler vardı. bir kaç kişiden duyum; iyi ki ben hapishaneye gelmişim diyorlardı. Seninle tanıştım. Bu nimete eriştim diyenler vardı.

E kardeşim bir Müslüman nereye gitse imanıyla gider. E hapiste olsak da biz nöbetçiyiz, camide olsak da nöbetçiyiz, sokakta olsa da nöbetçiyiz. Fark etmez.

Sonra iyi biliniz, hapishane dört duvar arası değildir. Bir Müslüman'ın fikri hapisse evinde de olsa hapistir.

Bir Müslüman özgürce düşündüğünü, ibadetini, ahlakını, edebini sergileyemiyorsa o da hapistir. Siz hapishaneyi bir dört duvar arası zannediyorsunuz. İnanın ben hapishanede buradan daha rahat hizmet ettim. Yüzlerce insan nasibini aldı. Ama camiye geliyoruz camide hizmet edemiyoruz.

Niye? Ezan vakti girmeden Müslüman kardeşim camii ye girmiyor.

Bazı kardeşlerimiz alıştılar sohbetimizde, biraz zamanın uzamasını istiyorlar. Ama alışmayanlar da kızıyorlar.

Eee kardeşim ateş yanmadan da ısınamazsınız ki. Nasihat imanın ateşidir. İmanın enerjisi, elektriğidir. İmanlarımız elektriksiz kalmış, nasihat sız kalmış.

Dikkat ediniz, Kuran'ı Kerim okuyanlar bilirler. Kuran'ı Kerimde imandan bahsedince ikinci bir kelime var. *Ve aminüssalihati.* Mesela bunu herkesin bildiği sureden örnek vereyim; *Vel asr innel insane lefi husr.* Bütün insanlar zarardadır. *İllezine amenu ve aminüssalihati.* Görüyor musunuz? İman edip Salih amel işleyenler zarar edenlerin dışındadır. Bakın İmanın, hemen arkasından Salih amel. Kuranı Kerime bakınız, yüzde doksanı böyledir.

Yani Salih ameli olmayan bir insanın imanını muhafaza etmesi imkânsızdır.

Kusura bakmayın ama salih amelde Salihlerle işleniyor kardeşim. Bir Salih kişi olmadan Salih amel işlemek mümkün değil ki.

Eğer öyle olmasaydı cenabı hak peygamberlerini hiç göndermezdi ki.

Nuh (a.s)'a bakın dört yüz yaşında peygamberlik geliyor. Dört yüz elli sene hizmet ediyor, daha gemi falan yok. Nuh a.s bin elli sene yaşamıştır. En uzun süre yaşayan peygamberdir. Dört yüz elli sene hizmet

ediyor ve dört yüz elli sene gidiyor, kapıyı çalıyor.

Kimsin? Ben Nuh, ne istiyorsun? Leilaheillallah. demeni istiyorum. Allah da senden bunu istiyor.

Dövüyorlar, bayıltıyorlar, atıyorlar bir kenara, kalkıyor yine tekrar kapıyı çalıyor. Kim o?

Ben Nuh. Ne istiyorsun? Kul Leilaheillallah. de kurtar kardeşim. Dövüyorlar, yine atıyorlar bir kenara.

Bakın dört yüz elli yılını böyle geçiriyor. En sonunda diyor ki;

Yarabbi benim duam bunları azdırmaktan başka bir işe yaramadı". Cenabı Hak o zaman vahiy ediyor;

وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِاَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِى فِى الَّذِينَ ظَلَمُوا اِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ

Hud - 37 ve meali

Gözetimimiz altında ve vahyimize göre gemiyi yap. Zulmedenler hakkında bana bir şey söyleme. Çünkü onlar suda boğulacaklardır."

Ey Nuh bir gemi yap". O zaman gemi yap emri veriliyor. O zaman ben onların hesabını soracağım.

Bakın dikkat edin, nasihat dinlemeyen bir Müslüman, Nuh (a.s) kıssasını bilmeyen yok ama ibret alanda yok.

Biz şimdi bunları anlatıyoruz. Ne oldu? Nuh (a.s) ve kavmi Allah'ın kuluydu. Biz de Allah'ın kuluyuz.

Onlar nasihate yüz çevirdi. Helak oldu. Sende nasihate yüz çevirirsen helak olursun kardeşim. Bakın hep nasihate yüz çeviriyor bu millet.

اِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللّٰهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ

Enfal- 22 ve meali

Şüphesiz, yeryüzünde yürüyen canlıların Allah katında en kötüsü, akıllarını kullanmayan (gerçeği görmeyen) sağırlar, dilsizlerdir.

Gerçeği akıl etmeyen, kabul etmeyen yeryüzünde bunlardan daha aşağı bir varlık yok. Etrafına bir bak bakalım şu insanlardan daha çok gerçeği reddeden kim var kardeşim. Ama siz onlardan olmayın kardeşim.

Siz Müslüman anadan, babadan doğmuşsunuz. Müslüman bir beldedesiniz. Kapınızda cami var, Kuran kursu var, tekkeler var, yurtlar var, yuvalar var. Yani hakkın sedaları her yerden kulağınıza geliyor. Böyle bir toplumda haktan yüz çevirene Allah'u Teâlâ lanet eder.

Nasıl ki Nuh (a.s)'ın kavmini helak etti. İnanları gemiye aldı. Öbürlerini helak etti anlatıyoruz ya kardeşim.

Eee peki, kardeşim O günün Allah'ı bu günün de Allah'ı değil mi? Bakın Cenabı Hak belde, belde mahvediyor. Geçmiş tarihte böyle.

Eee bugün de öyle değil mi kardeşim? Bakıyorsun bir anda Marmara'ya vurdu deprem, felaket oldu. Bir bakıyorsunuz, doğuya vurdu felaket, bir

bakıyorsunuz batıya vurdu felaket. Bu felaketlerle Nuh tufanının ne farkı var ki? Hesabını yapsanız kayıp aynı. Yani kayıp olan can aynıdır. Yapsınlar hesaplarını istatistikçilere sorun. Nuh (a.s) zamanında kaç kişi gitmiş, depremde kaç kişi kalmış, Tusunami'de kaç kişi gitmiş vs. yanardağ patlamasında kaç kişi gitmiş? Felaketlere bakın hep aynı.

Ama biz Kuran'ı Kerimde hikâye gibi okuyoruz. Salih (a.s)'ın kavmi deveyi kesti helak oldu. Nuh (a.s)'ın kavmi böyle, Lût (a.s)'ın kavmi böyle diyoruz ama hep anlatıyoruz?

Kime anlatıyorsun kardeşim? Kendin anladın mı? Yok. Öyle ise hadiseleri önce kendin anla. Anlamadığınız ayeti kime anlata bilirsiniz!

Bir gün Adapazarı'nda sohbet ediyorum. Derviş biri geldi sohbetimize.

Sordum o kardeşime; Sen aklı başında birisin. Bu Adapazarı oldukça Müslüman görünüyor. Bu depremin, bu felaketin sebebi ne olabilir?

Biraz da yaşlı, olan o din kardeşim dedi ki; hocam ben depremde balkonda oturuyordum. Çay içiyordum dedi. Burada deprem olmadı dedi. Felaket oldu dedi.

Deprem olsa sağa sola sallanırdı. Burada binalar havada dönüyordu dedi. Ben seyrettim o vahşeti dedi.

Binalar havada dönüyordu adeta dedi. Yani sallama yok. İnsanlar sallantıdan bahsediyor ama ben bunu canlı olarak gördüm dedi.

Belki kimse inanmak istemez. Binalar sanki çocuklar topa vurmuşta, topun havalandığı gibi binalar havada dönüyordu dedi.

E sebebi ne dedim. Dedi ki; o Müslüman görünen insanların oturduğu şu binaların, on binanın dokuzunda fuhuş yapılıyordu, kadın satılıyordu dedi. Lût (a.s)'ın kavmini helak eden Allah seni beni helak etmez mi?

Allah aynı kul aynı, değişmiyor ki? Güç aynı, kuvvet aynı, emir aynı, kitap aynı, değişin bir şey yok ki. Peygamber aynı, ümmet aynı, yani biri Lût (a.s) diğeri Muhammed Mustafa (s.a.v). Yani arada fark yok. Bir isim farkı var ama görev aynı, kitap aynı, emreden aynı, emredilen aynı, arada bir fark yok ki. Sadece bir nöbet var. Dün babamız, dedemiz bir nöbetteydi, bir imtihandaydı, bugün biz imtihandayız. Değişen bir şey yok. Değişen sadece bir zaman var. **İnsanlar**, imtihanlar, değişiyor. İsimler, değişiyor hiçbir **şey** yok. Dünya aynı, toprak aynı, hava aynı, deniz aynı, kara aynı, akıl aynı, fikir aynı, **değişen** hiçbir **şey** yok. **Değişen** sadece insanları isyana götüren, isyancılar. Cenabı hak şerlerinden muhafaza eylesin.

Yarabbi asla nimetlerini inkâr etmeyiz. Sana isyan edenlerle beraber olmayacağıma söz veriyoruz. Ne diyormuşuz? Yarabbi isyan edenlerle olmayacağıma söz veriyorum. Beş vakit namazda her gün Allah'u Teâlâ'ya söz veriyoruz. Verdiğimiz sözden haberimiz yok.

İsyan eden kim? Allah'ın divanından uzak olan herkes isyandadır. İsyankâr illaki açıktan isyan etmek manası taşımaz. Açıktan isyan küfür manası taşır.

Yani Allah'ın emrine itaat etmeyenlerin adı asidir, isyankârdır. Bu kadar basit.

Ve Elmalılı Hamdi Yazır'ın tefsirinde okudum. En büyük günah nedir diye soruyorlar. Diyor ki; En büyük günah Allah'ı unutmaktır.

Allah'ı unutmaktan daha büyük günah yoktur. E peki bizim Allah'tan çok unuttuğumuz bir şey yok. Ama Allah diyenlerle alay edenimiz çok. Allah diyenlere isim takan çok. Kadınımız, erkeğimiz, ne olacak halimiz? Pek de iyiye gitmiyor.

Onun için şunu iyi bilin; biz iyi olmadan evlatlarımız iyi olmaz. Biz iyi olmadan toplum iyi olmaz. Biz iyi olmadan sistem iyi olmaz. Bizim iyi olmamız lazım.

Sonra dikkat edin zaman, zaman söylüyorum. Mesela biz kültürümüzle büyürken bize denirdi ki; komşulara zarar veren yoldaki taşları alın. Ahlak olarak. Hakikaten biz alırdık. Bizim zamanımızdaki o gençler alırdı. Büyükler de alırdı. Şimdi ise çocuklar yollarda şişeleri kırıyorlar, arabaların lastikleri patlasın.

Neden biliyor musunuz? Baba sulbünde, ana rahminde kirlendiği için. Annesi, babası fesat, haset büyüdüğü için evladı da daha dünyaya gelmeden, hasetlik ve fesatlıkla yoğruluyor, doğduktan sonrada

birileri televizyona çıkıyor, evladımı terbiye edeceğim.
Edemezsin kardeşim. Edemezsin, zor edersin. Hadi et bakalım.

Osmanlı padişahlarından Genç Osman döneminde savaşıyorlar. Savaşta askerin biri şehit oluyor. Kelle koltuğunda dört gün savaşıyor. Kesilen kellesini alıyor koltuğuna, dört gün savaşa devam ediyor.

Genç Osman bizzat o şahsın annesini ziyaret ediyor. Ziyaret edip hatır sorduktan ve gönül aldıktan sonra diyor ki;

Bre Hatun sen nasıl evlat yetiştirdin ki, bu evladın dört gün kellesi koltuğunda savaştı" diyor.
Verilen cevaba bakın.

Diyor ki; sultanım ah, eğer ben doğru ana olsaydım, benim evladım bir hafta savaşacaktı diyor.
Eğriliğin nerde bacı diyor. Ben diyor bir gün daraldım, oğlum ağladı.

Bir gün ona abdestsiz süt verdim diyor. Biz Abdestli süt emdik mi acaba? Abdestli süt emdir desen çocuğuna, hanımefendi seninle alay ediyor.

Efendiler dikkat edin, abdest derken, Resulullah efendimiz buyuruyor; "Abdest suyu diğer sulardan farklıdır". Bakın abdest aldığınız o su diğer sulardan farklıdır.

E aynı çeşmeden geliyor. Siz ibadetle ona yanaştığınız için, cenabı hak nuruyla tecelli ediyor. O

abdest aldığınız azaların nurunu mahşerde bütün peygamberler ve melekler görecekler ve şöyle diyecekler: “Yahu bunlar nasıl bir ümmetmiş ki, neredeyse bunlar peygamber olacaklar. Şunların nuruna bak. Bir güneş misali nuru etrafı aydınlatıyor”.

Ama bu kör gözler o nuru göremiyor kardeşim. Peygamberimiz buyuruyor: “Abdest alırken abdest suyunu gözlerinize içirin, gözleriniz şifa bulsun” buyuruyor. Diğer su değil. Diğer suyu gözlerinize verseniz, o gözlerinize zarar veriyor. Ama abdest suyunu gözlerinize içirdiğiniz zaman, gözleriniz bizzat şifa buluyor.

İşte o su seni temizleyen bir su. Günahlarından arındıran bir su. Hatta buyuruyor efendimiz: “Abdeste besmele ile başlayan abdestin yüz katı sevabını alır. Besmelesiz abdeste başlayan bir kişi sadece abdest sevabı alır”.

Onun için şafi mezhebinde abdestte niyet etmek farzdır. Niyetsiz abdest alsan, abdestin olmuyor. Eksik oluyor. Ama Hanefi mezhebinde niyet sünnettir.

Biz konuyu daha fazla dağıtmadan konumuza dönelim yani kunut dualarına dönelim.

İsyan edenlerden ayrılıyorum. Onlarla beraber olmayacağıma söz veriyorum. Ve isyankârları terk ediyorum. Yarabbi sana geldim, seni sevenlerle beraber dost olmak istiyorum, bu nimeti bana bahşeyle

Yarabbi. Şu duaya bakın yahu. Kul Allah'a ne kadar yakın bakın.

Allahümme İyya Kenağbüdü...

Kısaca bunu izah edelim. Allah'ım ancak sana ibadet eder. Yalnız senin için namaz kılar, sana secde eder, rahmetini umar, azabından korkarım. Zira senin azabın Şiddetlidir. Ve senin azabın kâfirlere ulaşacaktır. Öyleyse Yarabbi; beni küfretmekten, kâfirlere yakın olmaktan muhafaza eyle. Görüyor musunuz? Yani yaptığımız duaya bakın, yaşadığımız hayata bakın.

Hangisi biziz diye sormazlar mı insana! Cenabı Hak; sormaz mı?

Ey kulum sen bu musun, bu musun? Hangisisin? Ben sana nasıl rahmet edeyim. Ne diye nimet vereyim? Sen hangisini kabul ediyorsun diye sormazlar mı adama. Burada sorulmasa da, mahşerde sorulacak.

Peygamberlerimizin hanımlarından,Sevde validemiz, çok korkarmış. Aişe validemiz de Şakacı biri Hz Ömer efendimizin kızı Hafza validemiz'e demiş ki; duydun mu Hafza duydun mu? Neyi diyor. Deccal çıkmış biliyor musun? Sevde validemiz, Kulak veriyor, ne zaman çıkmış diyor. Diyor ki; çıkmış. Ne yapalım şimdi diyor, böyle titreyerek soruyor. Aişe validemiz diyor ki; şurada bizim kömürlük dediğimiz örümcek ağlarıyla örülmüş harabeyi göstererek. Oraya saklanırsan kurtarırsın diyor. Sevde validemiz de saf, temiz, iyi niyetli, oraya saklanıyor.

Peygamberimiz geliyor, bakıyor ki validemiz Sevde validemiz orada. “Sen burada ne arıyorsun” diye soruyor. O mübarek validemiz.

Diyor ki; Ya rasulullah deccal çıkmış, doğru mu. Peygamberimiz buyuruyor; “Çıkmadı ama mutlaka çıkacak. Hadi sen şöyle çık bakalım” diyor.

Şimdi efendiler, soru bize sorulmadı, hesap bize sorulmadı ama bir gün mutlaka sorulacak.

Nasrettin hocaya demişler ki; Hocam kıyamet ne zaman kopacak?

Demiş ki; “İki tane kıyamet var, sen hangisini soruyorsun” soran kişi demiş ki; ikisini de soruyorum.

Nasrettin hoca Öyleyse dinle demiş; “Sen ölünce küçük kıyamet kopacak, hoca ölünce büyük kıyamet kopacak” demiş.

Şimdi efendiler ölüm küçük kıyamet olarak adlandırılır. Ölüm küçük kıyamet, büyük kıyamet ise Cenabı Hakkın vadettiği hesap günüdür. Bu iki günde tehlikelidir. Yani hem küçük kıyamet, ölüm anı, hem de büyük kıyamet çok tehlikelidir.

İnsan eğer iman ile göçemezse, kabir hayatında kıyamete kadar kabir azabı var, cehennem azabı var.

Şimdi şöyle bir düşünün, Hz. Âdem (a.s)’dan bugüne kadar kaç milyon yıl geçmiş. O kadar milyonlarca yıl kabir azabı çekenler ve bundan sonra kaç bin yıl, kaç milyon yıl geçer, onu bilmiyoruz. Bir bilgimiz yok. O da Cenabı Hakkın bilgisinde.

O kadar kabir azabından sonra mahşer kurulacak. Peygamberimizin şefaati mahşerden sonra, yani cennetlikler cehennemlikler ayrılacak. Ondan sonra da peygamberimiz imanı olan Müslümanlara, cehenneme giden ama imanlı olanlara şefaat edecek. Zaten kâfire Şefaat yok.

Şefaat cehennemlik olan Müslümanlar içindir. E cennetliğe şefaat yok mu? Cennetlik olan kişi şefaati almış zaten kardeşim; onun alacağı Şefaat Cennetteki makamının yükselmesi ile ilgilidir. Dünyada şefaatini almış, ahirette de sefasını sürecek. Şefaat günahkâr Müslümanlar için, hani dünyanın avukatları var ya, Hukukçular var. Hapishaneye düşen suçluyu savunurlar ona avukatlık yapar. Cezasını hafifletir, bir şeyler yapar. O kanuni yolları onlar biliyorlar ama öbürleri bilmez. Peygamberlerde Allah'u Teâlâ nazarında sözü geçen, Allah'u Teâlâ'ya nazı geçen insanlardır.

Allah'u Teâlâ onların isteklerini kabul ediyor. Ancak peygamberler de zalimin yanında olmaz, onu da bilin.

Bak şefaat kimeymiş? Günahkâr Müslüman'a. Yani kendisini kurtaramayan, günahı vesilesiyle cehenneme giren Müslümanlaradır şefaat. Öyleyse kardeşim bak kabir azabı var, cehennem azabı var, o güne kadar ben neden Şefaat bekleyeyim?

Burada şefaatimi alırım kardeşim. Bak camiler şefaat makamı, tekkeler şefaat makamı, Kuran kursları şefaat makamı bütün hayır yerleri şefaat makamıdır.

Gel Şefaatini al kardeşim. Sen Rasulullahı arıyorsan, Rasulullah hakkı söyleyen dildedir. Rasulullah hakka giden zakirlerin yolundadır, gönlündedir, kelamında, sözündedir.

Rasulullah efendimiz kimseye artık yüzüyle, bedeniyle gelip görünmez. O da her canlı gibi dünya hayatını yaşadı, ahirete göç etti.

Cenabı :Hak peygamberimiz için şöyle buyuruyor;

"*İnneke Meyyitum ve innehe Meyyitum* .إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ

(Ey Muhammed!) Şüphesiz sen öleceksin ve şüphesiz onlar da öleceklerdir. Zümer 30 ve meali

Peygamberimiz dünyasını değiştiği zaman ölüm haberi veriliyor mescitte. Hz. Ömer efendimiz kılıcını çekiyor, diyor ki; "Kim Allah'un resulü öldü derse onu keserim" diyor.

Hz. Ebu Bekir efendimiz Minbere çıkıyor ve şöyle diyor; "Allah'a hamd, Rasulüne salattan sonra ***İnneke Meyyitüm ve innehu Meyyitum*, Habibim sen öleceksin, onlar da ölecekler". Ayetini okudu**

Hz. Ömer efendimiz diyor ki; "Vallahi ben bu ayeti o an nazil oldu zannettim Ben o ayeti yeni nazil oldu zannettim diyor. Ve ondan sonra sakinleşiyor. Ve Ebu Bekir efendimiz buyuruyor;

"Kim Allah'a inanıyorsa bilsin ki, Allah ebedidir, bakidir, diridir. Diriliği ebedidir, bakidir. Ama kim Allah resulüne inanıyorsa bilsin ki o dünyadan ahirete intikal etmiş, dünyadaki görevini tamamlamış, kulluk vazifesini yapmış ve rabbisinin davetine icabet etmiştir" buyuruyor.

Ondan sonra sahabe kendine geliyor. Öyleyse Allah resulü ve bütün nebilere bu davet gelmiş, bize de gelecektir. Cenabı hak ölüm gelmeden evvel, hazırlığını yapanlardan, cennet ve cemalini kazananlardan eylesin. Namazı da emredilen gibi, huzur ve huşu içerisinde kılmayı nasip eylesin. Daha namazımız bitmedi. Daha tespihatlar var. Onları da inşallah işleriz.

Allah rızası için El Fatiha.

BÖYLE BIR NESILE RAHMET YAĞAR MI?

Ahlaksızlık almış başını gider
Bu nesil'e Ahmed nasıl şefaat eder
Yaradan'ı tanımaktan aciz insanlar
Böyle bir nesil'e rahmet yağar mı?

Hepten yokuş oldu sokak çarşılar
On yaşına gelen fuhuşa başlar
Ateş içinde kaldı ana babalar
Böyle bir nesil'e rahmet yağar mı?

İnsaf kalktı haya yoktur çoğunda
Zina ediliyor aşikâre sokakta
Fuhuşiyat otobüste, trende, vapurda
Böyle bir nesil'e rahmet yağar mı?

Gazeteler de boy, boy çıplak kadınlar
CD ler de video larda da porno filimler
Kalmadı ar, namus denen duygular
Böyle bir nesil'e rahmet yağar mı?

Allah diyen çok dışlanıyor
Çoğu nefis şehvetten hoşlanıyor
İnsanoğlu cehalete terk oluyor
Böyle bir nesil'e rahmet yağar mı?

Hakkı tavsiye edene azar ederler
Gençler meyhane, kumarhane gezerler
Birbirini silah bıçakla ezerler
Böyle bir nesil'e rahmet yağar mı?

Gönül çantasına konmamış ahlaktan azık
Böyle bir nesli yetiştirenlere çok yazık
Tüccarlar atıyor birbirine açıktan kazık
Böyle bir nesil'e rahmet yağar mı?

Aldatılıyor körpe kızlar on iki, on beş yaşında
Tecavüz, gasp, hırsızlık ateş hattında
Şarapçılar çıktı kaptan köşküne

Böyle bir nesil'e rahmet yağar mı?

Gül gülistan görünüyor insanlar dışdan
Çoğu aklını kaybediyor hırsından
Namussuza esir oldu namuslu yaşayan
Böyle bir nesil'e rahmet yağar mı?

İnsanlar solladı isyanda bütün mahlûku
Köpekler bile gizli yapar oldu zinayı
Yirmi birinci asrın bu ilk zamanı
Böyle bir nesil'e rahmet yağar mı?

Hapishaneler doldu çocuk kadınla
Kalmadı nesilde iman ve haya,
Çıkılsa ne olur böylece aya
Böyle bir nesil'e rahmet yağar mı?

Gökten çamur yağıyor bazen arza
İsyandan kirlenir oldu uzay ve sema
Kabul olmuyor artık yapılan dua
Böyle bir nesil'e rahmet yağar mı?

Kirlendi duygular zahirde gördüğünden
Uykular kirlendi, rüyalar, düşler kirlendi
Gençlerin çoğu gusülden habersiz kaldı
Böyle bir nesil'e rahmet yağar mı?

Bir acayip haldir tarif edilmez
İçki içip zina etmeyene adam denilmez

Haksız, zalim olmayanla adeta gezilmez
Böyle bir nesil'e rahmet yağar mı?

Halil İbrahim'der asi nesil tarif edilmez
Haya kalktı insanlar oldu sıkılmaz
Plajlarda sutyen, mayo dahi takılmaz
Böyle bir nesil'e rahmet yağar mı?

SOHBET - 12

HALİL İBRAHİM KUL HOCA EFENDİNİN

2009 ramazan ayında İstanbul Sancaktepe, Tepe camisinde yaptığı, bir sohbetidir.

İLAHİ BAĞLAR

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ للّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِين ا لصَّلاةَ و سَلَامٌ عَلَى رَّسُولنَاَ مُحَمَّدٌ و عَالهِ وصِحبِه ا جمَعَينَ

Geçen dersimizde; zikir, şükür bununla beraber iman ve Cenabı Haktan istemek, sabır, namaz hususunda kısa bir bilgi vermiştik. Kendisinde bunları barındıran kullarını, Cenabı Hak sever demiştik.

Allah'u Teala kendisinde bu nimetleri barındıranları sever.

Belki defalarca söylemişizdir, ama tekrar hatırlatmakta fayda var, zikir deyince zikrin çeşitli dalları var ; zikrin kolu kanadı çok geniştir..

Zikir geniş bir kelime. Fakat halkın anladığı zikir, tespihi eline alıp Allah demek. Bu zikrin sadece görünen kısmıdır.

Zikir Allah'u Tealanın sevgisini duygulara yerleştirmenin özel bir çalışma şeklidir.

Zikir; insan duygularından Allah'ın sevmediği kötülükleri çıkarmanın mücadelesi, eğitimi, ilmini öğrenme gayreti, çabası yolculuğunun bir ismidir.

Ama bizim halkımız kendi bilgisi ile her şeyi sınırlamaya çalışınca konu aslından çıkmış oluyor.

Yani sarayı gecekonduya çeviriyor. Öyle bir delalet var. Halkın bakışında böyle bir cehalet var. Öyle bakınca da cevher toz değerine düşüyor. Toz da

ne yapılır? Ayak altında çiğnenir, çamur olur, pislik diye atılır.

İşte bu gün, maalesef biz Allah'u Tealanın bize, kendisine muhatap kıldığı o zikir nimetini, bir paçavra gibi çöpe atacak kadar gaflete düştük. Tozlandırdık, böyle bir gaflete düştük.

Efendiler yine söyleyeyim; zikir bir ilim, irfan sahasıdır. Siz kendiniz alırsınız tespihi elinize, belli bir müddet Allah diyebilirsiniz. Bu Allah demeniz sizi yorar ve yormaktan öteye de geçmez; sebebine gelince;

Allah'u tealayı zikir etmek için zikir ehli dediğimiz Ehlullah terbiyesinde, nezaretinde, onun bilgisi ve denetimi, gözetiminde olursa, işte o zaman o zikriniz sizi dünya gafletinden kurtararak mana kapılarını size açmaya, o güzel rahmeti nimeti duygularınıza saçmaya, ilahi bir katkı olur, sermaye olur.

Aynı zamanda da Cenabı Hak ile aranızdaki perdelerin kalkmasına sebep olur, vesile olur.

Tabi bu geniş bir konu, bu konuda ne kadar çok dursak aslında o kadar da azdır. Ama şimdi bu ayetlerden de bahsederken, kardeşlerimizin şöyle dediğini hisseder gibi oluyorum; Bu hoca zikir ehli olduğu için, bizi zikre davet ediyor.

Keşke hepiniz benden iyi zikir etseniz ne güzel olur; Aziz kardeşlerim. Tam buraya gelmişken zikrin

değerini, sırrını bilen Hz. İbrahim (as) in bir kıssasını sizinle paylaşayım.

Bakınız Cebrail (a.s) İbrahim (a.s) için Cenabı Hakka diyor ki; Ya Rabbi sen ona neden Halil'im dedin?

Cenabı Hak Cebrail (a.s)'a cevap veriyor;

Ya Cebrail ben onu çok denedim, o bütün imtihanları kazandı.

Halil'im demek dostum manasındadır.

Dost da çeşitlidir; Allah'ın dostu var, maddenin dostu var, şeytanın dostu var vb. İbrahim (a.s) da Cenabı Hak denedim istersen bir de git sen dene buyuruyor.

Cebrail (a.s) da İbrahim (a.s) ı denemek için bir dilenci kılığında geliyor.

Dikkat ediniz. Geliyor ve diyor ki, bu fakire bir sadaka!

İbrahim (a.s) diyor ki;

Sen benim; Rabbimi bir kere zikret, şu sürüden ben sana bir koyun vereyim. Tabi bu kıssayı hepiniz bilebilirsiniz. Çok anlatılmış olabilir. Fakat benim niyetim kıssayı anlatmak değil, onu anlamak lazım.

Cebrail (a.s)'ın zikri İbrahim (a.s) ın o kadar hoşuna gidiyor ve diyor ki; Bir daha zikret şu sürünün üçte birini vereyim diyor. Cebrail (as) zikrediyor. Bir daha zikrediyor. Tabi Cebrail (a.s) bir melek, Kuranı Kerimde Cibril'i emin diye geçiyor.

Nasıl Peygamber Efendimize Muhammed'ül Emin unvanı veriliyorsa, Ebu Bekir Sıdık unvanı veriliyorsa, Cebrail (a.s)'a da Cibril'i Emin unvanı veriliyor.

Cenabı Hak ayeti kerimeyi gönderdiği zaman Cebrail (a.s) çok seviniyor. Peygamberimiz soruyor, Ya Cebrail bu sevincin nedir?

Diyor ki; Ey Allah'ın Rasulü Rabbim bana Emin ismini verdi, onun için seviniyorum. Yani Rabbim bana güveniyor diyor. Görüyor musunuz?

Bir melek Rabbisinin kendisine güvenmesinden bu kadar hoşnut oluyor. Demin sıraladığımız maddeleri kendisinde barındıran, zikir, şükür, namaz, Cenabı Haktan istek ve sabır gibi nimetleri kendinde barındıranları Allah'u teala sever.

Ben şimdi bu nimetleri kendimde barındırmalıyım diye bir kul mücadele ederse, elbette ki bu nimetlere erişecektir.

Ama ben bu kıssayı duydum, ezber ettim tamam. Bunları bileni Allah seviyor. E sende yok be kardeşim! Sen bunu ezber etsen ne olur ki? Sana kimse bir şey vermez

Biz İbrahim (as)ın kıssasına dönelim.

İbrahim (a.s)'ın o kadar hoşuna gidiyor, bir daha zikret, bu sürünün yarısını sana vereyim diyor.

Cebrail (a.s) bir daha zikrediyor, sürünün yarısı veriliyor. İbrahim (a.s) çok beğeniyor, sen benim

Rabbimi ne kadar güzel zikrediyorsun ey Allah'ın kulu! Bir daha zikret sürünün hepsini sana vereyim diyor.

Ve İbrahim (as) sürünün hepsini veriyo. Sonra Cebrail (a.s) sürüyü alıyor, götürüyor. Bir tepe arkasına gidiyor, bekliyor İbrahim (a.s) gelecek, sürüye sahip çıkacak zannediyor ama İbrahim (a.s). gelmiyor.

Tekrar Cebrail (a.s) sürüyü geri getiriyor ve şöyle diyor.

Ey Allah'ın nebisi, Allah'ın selamı üzerine olsun. Ben Cebrail'im. Seni imtihana geldim. Benim sürüyle ne işim var, al sürünü diyor.

Zikrin sırrını bilen İbrahim (a.s) diyor ki;

Ben Cebrail'e sürü vermedim; ben Rabbimi zikreden bir zakire verdim. Cebrail de kime verirse versin cevabını vererek sürüyü Cebrail (as) a bırakıyor.

Cebrail (as) ısrarla Ey Allahın Nebisi ben sürüyü ne yapayım sürünü al ısrarına Hz. İbrahim'in cevabına bakınız.

Ben sürüyü Rabbimi güzel zikreden birine verdim; oda kime verirse versin. Buyuruyor.

Rivayet edilir ki, o sürüyle Cebrail (a.s) bir insan sıfatında yine bir hayır kuruluşuna hediye ediliyor ve asırlarca İslam'a hizmet ediyor.

Şimdi bize bakıyoruz, Allah'ı kim zikrediyorsa onu küçültüyoruz, ama Allah zikredeni büyütüyor.

Zikredenlerin ilki Adem (a.s)'dır. Tövbe edenlerin ilki de Adem (a.s)'dır. Görüyor musunuz? Tövbelerin

ilki, hataya düşenlerin de ilki. Allah'ı zikredenlerin de ilki. Onun için siz Allah'u Tealayı zikretmeden Allah'u Teala size düşmanla savaşma kapısını açmaz.

En başta okuduğum ayeti kerimede;

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِى سَبِيلِ اللّٰهِ اَمْوَاتٌ بَلْ اَحْيَاءٌ وَلٰكِنْ لَا تَشْعُرُونَ

Bakara 154 ve meali

Allah yolunda öldürülenlere "ölüler" demeyin. Hayır, onlar diridirler. Ancak siz bunu bilemezsiniz.

Şimdi geriye dönüyoruz, demek ki hayat kazanmak için gerçek diriliği kazanmak için zikirle duygularımızı dirilteceğiz, hayat bulduracağız.

Zikir şuna benziyor;. Suyunu gizliden gizliye içinde alıp yapraklarına ulaştıran meyve ağaçlarına benzer.

Öyle ki; Cenabı Hak onların yerini yapmış. Biz ağacın özü diyoruz, ağacın içinde ufak bir delik vardır sünger şeklinde, iğne ucu kadar, o ağacın deliğinden, özünden ta en üst yaprağa kadar Cenabı Hak kökten pompalar suyu. Hatta öyle pompalar ki, hiç su olmayan yerde dahi o ağacın kökleri suyu bulur. Allah'u Teala böyle bir nimet vermiş. Eğer insan bir ağaç kadar kendisine değer verse, bir ağaca kendisine yetecek, hayat verecek o suyu alan, o gıdayı, o kuvveti veren Allah insana kendini diriltme ahlakı, kuvveti vermemiş mi? Elbette ki vermiş.

İşte bu diriliğin bütün sırlarını **Yüce Rabbimiz zikrin sırlarına ihsan etmiş olduğu için o ebedi dirilik sırlarını zikri ile muhatap olan kullarına ikram ediyor.**

Ama insan maalesef kendisini ebedi hayata kavuşturacak, kendisine hayat verecek, ebedi diriliği kazandıracak, zikir gibi nimetleri dışlayarak kendisini ebedi dirilik makamına ulaştıracak nimetten mahrum kalıyor.

Unutmayınız ki; Ağaç susuz kalınca nasıl kurumaya mahkûmsa, zikirsiz insan da aynı şekilde imanını kurutmaya mahkûm olur.

Bakın şu ülkemizin haline bakın. Zikredenler deli, aptal, zavallı, gerici, olarak halka tanıtılıyor ve öyle tanıtılmaya çalışılıyor. Zikirsiz meyhaneci; falan filan aydın olarak halkımıza takdim ediliyor. Neyin aydını? İnsanların dünyalarını karartma aydını. Cehennemin odunu. inanmayın bu gibi cahillere.

Allah'a inanmayan bir insanın şahadet kelimesini kullanmaya hiç hakkı yok, şehit kelimesini kullanmaya hiç hakkı yok. Şehit ancak bir mümine yakışır. Mümin olmayan şehit olmaz. Şehit mümine özeldir. Yani şehit, ebedi diriliği kazanan, şefaat hakkına sahip olan bir Müslüman'ın adıdır.

Peygamberimiz buyuruyor; **Bir şehit yetmiş kişiye şefaat edecek.**

Ben düşünüyorum; şehit olsam, benim akranlarımdan, tanıdıklarımdan pek kimse cehennemde kalmaz.

Bakın bir camide elli kişi yok. Bir şehit yetmiş kişiye şefaat edecek, basit bir şey değil. Bakınız hesapsız yetmiş kişiye şefaat hakkı var bir şehidin.

Onun için Allah yolunda ölen insanların da ayrı bir değeri var. Dikkat edin, bakınız; İslam da düşmana karşı savaş kutsaldır.

Neden biliyor musunuz? Bir Müslüman şehit olduğu zaman, o Müslüman'ın kanı yıkanmıyor. Boy abdesti aldırılmıyor o şehit olana. Neden? Çünkü o Müslüman'ın kanı mübarektir.

Halbuki, biz bedenimizin bir tarafına elbisemize kan sıçrasa, o kanla namaz kılmamız caiz değildir. O kan necistir, mundardır. O kanla namaz kılamıyorsunuz. Gömleğinize sıçrasın, elinize sıçrasın fark etmez. Yani o kanla namaz kılamıyorsunuz. Ancak şehit o kanıyla beraber toprağa gömülüyor.

Neden? Çünkü o şehit'in ahına binlerce gaflet ehli Müslüman uyanıyor, davasına sarılıyor. Yani o şehit'in ahına cenabı Hak yüzlerce, binlerce gafletli insanı getirip camiye asker ediyor. Cami cemaatini de cephede asker ediyor.

Onun için şehit'in kanı kutsaldır. Şehitlik öyle cünüplere kalmamış. Şehitlik fasıklara kalmadı. Yani şahadeti biraz iyi anlayalım. Bir kul kendinde biraz

önce saydığım o nimetleri barındırırsa ben ona şehitlik yolunu açarım, Allah yolunda savaşmayı, düşmanı rezil etmeyi ve nesline kendisini övünecek bir servet bırakmayı veririm diyor Cenabı Hak.

Bazen soruyorum cemaate, biz geçmişteki dedelerimizle övünüyoruz, ama babamızla övünemiyoruz. Dikkat ediniz! Dedelerimizle övünüyoruz, Çanakkale ile, falanla övünüyoruz. Neden? Çünkü düşmana karşı direnmişler, düşmanı zelil etmişler ve torunlarını korumuşlar.

Ama bakın bizim babamız, savaşmamış, savaş yok. Nerdeyse düşmana teslim olmuş.

Peki soruyorum size; biz dedelerimizle övünürken, bizim torunlarımız bizim neyimizle övünecek?

Onlara miras olarak ne bıraktık? Bıraktığımız bir miras yok. Ama bugünkü Amerikan'ın gelecekteki torunları dedeleriyle övünecekler. Dünyayı hükmüne aldı, dünyayı ayağının altına aldı diyecekler.

Müslümanları ezdi bizim dedelerimiz diye torunları övünecek. Ama bizim torunlarımız ise diyecekler ki; bizim dedelerimiz Avrupa'ya köle oldu. İmansızlara imanını değişti diyecek. Maddeye imanını değişti diyecek. Camilerini, tekkelerini, medreselerini dahi koruyamadı diyecek. Bu leke yetmez mi bize?

Bizimle kim övünecek? Torunlarımıza hangi mirası bıraktık? Eğer siz Allah yolunda savaşırsanız,

ben size ebedi bir diriğli veririm! Buyuruyor Cenabı Hak.

O ebedi diriliği kazananları da yüceltmek için Cenabı Hak buyuruyor;

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِنَ الْاَمْوَالِ وَالْاَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ

Bakara 155 ve meali

And (yemin) olsun ki sizi biraz korku ve açlıkla, bir de mallar, canları ve ürünlerden eksilterek deneriz. Sabredenleri müjdele

Hatırlarsanız sohbetimizin birinde söylemiştim; bugün biz imtihanda değiliz, biz sadece nefsimizle mücadeledeyiz. Cenabı hak bir kulunu imtihan etmek isterse, o kulun en azından bir dostluk makamına doğru tırmanması lazım.

Biz şuanda nefsimizle mücadeledeyiz, hatta nefsimizin esiriyiz. Her türlü Allah'ın yasakları bize hoş görünüyor, dolayısıyla nefsimiz bizi yenmiş ve biz nefse esir olmuşuz.

Bakın dikkat edin; bir insan zikirle, şükürle, Cenabı Hakka namaz ile niyaz ile sabırla Cenabı Hakkın hoşnutluğunu kazanacak, düşmanla mücadele ederek, Cenabı Hakkın hoşnutluğunu kazanacak, duygularını ölülükten kurtaracak; imanını mecalsizlikten kurtaracak, ihlasını tahrip olmaktan

kurtaracak. Sonra Cenabı Hak ona kulum diyecek, muhatap alıp onu yüceltmek için imtihan edecek.

Neyle imtihan edecek?

Biraz onların mallarından kısacağız. Yoksullukla imtihan edeceğiz. Elbette siz Allah yolunda savaşırsanız, düşmanla mücadele ederseniz, bir takım kayıplarınız olacak. Maddi kayıplarınız olacak ve bir takım madde sıkıntılara düşeceksiniz.

Bizim köyümüzde yaşlı bir amca vardı. Çanakkale savaşını, kurtuluş savaşını ve bir takım savaşları görmüş olan bir insandı. Aynı zamanda dedem de o savaşlarda bizzat dokuz sene savaşmış bir insandır.

Ama ben dedemi göremedim, tanıyamadım, genç yaşta vefat etmiş. O yaşlı amcamız zaman, zaman anlatırdı

Derdi ki; oğlum biz öküzlerin çişinden buğdayları ayıkladık da yedik. Ekmek bulmak şöyle dursun, ekmekleri beğenmemek şöyle dursun. Temizlik yok, açlık çok, kasık aralarımızdan avuç, avuç bitleri atardık diyor.

Bit neden olur, temizlik olmaz. Her taraf mikrop dolar, bit olur, pire olur. Kasıklarımızdan, koltuk altlarımızdan avuç, avuç pireler atardık diyor.

Bu gün bizler de kucak, kucak ekmek atıyoruz. Bir yemek yemeye gidiyoruz, bir tabaktan bir kaşık alıyoruz, geri kalan çöpe gidiyor.

Efendiler işte bu yemekler beni çok rahatsız ediyor. Biz sohbetlerimizde yemek veriyoruz. Ama biz insanlara yemek yemesini öğretmek için yemek veriyoruz. Karnını doyurması için yemek vermiyoruz.

Dedelerimiz, sofraya bir tabak yemeği koyarlardı, leğen derlerdi. Bir evin halkı ondan yerdi. Bereket vardı.

Efendimizin bu konuda hadisi şerifleri çok Evinizde bereket yoksa, yemek tabaklarınızı birleştiriniz. Evinizde geçim yoksa; karı koca arasında, evlat baba, anne kız aranızda anlaşamıyorsanız, muhabbetiniz yoksa yemek tabaklarınızı birleştiriniz. Görüyor musunuz?

Şimdi yemek tabakları birleşirse, o yemek çöpe dökülür mü? Artmaz ki çöpe dökülsün. Artmaz. Ama şimdi öyle mi? Herkesin tabağı ayrı, karısının yediğini kocası yemiyor, kocasının yediğini karısı yemiyor, tabakta kalanlar artık denilip dökülüyor.

İşte o ailede bereket olur mu? Elbette ki; olmuyor. Böyle bereket olur mu kardeşim?

Rasulullah efendimiz buyuruyor; Müminin artığı mümine şifadır. Ama vatandaş gelmiş diyor ki; Ya hastalık varsa! Hasta bir Müslüman, hastayım der, hastalığını kimseye bulaştırmaz. Hasta bir insan bile, bile toplumda oturup da kimseye zarar vermez. O kadar zalim değildir.

Müslüman merhametli insandır, Müslüman kendini bilen bir insandır. Kimseyi de hor görmez.

Müslüman hoşgörülü insandır. Mesela adam geliyor camiye, sandalyesini alıyor namazını kılıyor. Kimse hor görüyor mu?

Görmez, niye? Müslüman karşısındakine değer veren insandır. Ama şimdi ben bunları söylerken, söylemeden de geçemiyorum. Şimdi biz buradan camiden çıkıyoruz, kardeşlerimiz orada bir çay içiyor. Birbirleri ile konuştukları sözler beni çok üzüyor. Birbirinizi incittiğiniz için şeytan seviniyor; şeytan sevinince de güçleniyor ve sizin aranızda fitne çıkarıyor ve birbirinizi görmemek için camii ye gelemiyorsunuz. ama farkında değilsiniz.

Cenabı Hak İbrahim (a.s)'a Kâbe'yi yaptırıyor, şöyle bir nefesleniyor, Cenabı Hak vahiy ediyor; Ne oldu İbrahim yoruldun mu? Evet Yarabbi diyor.

Ne yaptın ya İbrahim. Yarabbi senin beytini yaptım diyor

Cenabı Hak da diyor ki; bende sandım ki bir gönül yaptın ya İbrahim

Bakınız bir gönül yapmayı Kâbe'yi yapmaktan daha hayırlı görüyor.

Ama şimdi bakıyoruz ki; kardeşlerimiz birbirini kırıyor. Böyle cemaat olunmaz ki, biz nasıl cemaat olacağız? Olamıyoruz da.

İşte o konuşmalar aradaki muhabbeti engelleyerek Şeytanı sevindiriyor. Muhabbet olmayınca da caminin tadı olmuyor be kardeşim.

Camiye gelemiyoruz ondan sonra. O küçük şeyler camideki cemaati engelliyor. Ya falan var, ben gitmem. Görüyor musunuz?

Bak nefis önünü kesti, falan var ben gitmiyorum. Sanki burası o kızmış olduğu şahsa ait bir mekan. Falanla küs olabilirsin, falanla konuşmayabilirsin, falanla kavgalı olabilirsin, anlaşamayabilirsin.

Ama bu ev ne senin evin, ne de benim evim! Allah'ın evi burası kardeşim. Sana da yer var bana da yer var. Ben Allah'ın kuluyum diyen herkese yer var. Mevlana ne olursan ol gel diyor da Cenabı Hak diyemiyor mu?

Ama tabi bunu da yanlış anlıyorlar, efendim Mevlana ne olursan ol gel diyor. İyi de kardeşim Şarapla gel demiyor. Şarabını at da gel diyor. Fuhuşla gel demiyor. Fuhuşu terk et gel diyor.

Biz ayetimize dönelim, Cenabı Hak; bazen de nefislerinden keserek onları deneyeceğiz diye buyuruyor.

Ne demektir bu nefislerinden keserek? Efendim evladınızı alabilir, yani vefat edebilir. Bu nefistir. Efendim nefsinizin hoşuna gider, nefsin meyvesidir. Cenabı Hakkın nimetidir.

Eğer evladı alınan kişi evladımı aldı der de isyana başlarsa vay haline bazen oluyor, görüyorum; adamın oğlu ölüyor, kardeşim aklını kaybediyor. E kardeşim Allah'a karşı savaşıp da kazanan var mı? Allaha karşı galip olan varsa biz de savaşalım kazanalım.

Bizim piranlarımızdan Ehramcı Zade İsmail Hakkı Öztoprak Hz. Mübareğin oğlu tren kazasında parçalanmış, cemaate sohbet ediyor. Tabi onlar bizim gibi ama değil ki, dışarıdan biri geliyor ki; cenazeyi haber versin yanından birini kaldırıyor o kişi daha içeri girmeden falan kişi cenaze haberi vermeye geliyor git onu engelle sohbetimizi bozmasın buyuruyor. Görüyor musunuz?

Hizmetimize engel olmasın. Hizmeti bittikten sonra gidiyorlar. Oğlunun cesedini toplayıp torbaya koyuyorlar. Parçalanmış ceset yok ortada.

Cenazeyi de yıkarken, birileri gönlünden demiş, Yahu efendi ne kadar taş yürekli bir insan, hiç gözünden yaş gelmiyor demişler.

Birileri öyle düşününce mübarek buyurmuş; Kardeşim, Allah verdi, Allah aldı içinde neyimiz var

Yani veren Allah, alan Allah. Hakka bağlı olan insanlara bakın!

Yine cenaze hususun da Peygamberimiz buyuruyor ki; **Cenazelerinde saçlarını başlarını yolarak ağlayanlar, tövbe etmedikçe ölümleri cahiliye ölümleri üzerine olur.**

Ağıt yakarak ağlayanlar, bunlar tövbe etmedikçe imanlı bir şekilde ahrete gidemezler. Bakıyoruz şimdi, cenazesinde ağlamayanlara yahu bu adam cenazesine değer vermiyor diye ayıplıyorlar.

Peygamberimiz bu sözleri sarf ederken sahabeler tabi ki dinliyor, peygamberimizin oğlu İbrahim vefat ediyor, kabre koyuyorlar. Peygamber efendimizin, mübarek gözünden yaş geliyor.

Hz. Ömer efendimiz soruyor; Ey Allah'ın Resulü Allah'ın emrine en çok itaat etmesi gereken siz değil misiniz?

Peygamberimiz buyuruyor: Evet Ya Ömer. Öyleyse niçin ağlıyorsunuz?

Peygamberimiz buyuruyor:

Ben ağlamıyorum, o gözyaşı gözün hakkıdır. Ben bu gözyaşından bahsetmiyorum. Hıçkırarak, bağırarak, ağıt yakarak ağlamanın imana zarar verdiğini söylüyorum. Görüyor musunuz?

Elbette ki oğlun vefat etti ağlarsın, hanımın vefat etti ağlarsın.

Gene bir gün mübarek Bünyamin Efendi Hz. İle sohbet ediyorum. Ama biz muhabbette, sohbette hoca falanı konuştu diye bakmayız. Biz böyle insanların gönüllerindeki muhabbete bakarız. Yaşlı bir amca geldi, altmış yada altmış beş yaşlarında falan, ben de o zaman yirmili yaşlarımdayım,

Efendi Hz. Bu amcaya nasihat ediyor, ilahi söylüyor. O adamcağız da ağlıyor, bende manevi olarak etrafı yokluyorum. Fakat bir muhabbet yok. Gönlümden diyorum ki;

Efendim burada muhabbet yok, siz ilahi söylüyorsunuz. Ne hikmettir, ben mi hissedemiyorum, yoksa durum mu böyle dedim.

Biraz böyle sual edince gönülden,

Bünyamin Yıldırım Efendi hazretleri dedi ki açıktan;

Halil Ağa adam hanımını kaybetmiş, biz yarasını sarıyoruz dedi. Öyle her şey maneviyatla olmaz ki, adamın gönlünü yapıyoruz dedi.

Dikkat ediniz; Adamın hanımı vefat etmiş, elbette ki üzülür de, ağlar da. Veya birinin kocası vefat etmiştir üzülür. Bakın dikkat ediniz, hanımlar erkek için değerlidir.

Hani erkekler hanımına kızar, belki dövebilir. Dövenler de vardır. Fakat dikkat ediniz, bir hanım evde olmayınca kocasına veya evlatlarına eve girmek karanlık gelir.

Kadınsız bir eve erkek girdiği zaman, o ev erkeğe karanlık olur. Erkek, kadınsız bir evde rahat edemez. İlla kadın görmek ister o evde.

Bekarsa anasını görmek ister evliyse hanımını görmek ister. Onun için insanlar emekli olunca, hanımıyla kavgaya başlarlar.

Yani hanımı evden ayrılsa, adamın canı daralır. Hanım da şikayetçi.

Bu adam emekli oldu, başımı belaya soktu. Halbuki hanımına değer verdiğinden yapıyor, ama hanımlar bunu baş ağrısı kabul ediyor.

Aynı şekilde bir kadın kocasını kaybettiği zaman, o kadına elli tane oğlu olsa teselli olmaz.

Onun için Allah'u Teala karı kocayı birbirine öyle bir bağ ile bağlamış ki, ne evlat bağı gibi, ne kardeş bağı gibi, ne de ana baba bağı gibi, değişik bir bağ.

Allah'u Teala ilahi bir bağ ile bunları bağlamıştır. Ama bu insanlar, bu bağlardan maalesef habersizler.

Aman efendim kavga ediyoruz, geçinemiyoruz. Bazı yemeklere biber atmazsanız tadı olmuyor, biber aslında acıdır ama o yemeğe tat veriyor. İnsanların iştahını açıyor.

Dolayısıyla Allah'u Teala da insanların nefislerini elinden almakla, insanları deniyor, esasen makamını yükseltmek istiyor. Bazısının annesini, bazısının hanımını, bazısının evladını alıyor vs. yani bu nefislerinden, eksiltmek almak suretiyle, biz onları deneyeceğiz.

Habibim onlara müjde ver ki, Allah sabreden kullarıyla, imtihanı bilen idrak edip Rabbim beni deniyor diyen kullarıyla beraberdir.

Dikkat edin, biraz önceki ayette Allah'u Teala sabredenleri severdi, fakat bu ayette imtihandan necat

buldu mu, Allah'u Teala o kuluyla beraberdir buyuruyor. Görüyor musunuz?

İşte Ehlullah, Allah'ın ehli diyoruz, bakın Peygamber efendimiz Ehlullah Allah'ın ehlidir buyuruyor. Bakıyoruz Ehlullahın gönlünü incitenler, tokat yiyor. Niye?

E Allah yakınında, yanında beraber. Bakınız Cenabı Hak buyuruyor; Ben onlarla beraberim. Sen onun gönlünü incitince, hakkı incitiyorsun. Tokadı da yiyorsun. Ama nerden geldiğini de bilmiyorsun. Ya işte sen zannediyorsun ki, garip birini incittim.

Konuya devam edelim. Cenabı Hak buyuruyor; Kendisinde bu nimetleri toplayanlar şöyle derler: kendilerine ölüm geldiği zaman, şöyle derler:

Zaten biz Allah içiniz, Allah'a döneceğiz. Yani biz zaten bu ölüme hazırız derler. Evladımız olsun, kızımız olsun, oğlumuz olsun, anamız, babamız, eşimiz olsun, biz zaten şu camiye gelişimiz, Kuran okumamız, nasihatlerimiz ölüme hazırlık içindir. Başka bir şey için değil. Ölüme hazırlık yapıyoruz, yani ölümden sonraki hayatı kazanmaya çalışıyoruz.

Zaten birisinden bir cenaze haberi duyunca aklı başında ölüme hazırlıklı olan Müslümanlar cenaze haberi alınca şöyle diyor?

İnna lillahi ve inna ilehi raciun اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّـا اِلَيْـهِ رَاجِعُونَ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

اَلَّذِينَ اِذَا اَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا اِنَّا لِلّٰهِ وَاِنَّا اِلَيْهِ رَاجِعُونَ

Bakara- 156- ve meali

Onlar; başlarına bir musibet gelince, "Biz şüphesiz (her şeyimizle) Allah'a aidiz ve şüphesiz O'na döneceğiz" derler.

Şüphesiz o insan da Allah için, bende Allah içinim, o Allah'a döndü. Mutlaka bende bir gün döneceğim diyor.

Ama şimdi bizim içimizden diyenlerin çoğu; falan dediği için diyor. Neyi, neden dediğini de bilmiyor.

Cenabı Hak ne dediğini bilenlerden, imtihanı verenlerden eylesin. Kul kendinde böyle bir kemali, ahlakı, olgunluğu topladığı zaman

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

أُولٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولٰئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ

İşte Rableri katından rahmet ve merhamet onlaradır. Doğru yola ulaştırılmış olanlar da işte bunlardır

Cenabı Hakkın rahmeti, bereketi onların üzerindedir. Onlar saadeti bulanlardandır. Ve onlar gerçekten kurtuluşa eren kullarıdır.

Şimdi biz Kuranı Kerimin tümünü bir kenara koysak, şurada okuduğum, altı ayeti idrak etsek, inanın ki cennet bizim mekanımız olur.

Şu güzel havaya bakın, ramazanın ilk günlerinde, sohbete başlıyorduk bir sıkıntı oluyordu.

Niye? E terbiye gerek kardeşim, eğitim gerek. Adam çocuğunu getirmiş, sahip çıkmıyor. Biz azarlayınca birileri kızıyordu ama şimdi de kızanlar da gelenler hem de şikayetçi olarak değil memnun olarak terbiye arzuluyor ve adap usul eğitimi görüyor.

Bakınız böyle bir cemaate edepsiz gelse edepli olmaya mahkum olur. Çünkü bir edepsiz insan, bu kadar edepli insanın yanında, edepsizlik yapmaya gücü yetmez. Cüret edemez.

Büyükler buyuruyor;

Âdapkarlar âdaptan hali olmaz,
Edepsizler okusa alim olmaz.

Şimdi şu cemaate bakın dinliyorlar ve bir saat daha nasihat etsek inanın ki dinlerler. Niye? İstekliler çünkü. Biraz nasihat etsek gönüllerine işliyor ve dinlemek istiyorlar.

Ama nasihat görmeyen insan, nasihat dinlemeyen insana nasihat başladı mı sıtma tutmuşa dönüyor.

Yahu bu adam bizi ne bekletiyor. Yahu senin için bekletiyor. Rahmet alasın diye, nimet alasın diye bekletiyor.

Ana rahmindeki çocuğa melekler der ki; hadi senin dünyaya gitme vaktin geldi. Tabi biz melekleri görmediğimiz için, hepimize hayal geliyor.

Melekler diyorlar ki; hadi senin bu ana rahmindeki vaktin doldu, dünyaya gönderiyoruz seni.

Çocuk yapışıyor ana rahminde, ben gitmem diyor. Melekler de diyorlar ki; Yahu seni daracık yerden kurtaracağız. Gideceğin yerde okyanuslar var, denizler var, karalar var, ormanlar var, seması var, yıldızı ay'ı, güneşi var.

Ana rahminde ki çocuk diyor ki;

Yok ben buradan daha geniş yer bulamam diyor. Bakın dikkat ediniz: dünyaya geldikten sonra bir daha ana rahmine dön deseniz, dünyayı verseniz döner mi? Dönmez, ben o dar yere nasıl sığarım der.

İşte **dünya da ahirete göre ana rahmi kadardır. Yani bir ana rahmi dünya yanında ne kadar küçükse, dünya da ahiret yanında o kadar küçüktür.**

Ana rahminden dünyaya gelirken, dünyanın geniş bir yer olduğuna inanmayan bir insan, aynı şekilde dünyadan ahirete gideceğine de pek inancı yoktur.

Ben buradan daha rahat yer bulamam diyor. Bu insanoğlu!

İnnehukanezalumencehula(اِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا) İnsanoğlu çok cahildir, çok zalimdir, buyuruyor; Rabbimiz.

İnsanlar kendisine zulüm ederler. Hayrı görmez Şerre giderler.

Cenabı Hak hayrı görüp Şerri terk edenlerden, cenneti görüp dünyayı koyanlardan, dünya sevgisini koyup Allah sevgisine eriŞenlerden eylesin (amin).

SOHBET - 13

HALİL İBRAHİM KUL HOCA EFENDİNİN

2009 ramazan ayında İstanbul Sancaktepe Tepe camisinde yaptığı, bir sohbetidir.

NAMAZ TESBİHATLARI

Ramazanı şerif bize Allah'u Tealanın merhametindendir, bir yılımızın, bir aylık zamanını Cenabı Hak merhametiyle, rahmetiyle, lütfuyla ibadetle geçirmemizi sağlıyor. Mescitlerde veya hanelerde

Kimileri evlerini misafirle Şenlendiriyor. Kimileri Kuranı Kerimle Şenlendiriyor. Kimileri ibadeti itaatle Şenlendiriyor. Kimileri evlatlarını sevindirmekle Şenlendiriyor. Kimileri de âlimlerden ilim alarak, nasihat dinleyerek, mübarek günlerini ilim bereketi ile beyinlerini, imanlarını zenginleŞtiriyorlar. İlimle, itikatla, ihlasla zenginleŞiyorlar. Ki zenginliğin en hayırlısı da budur.

Her şey elinizden alınır. Fakat amel zenginliği, ilim zenginliği, itaat zenginliği, ihlas zenginliğini hiçbir zaman, hiçbir kuvvet sizin elinizden alamaz.

Allah'u Teâlâ her Ramazan'ı Şerifte rahmetiyle size hiçbir kimsenin elinizden alamayacağı bir hazineyi ikram ediyor.

Öyleyse bu mübarek günlerde sizi bir senelik Allah'ın evine getirecek, ibadete, itaate götürebilecek sermayeyi kazanmalısınız.

Zaten Ramazan'ı Şerifte on bir aylık eğitim aracı ve sahası, bu eğitimden Cenabı Hak bir ay sonra elini çekiyor.

Nefisle baş başa bırakıyor. Bu on bir ayda kul, Ramazanda aldığı rahmetten, bereketten ve mağfiretten aldığı güç ile on bir ay kendini idare ediyor.

Öyleyse biz bu sermayeyi alabilmek için teravihte yalnızca namazı kılıp gitmeyi düşünürsek, biz bu sermayeyi kaybederiz. Almaktan mahrum kalırız.

Dolayısıyla tabi namazı kısa, kısa anlattık ama geçtiğimiz günlerde söylemiştik. Bakın dikkat edin, benim şurada anlattığım namaz şeklinden, (ben namazı tarif etmiyorum) bakın namazı siz biliyorsunuz. Ben namazın hikmetlerinden söz ediyorum. Ben namaz şöyle demiyorum. Gerek yok. Müslüman zaten namaz kılmayı bilir.

Ben Namazda anlatılmayan, tarif edilmeyen şeyleri anlattım. Ve inanınki eğer üzerinde dursak,

Ramazan bitene kadar değil de, yıl bitene kadar anlatsak; namazdaki hikmetler, sırlar, esrarlar bitmez.

Ama biz namazın sadece şeklini almışız, şeklini kabul etmişiz. Namazı şekilden ibaret zannediyoruz.

Tabi dualarımızı okuduk. Selama gelmiştik. Efendim namazda selam veriyoruz. Ne diyoruz?

EsselamualeykümVerahmetullah. Sağımıza ve solumuza selamlıyoruz. Kimi selamlıyoruz?

Allah'ın huzurunda namazda duran, bütün müminleri selamlıyoruz. Ne demektir bu? Allah'ın selamı üzerine olsun. Türkçesi bu. Peki, ne demek oluyor?

Allah'ın selamı kuldaki, maddi ve manevi ihtiyaçları karşılayarak, onu cenneti alaya götürecek bütün sırlar o selamın içinde.

Yasin suresinde çoğunuz bilirsiniz;

Selamüngavlenmirrabbirrahim. سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبٍّ رَحِيمٍ

Melekler Rabbinin selamını getirirler. Görüyor musunuz, kime getirirler? Allah'u Telanın huzurunda olan, namazda, niyazda tespihte, zikirde, şükürde olanlara melekler Allah'ın selamını getirir.

Bize o selamı, Allah'ın melekleri getiriyor. Bizde diyoruz ki; Allahın selamı bu vakti kılan bütün mümin kardeşlerimizin üzerine olsun.

Ey şu anda benimle Allah'ın divanında duran Müslüman kardeşim, Allah'ın selamı, saadeti, bereketi

senin üzerine olsun. Sağımızdakini ve solumuzdakini selamlıyoruz. Biz bunu derken, göremediğimiz o meleklerin de, âmin, âmin, âmin duaları arşa yükseliyor.

Efendin uzatmayayım, selamdan sonra ne diyoruz? **Allahümmentesselamü ve minkesselam, tebarekte yazel celali vel ikram,** diyoruz.

Diyoruz demesine de, niye diyoruz? Babam dediği için diyoruz, müezzin dediği için diyoruz, öyle gördüğümüz için diyoruz.

Öyle gördüğümüz için dediğimizden de o dediğimizin içinde bizim için ikram edilen gıdayı alamıyoruz.

Hâlbuki Allahümme entesselamü ile, diyoruz ki; Ya rabbi, sen kurtuluş makamısın, ben senin makamına, huzuruna, kurtuluşa geldim. Ben senden nefsim adına, neslim adına, müminler adına kurtuluş diliyorum Yarabbi. Beni dünyada ve ahrette kurtaracak nimetleri, güzellikleri bana ikram eyle.

Eğer ben kendi nefsime kalırsam, benim asla senin rızanı, rahmetini bulup kurtuluşa ermeye gücüm yetmez. Ancak benim kurtuluşum senin rahmetinle olur, senin güvenliğinle, saadetinle olur.

Teberakteyazel celali vel ikram;

Ey azamet ve keramet sahibi Rabbim, senin azametinden şeytanlarda korkar, cinlerde korkar, münafıklarda korkar, kâfirlerde korkar.

Yarabbi o azametinden bütün inananlara hidayet diliyorum, hikmet diliyorum ki, fasıklar korksun. Kâfirler korksun. Nefis, Şeytan korksun. Bizi huzurundan ayıramasın.

Sen keremsin cömert ve zenginsin. Yarabbi sen ikram etmeyi seviyorsun. Yarabbi ben de senin huzuruna dilenmeye geldim. Yarabbi beni huzurundan mağfiret etmeden, affetmeden ayırma.

Görüyor musunuz? Neler söylüyor muşuz, neler, neler? Ama biz bunları böyle değil de, babam söyledi, böyle duydum, söylüyorum. Anam söyledi, söylüyorum. Dedem söyledi, hacı söyledi, hoca söyledi söylüyorum.

E o zaman da biz ibadetin tadını alamıyoruz. Namaz bize ağır geliyor. Elbette ağır gelir. Sen camiyi sırtlarsan ağır gelir. Ama sen camide namaz kılarsan, cami sana huzur gelir.

Elektriğe dokunursan yakar seni. Ama usulüne uygun düğmeye dokunursan, seni aydınlatır.

İşte ibadet insanın karanlık gönlünü aydınlatan, insanın duygularında yanan ilahi bir lambadır ki, o lamba insan duygularını aydınlatıp hak ve batılı seçtiren, ilahi güç ve kuvvettir.

Eğer ibadet bu değilse, size kuvvet olmuyorsa, imanımızı aydınlatmıyorsa, o ibadetimiz yanlış demektir, eksik demektir. O ibadetimiz Allah nazarında bir değer arz etmiyor demektir.

E değer arz etmeyince o zaman hiç bir işte zorlamadığımız kadar ibadette zorluyoruz kardeşim.

Hani şimdi şöyle düşünün; Bazıları kıldığı namaz ile, haşa adete Allah'ı kendine borçlandı zannına kapılıyor, toplumun çoğu öyle düşünüyor.

E kardeşim şöyle biraz düşünün bakalım, şimdi Allah'u Teala bedenimizi yaratmış. Göz, kulak, iç ve dış organlarınızı düşünün. Hiç bedel istemiyor.

Gözü görmeyen birine veya bir böbreği organı olmayan birine deyin ki; sizin eksik olan organınızı buldum, yalnız bir şartım var; elindeki mülkünü istiyorum deyin. Daha sonra, bakın o kişi size mülkünü veriyor mu vermiyor mu?

İnanın ki; tamamını vermeye razı olur. Hele, hele dünyayı görmeyen şu gözlere, âma olanlara deyin ki, şu dünya onun olsa, sana göz vereceğim dünyayı bana ver, o dünyayı size vermeye razı olur. Bunu ancak âmalara sorarsanız öğrenebilirsiniz.

Kendiniz değerlendirirseniz, vermem dersiniz. Çünkü gözünüz görüyor. Dünyayı gördünüz, zevkini tattınız, onun için gözsüz de yaşayabilirim diyebilirsiniz. Ama bir âmaya sorun, sizin gibi düşünmez.

Allah'u Teala bize nice nimetler vermiş. Topraklardan rızık bitiriyor, ağaçlardan meyve veriyor, sebze veriyor ve bize gece gündüz kesintisiz hizmet

veriyor. Bütün bu hizmetin karşılığında bizden itaat istiyor. Bizde bir namaz kılmak ile adeta Allah'u Teala'yı borçlandırıyoruz. Böyle bir düşüncenin sahibine elbette ki; namaz yük gelir.

Ama şöyle düşünürseniz; Rabbimin bu kadar geniş hizmeti ve nimetleri yanında benim hizmetimin, namazımın ne değeri olur ki? O zaman bu kadar nimet veren Rabbe secde etmek az gelir, itaat az gelir.

O zaman secde ederken, damarlarınızla secde edersiniz, duygularınızla secdeye kapanırsınız. Secdenizden zevk alırsınız.

Ama biz bugün anadan babadan görme bir secde yaptığımız için, secde bize zor geliyor. Kuran okumak bize zor geliyor.

Bakın dikkat edin, herkes Kuran okuyor. Ama ben Kuran okurken hatim yapamıyorum. Çünkü oradaki emirleri görüyorum, onların notunu alıyorum, insanları uyarmak için. Ve onlardan ben hep ibret alıyorum.

Ama öbürüsü, ibret gözlüğü olmayan insan okur Kuranı ben hatim yaptım der gider birilerine övünür. Ben hatim ettim, üç hatim ettim, beş hatim ettim gibi...

E ne oldu? Hatim ettin ama yine namazsızsın. yine zikirsizsin. O zaman demek ki sen Kuran okumadın kardeşim, hatim yapmadın. Hatimle Kuran okunmaz ki.

Yani bizim Kuran okumamız ve namaz kılmamızda ki; anlayış yanlış, düşünce yanlış. Namaz kılma düşüncemiz yanlış.

Namazın aslı itaattir. Namazın aslı Allah'a kulluğu öğrenmektir.

Eğer Allah'a kulluğu öğrenmeyeceksek, namazda ki; duruşumuz yanlış olur kardeşim, kıblemiz de yanlış olur kardeşim. **Aziz kardeşlerim namaz Allah'a kulluğun eğitimidir, öğretimidir.**

Ama adam diyor; hoca çok konuşma, namazı kıldır gideyim. İyi güzelde o zaman hoca da sana derki; geç kıl namazını, namaz kılmak için bir Müslüman'ın hocaya ihtiyacı yok, Ancak namazı öğrenmek için her Müslüman'ın hocaya ihtiyacı vardır.

Nasrettin hoca öyle demiş; madem keramet kavuk da o zaman al kavuğu giy de kendin oku demiş. Tabi bu hikayeleri okuyoruz, anlatıyoruz ama ibret almıyoruz. Rabbim ibret alanlardan eylesin.

Efendim ondan sonra ne geliyordu? Fazla uzatmayalım.

Ala Resulüne salavat; Ne demektir?

Yarabbi peygamberimiz, Muhammed Mustafa'ya salat eyle. Makamını âli eyle. Demin ezan duasında okuduk. Yarabbi peygamberimizi Muhammed'i makam-ı Mahmud, dediğimiz o şerefli makama eriştir ki, bize şefaat etme imkanı çok olsun. Bana da şefaat etsin. Arkasından,

Sübhanallahüvelhamdülillahi, vela ilahe illallahü vallahü ekber, vela havle velaguvvete illa billahilayyül azim, diyoruz.

Efendim ya müezzin diyor, ya da kişi kendisi namaz kılarken, kendisi mutlaka bu mübarek kelimeleri okuyor.

Bakalım ne diyormuşuz?

Allah'ım sen bütün noksanlardan münezzehsin. Noksanlık bendedir, eksiklik bendedir ve benim yaptığım ibadetlerdedir.

Benim duygularımda, düşüncelerimde, fikirlerimde, eksiklik var Yarabbi eksiklik benim gibi aciz kullarına aittir. Ama sende eksiklik yoktur, sen bütün noksanlıklardan münezzehsin.

Yarabbi ben eksik olmayan zatını, hamd etmeye geldim.Hamd sana mahsustur. Senden başka kimseye hamd edilmez.

Bakın şükür nimetlere yapılır. Hamd öyle değildir. Hamd, doğrudan Allah'a yapılır.

Yani, bütün bu nimetlerin yaratıcısı, yoktan var edici Allah, kainatın var edicisi Allah ve o yüce Allah'a, Yarabbi övgüye layık sensin. Hamd demek, övgü demektir. Hamd sana yapılır, kulluk sana yapılır. Sen tespih edilirsin, senden başkası zikir edilmez. Senden başkası böyle bir şerefe layık değil. Yarabbi beni de seni zikretmeye layık eyle.

Yarabbi bana şu vakitteki namazı nasip ettiğin gibi, bütün vakitlerde de sana kul olmamı nasip eyle diye Cenabı Hakka yalvarıyoruz.

Allah'ım senden başka kuluna vekil yok. Senden başka kulunu koruyacak yok. Senden başka güç, kuvvet, kudret sahibi de yok. Ya rabbi sen kudret ve kuvvet sahibisin, azimsin, kerimsin ve ben seni bu yüce sıfatlarınla, vasfetmeye ve senden medet dilemeye geldim.

Yarabbi beni hamdından razı olduğun, ibadetinden razı olduğun kullardan eyle diye cenabı hakka yalvarıyoruz, yakarıyoruz. Kardeşlerim.

Arkasından **Sübhanallah** diyoruz. Bu ne demek? Sübhanallah. Peygamberimiz buyuruyor ki; otuz üç defa suphanallah, otuz üç defa **Elhamdülillah**, otuz üç defa **Allahuekber** demeniz Uhud dağından daha ağır bir sermaye kazandırır size, sevap kazandırır.

Uhud dağından daha büyük nimetleri Allah yolunda tasadduk etmişçesine, sevap kazanırsınız.

Süphanallah demenin manası, Yarabbi sen noksanlıktan münezzehsin.

Bakın tekrar, tekrar Allah'ın noksan olmadığını düşünüyoruz. Tespih ediyoruz fakat, niyetlerimiz, fikirlerimiz böyle olmuyor.

Başımıza bir şey geldi mi, Allah neden bunu bana verdi? Hemen şikayet başlıyor. Demek ki; biz Süphanallah diyememişiz.

Fazlaca şikayet insanın gönlünden isyana kapı açar. Oda büyüyerek şirke dönüşür. Maazallah

Mesela bir insan, aracıyla ufak bir kaza yaptı veya araç ona vurdu. Kolu kırıldı. İnsan şöyle düşünürse, sabır o kadar kolay ki.

Ya ayağım kırılsaydı, ya kafam kırılsaydı halim nice olurdu. Ama Mevla sakladı, bir kolumla kurtardım. O zaman sabır çok daha kolay olur.

Yani sabır insan düşüncelerinde, duygularındadır. Sabır dışta değildir, iman da iç duygulardadır.

Yani elektriğin akımı kabloların içinden görünmeden gittiği gibi, iman da insanın duygularında gizlenen ilahi bir kuvvetin, inancın, insan sırrında gizlenmiş şeklidir.

Onun için kim imanlı, kim imansız belli değil. Ancak cepheye çıkınca belli oluyor.

Cephe nedir? Başa bir kaza bela geldiğinde, o zaman imanlı imansız fark ediliyor.

Öyleyse biz namazlarımızda gerçek manada tespih edebilsek, o tespihlerin gereğini düşünebilsek, o zaman Allah'u Tealayı hiçbir zaman suçlamayız.

Zaten kim Allah'u Tealayı suçlarsa, o imanı kaybeden, isyan eden insanlardan olur. Sonu da felaket olur.Allah'u Teala haksız değildir. Büyükler buyuruyor;

Zulmetmez kuluna asla hüdası,
Kulun çektiği hatasının cezası.

Allah kula zulmetmez. Zulüm onun hazinesinde yok. İnsan kendi nefsiyle zulmü kazanır. Allah'u Teala da verir. Yani Allah'ın hazinesinde zulüm yok. Allah zalim değildir.

Onun için piranlarımızdan Ehramcı zade İsmail Haki Öz Toprak Hazretleri. Buyuruyor:

Kardeşim herkes Allah'dan korkuyor, ben nefsimden korkuyorum. Allah zalim değildir, kimseye zulmetmez. Ama nefis zalimdir, zulmü emreder. Hakkı bilenlerin halini görüyor musunuz ne kadar güzel.

Evet, Allah zalim değildir zulüm etmez.

Zulüm insanın kendi hatalarından dolayı insana intikal eder.

Ancak müminlerin başına gelen bazı musibetler, imtihan aracıdır, mümin olan kulları yüceltmek ve ikram etmek içindir.

Mesela İbrahim (a.s)'ı ateşe attırdı. Habibim dediği, dostum dediği bir peygamberi ateşe attırdı. Görüyor musunuz? Ne için? Onu yüceltmek için.

Peygamberimize, Habibim dediği halde onun taşlanmasına göz yumdu. O kadar eziyet edip, ayaklarının altına dikenler koydular. Bakın bunlar hep, Cenabı Hakkın denemesidir. Kimi? Salih kullarını.

Peygamberler zaten denenmiştir. Ve onları takip eden sahabeler de denenmiştir.

Peki, biz denenmiyor muyuz; yada denenmeyecek miyiz?

Evet biz Hak için mücadelede bir gayretimiz olmadığı için biz sadece, Allah'u Teala'nın bize imtihan aracı olarak verdiği nefsimizle imtihandayız.

Yani Allah'u Teala'nın kulunu imtihan etmesi için, o kulun dostluk makamına çıkması gerekmektedir.

Biz henüz nefsimizle başbaşayız. Nefsimiz kötüyü istiyor, kötüyü yapıyoruz. Şer istiyor, şer, hayır istiyor hayır yapıyoruz.

Onun için bizim şuandaki imtihanımız, sadece nefis iledir.

Allah'u Teala kulu imtihan ederse, Dost sınıfına geçmiş olur.

Örneğin: Okula yazılmış ama okuluna devam etmeyen biri nasıl imtihan edilmiyor kendi cehaleti ile baş başa bırakılıyorsa mana alemi de onun gibidir.

Şimdi şöyle düşünün; bir ilkokul talebesi tembel de olsa onu öğretmenler vasıtası ile milli eğitim bakanlığı muhatap alıyor. Liseye gidenlere, lise öğretmenleri muhatap alır.

Ama üniversiteye gidince, üniversite hocaları muhatap alır. Dolayısı ile milli eğitim bakanlığı muhatap almış olur. dolayısıyla koca bir devlet sitemine kayıtlı olan bütün talebelerini ayrı, ayrı muhatap almış oluyor; memurları kanalı ile.

Öyleyse Hakkın emrine iteat etmeyenler nefisleri ile baş başa kalmış oluyorlar ki. Biz bunlara dalalet ehli diyoruz. Fatiha Suresi sonunda da onların

şerrinden Allah a sığındığımızı her namazımızda beyan ediyoruz.

Fakat Allah'u Teala akıl vermiş. İman gibi bir hediye vermiş. Geçenlerde söyledim, tekrar ediyorum; iman Allah'ın kula hediyesidir.

İman Allah'tan kula hediyedir. İslam ise; Allah'u Teala'nın kula gösterdiği yolun adıdır.

Bu hayat üzerine, bu çizgi üzerine gideceksiniz diye İslam Allah'u Telanın kullarına verdiği yolun, hayatın, çizginin, projenin, kanunun adıdır.

İslam bu, böyle anlayacaksınız. İslam'ın şartı beş; Savum, salat, Hac, Zekat, Kelime-i Şahadet getirmek.

E sen ömründe bir defa kelime-i şahadet getirdin. Günde bir kere yemek yemekle doyuyor musunuz? Her gün şahadet getireceksin. Her gün namaz kıldığın gibi, zaten namaz kılan herkes her gün beş defa hiç olmasa, günde en az beş defa, her tahiyyatta, şahadet getiriyor. Görüyor musunuz? Yani devamlı olarak imanını tazeliyor.

Ama öbürüsü ömründe bir defa şahadet getirdim, Müslüman oldum. Doğru Müslümansın. Ama nasıl Müslümansın? İşte onun terazisi yarın kurulacak. Amelin kaç gram geliyor, günahın kaç gram geliyor, onun hesabı yapılacak. Cenabı Hak ameli ağır gelenlerden eylesin.

Elhamdülillah, Derken tekrar, tekrar, diyoruz ki; Yarabbi hamd sanadır. Fakat ben seni hamd etmekten

acizim. Senin ilim irfan verdiğin nebilerin ve onları takip eden Ehlullah, senin razı olduğun kullar nasıl hamd ediyorsa Yarabbi, bana da o şekilde hamd etme ilmini, ahlakını kemalini nasip et.

E sen Allahtan istersen Allah vermez mi? **Gelelim Allah'ü Ekber'e.** Yarabbi senden büyük yoktur. Diğer bir değimle Süphanallah, bakın dikkat ediniz. Sırat köprüsü üç bin yıllık yol.

Bu üç bin yıllık yolun bin yıllık yolu yokuş. Burayı Süphanallah diyerek çıkıyoruz. Süphanallah ne demekti? Allah'u Teala'dan güç istemekti.

Yarabbi sen eksiklikten münezzehsin, Yarabbi ben sana sığınıyorum. Beni bu yokuşta bırakma.

Bin yıllık yokuşu Süphanallah ile çıkıyoruz. Bin yılı düz. Onu da Elhamdülillah. Yani düze çıktık, Elhamdülillah diyoruz. Yarabbi sana, hamd ediyorum, beni bu yokuşta bırakmadın.

Çünkü senin gücünle senin hidayetinle çıktım. Bin yıllık düz yolu **Elhamdülillah ile** gittik, önünde iniş. Cennet görünüyor, o zaman kul, hani bizim bir adetimiz var; düşmanı gördük mü, Allahuekber diye koşuşuyoruz. Öyle bir sevda ile tespih çekebiliyor muyuz?

Aslında şimdi işimiz de yok ama, hadi namazı kılıp da gidelim diyen de çok. Aslında işimiz de yok. Dikkat ediniz, işte bunu nefis var ya bu nefis bizim aklımızla iş birliği yaparak bizi yenilgiye uğratıyor.

Şimdi bizim vazifemiz; o nefsin isteğini yapmamak, hakkın isteğini yapmak, yapmaya çalışmak olmalı. Eğer bu imtihanda başarılı olursak, o zaman Rabbimiz bizi muhatap alıyor.

Yani bir derece almış oluyoruz. Bir rütbe almış oluyoruz. Ama nefsin isteğini yapanlarda rütbe yok. Rütbeyi kaybediyor.

Evet cenabı hak, yokuş olan bin yıllık yolu, düz olan bin yıllık yolu, iniş olan bin yıllık yolu, selametle gitmeyi, cenneti ve cemaline erişmeyi nasip eylesin.

Efendim son bir tesbihimiz kaldı.

Lailehe illallahü vahdehülaşerikeleh. lehülmülkü velehül hamdü vehüve ala külli şeyin kadir.

Ey eşi ve ortağı olmayan; Yüce Rabbim, senden başka ilah yoktur. Hükümdarlık da senindir.

Yarabbi ben ise bir köleyim. Dünya içinde, öyle değil mi yahu? Nefse köle olduk. Yemede köle, içmede köle, giymede köle, eşya değiştirmede köle, araç değiştirmede köle, adeta köle olduk.

Hep çalışıyoruz nefse. Çalışmayalım mı? çalışalım da, çalıştığımızı ibadet edelim. Nasıl biliyor musunuz?

Müminler bakın dikkat edin, bu sözümüzü unutmayın, hani bazı gaflet ehli der; çalışmak ibadettir.

Kimin çalışması ibadettir diye soracaksınız. Nasıl bir çalışma ibadettir diye soracaksınız. Bir mümin sabah namazını kılar, abdestiyle yoluna çıkar, işine

gider, beş vakit namazında Cenabı Hakkın divanına durur.

Yarabbi sen bana eşimi verdin, çocuklarımı verdin, ben de onların rızkını kazanmak için yola çıktım.

Yarabbi helal rızık kazanmayı bana nasip et. Niyetiyle çalışan bir Müslüman'ın akşama kadar çalışması ibadettir. Öyle bir Müslüman'ın çalışması ibadettir.

Aksine abdesti yok, namazı yok, niyazı yok, zikri yok, fikri yok, şükrü yok, e çalışmak ibadettir. Öyle bir şey varsa Kuran yanlış demektir. E Kuranı kerim yanlış olmayacağına göre senin sözün yanlış; sözüm ona akıllı insan.

Besmelesiz, abdestsiz hiç ibadet olur mu akıl sahibi?

Bakın dikkat ediniz, ehli tarikin bir üslubu vardır. devamlı olarak abdestli olmaya gayret eder.

Sebep nedir biliyor musunuz? Bakın ehli tarik demek ki; Kuranı kerimi hayatına geçiren sanatkârmış. O onun sanatını öğrenmiş. Öbürü ilmini öğrenmiş satar. Ama ehli tarik Kuran sanatını öğrenmiş.

Bakın mimar çizer, fakat sanatkâr o duvarları örer, çatıyı yapar. Yani mimar gelip de iki tuğlayı üst üste koyamaz. Tarik ehli Kuran'ın ve İslam'ın sanatkârıdır. Yani Kuranı gerek insan sırrına, gerek insan hayatına işler. Elbise gibi.

Cenabı hak buyuruyorki;

اَلَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللّٰهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلٰى جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِى خَلْقِ
السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هٰذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

Ali İmran 191 ve meali

Onlar(akıl sahipleri) ayaktayken, otururken ve yanları üzerine yatarken Allah'ı anarlar. Göklerin ve yerin yaratılışı üzerinde düşünürler. "Rabbimiz! Bunu boş yere yaratmadın, seni eksikliklerden uzak tutarız. Bizi ateş azabından koru" derler.

Yahu yatarken Allah zikredilir mi? Günah değil mi yahu? Öyle diyor vatandaş. E rabbin öyle diyor bak; akıl sahipleri böyle yapar diyor.

Bakın sen abdestinle demin söyledim, işine gidersen, efendim abdest bozmaya gittin, abdestini alıp çıkarsan, o işinde devamlı ibadet etmiş olursun. Gece yatarken abdestinle yatarsın, sabah uykunda da zikretmiş sevabını Rabbim sana verir.

Geçenlerde hadisi şerifi anlatmıştım. Resulullah efendimiz buyuruyor; bir kişi abdest ile yatarsa, melekler onun için (iki melek) görevlendirilir. Sabaha kadar şöyle dua ederler.

Ya rabbi bu kulun temiz olarak yattı. Ya rabbi sen de onu günahlarından temizlenmiş olarak, kaldır. Görüyor muşunuz ibadeti, zikri. Uyuduğu halde Kuran okuyor. Uyuduğu halde ibadet ediyor ve o kadarıyla da kalmıyor....

Peki iman tarafına bakalım; bakın melekler sana dua ederken, elektrik kablonun içinden gelirken, bakın

aydınlatıyor. Bir insana Allah'u Teala nimet verirken, duygularını aydınlatıyor. O insanda iman coşa geliyor. Kuvvet buluyor, hayat buluyor, ibadet etmekte gayreti artıyor. Yani siz sevaba sevap deyip kalmayın.

Allah'u Teala bir nimet veriyorsa, orada görünmeyen ilahi nimetler vardır. Öyle bir atmosfer ki; kulu devamlı hakka çekiyor.

Hani bazı denizlerde girdaplar var, insanı nasıl kendi, içine çekiyorsa, Allah'u Teala'nın ikram ettiği nimet de, kulu kendine çekiyor;

Sadece sevapla kalmayın. Sevap insanın gölgesi gibidir.

Allah verir, korkmayın hakkınızı yemez. İnsanlarımız Kuran okuyayım, sevap olsun oruç tutayım, kardeşim sevabı Allah veriyor. Ben bu işin sırrını çözeyim diye okuyun.

Rabbim bunu bana niye vermiş diye okuyun. Bir sırrına yönelin. O zaman göreceksiniz kulluğu. O zaman göreceksiniz şerefi, değeri o zaman anlayacaksınız. O zaman başınıza asker, polis dikseler yine de sizi ibadetten ayıramaz. Ama şimdi askeri polisi dikseniz ibadet ettiremezsiniz. Niye?

Çünkü kul emirden uzak,
Sırdan, uzak, halden uzak,
Muhabbetten gayet uzak,
Nefis, şeytanda kuruyor tuzak.

Şimdi kabahat kimde?

Sözü, sohbeti daha fazla uzatmadan namazda yaptığımız dua içinde kısaca birkaç kelam edelim.

Subhanerabbiyelaliyyilağlelvahhab diyoruz

Veya **vemaerselnakeillarahmetenlilalemin** وَمَا اَرْسَلْنَاكَ اِلَّا رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ, çeşitli dua ediyoruz. Burada diyoruz ki; Yarabbi, sen nimet vermek isteyensin, rahmet vermek isteyensin, bağışlamak isteyensin.

Yarabbi bende huzuruna geldim, dileniyorum, beni mağfiret eyle. Eğer; **Vemaerselnakeillarahmetenlilalemin;** dedikse وَمَا اَرْسَلْنَاكَ اِلَّا رَحْمَةً لِلْعَالَمِينَ

Yarabbi; Habibini aleme rahmet olarak gönderdin, o rahmetin içinde beni de haşreyle. Görüyor musunuz? Aleme rahmet olarak gönderdiğin, o nurun içinde beni de haşreyle ya rabbi.

Beni o nurdan, bereketten, rahmetten ayırma. Amin: Allah'ım kabul et diyoruz.

Cenabı Hak; namazımızı, o razı olduğu kullarının namazlarına ilhak eylesin. Ahlakımızı, ahlakından razı olduğu, düşüncemizi, düşüncesinden razı olduğu, itaatimizi, itaatinden razı olduğu kulların itaatine ilhak eylesin.

Dünyada ve ahirette yüzümüzü ak, kalbimizi pak, kulluğuna ve rızasına ilhak eylesin. Bütün geçmişlerimize rahmet, hayatta bulunanlarımıza sıhhat, afiyet, iman, ihlas bereketi nasip eylesin. **Allah rızası için El Fatiha**

GEL ALLAHA GİDELİM

Hakkı sevende ar olmaz
Zikrullah gibi kar olmaz
Allah diyen zarar etmez
Gel Allaha gidelim gel

Allah diyenler şad olur
Allah diyenler uyanır
Sıdk ile hakka bağlanır
Gel Allaha gidelim gel

Silinsin kalbinin pası
Vurula gönle cilası
Başlasın Allah sevdası

Gel Allaha gidelim gel

Muhammed Musdafa önder
Cümle veliler beraber
Çekme beyhude keder
Gel Allaha gidelim gel

Bu gün yarın demeyi bırak
Olmayasın Hak'dan ırak
Gafletli kelamı bırak
Gel Allaha gidelim gel

İlmi hikmete alışak
Hakkın rızasına çalışak
Derdile dermana alışak
Gel Allaha gidelim gel

Allah diyenler şad olur
Narından necatı bulur
Şefaati Resulü bulur
Gel Allaha gidelim gel

Kalaylansın kalp kazanın
Okunsun aşktan ezanın
Çağırır seni Feyyaz'ın
Gel Allaha gidelim gel

Hakkın kula hediyesi
Ayık olana alması

Layık mı gafil gezmesi
Gel Allaha gidelim gel

Halil İbrahim hakka çağırır
Allah diyerek haykırır
Ruhlar melekler birleşir
Gel Allaha gidelim gel

Hikmetli söz

Huzur ve saadet isteyenler sevgi ilmini ve sevgi cömertliğini öğrenmelidirler

Halil İbrahim Kul

Hikmetli söz

Sevgiden yoksul kalan insanlara dünya dikeni aralıksız battığı için onlar asla ve asla huzur bulamazlar.

Halil İbrahim Kul

Hikmetli söz

Sevgi, öyle bir üniversitedir ki; Hocalığını Allah'ın Nebi ve veli kulları yaparlar!

Halil İbrahim Kul

	Hikmetli söz	
	Sevgisiz yaşayan insanlar, hem dünyanın hem de	

âhiretin yoksullarıdırlar.
Halil İbrahim Kul

Hikmetli söz

Sevgi, Öyle bir kaynaktır ki; onu Dünyanın bütün varlıkları içmekle bitiremezler

Halil İbrahim Kul

Hikmetli söz

Zalime
merhamet ancak ve
ancak zalimin
zulmünü artırır.
Zalim olan
zalimlerin zulmüne
yalınız Hakkın
adaleti engel olur.

Halil İbrahim Kul

Bütün isyanlar
duygularda başlar
kalbin tasdiki ile

Halil İbrahim Kul

Hiç bir yol devamlı düz değildir. Hayat yolunu devamlı düzde arayanlar bulamayacakları için isyankâr olurlar.

Dünya hayatı hep imtihan

İÇİNDEKİLER